

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

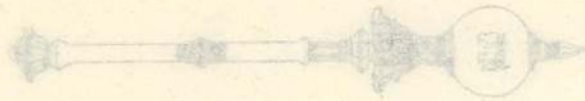
1984 නොවැම්බර් 15 වන බ්‍රහස්පතින්ද

[වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යෑම]

විකර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1985 [පළමු වන වෙන් කළ දිනය]:

දෙවන වර සියවීම-විවාදය හල් තබන ලදී

1984 නොවැම්බර් 16 වන සිකුරාද

2025 2025

(2025)

2025 2025

(2025 2025)

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

2025 2025

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்எடக்கம்

வியாழக்கிழமை, 15 நொவம்பர் 1984

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1985 [ஒதுக்கப்பட்ட முதலாம் நாள்]:

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

வெள்ளிக்கிழமை, 16 நொவம்பர் 1984

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1985 [ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டாம் நாள்]:

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்கிறது

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

Volume 31
No. 3

Friday
16th November 1984

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT
(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Thursday, 15th November 1984
[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1985 [First Allotted Day]:
Second Reading—Debate adjourned

Friday, 16th November 1984

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS
2-A 080206-3,250 (84/11)

APPROPRIATION BILL, 1985 [Second Allotted Day]:
Second Reading – Debate Continued

புறநாட்டு விவாதங்கள்

(தொடர்)

வினா எண் 10

(பொது வினாக்கள்)

வினா எண் 10

வினாக்கள், 15 நவம்பர் 1984

[பொது வினா]

வினா எண் 10, 1984 [பொது வினா]

வினா எண் 10 - வினா எண் 10

வினாக்கள், 15 நவம்பர் 1984

வினா எண் 10, 1984 [பொது வினா]

வினா எண் 10 - வினா எண் 10

வினாக்கள், 15 நவம்பர் 1984

Friday
15th November 1984

Volume 31
No. 3

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Thursday, 15th November 1984
[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1985 [First Reading Day]
Second Reading - Debate adjourned

Friday, 16th November 1984

APPROPRIATION BILL, 1985 [Second Adjourned Day]
Second Reading - Debate Continued

REAL ANSWERS TO QUESTIONS
A 080206 3250 (24/11)

பார்லிமேன்
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1984 நேவம்பர் 15 වන මුහුදුපිටි
வியாழக்கிழமை, 15 நொவம்பர் 1984
Thursday, 15th November 1984

[1984 நேவம்பர் 15 වන මුහුදුපිටි දින වාර්තාවේ 282 වන திருவி சிவ ஓசிரி
වැඩ කටයුතු]

[1984 நொவம்பர் 15 வியாழக்கிழமைய அனிகார அறிக்கை பத்தி 282
இவிரந்து நிகழ்ச்சித்தொடர்]

[Continuation of Proceedings from Col. 282 of OFFICIAL
REPORT for Thursday, 15th November 1984.

வீசர்வ வவந் கெடுவவ, 1985

ஒதுக்கீட்டுச் சட்ட மூலம், 1985
APPROPRIATION BILL-1985

ஈ. ஁. 2.45

வரீந்த கெடுவ வவந (திகேவர ருர் வரீவவ வுமேவ)

(திர. ஹரிந்திர கெடுவா — வெது நிரவாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea - Deputy Minister of Public Administration)

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of National Security, just before he ended his speech, spoke about the differences between the private sector and the public sector and he said that our Government has adopted a pragmatic policy with regard to these matters. I have an article here which appeared in the "Island" of Sunday, 26th August 1984. It is an interview with a socialist. Surprisingly enough, that gentleman also speaks about pragmatism, but he says, "Towards pragmatic socialism". The gentleman is the new leader of the Sri Lanka Mahajana Pakshaya. Now, he has a recipe for the economic development of this country. He has a recipe for various other matters, but that is not relevant today. He has a recipe for economic development, and I like to read it out. It is so general, so vague, that we can find comfort in that, because there is no substantial policy as an alternative put forward in what he says. Any Ordinary Level standard student can say this. He says: "The remedy for the economic ills of this country" :-

"The SLMP's economic policy contains the following ingredients within the framework of a National Plan.

(1) The national income should be sufficient to meet the national expenditure."

He wants a balanced Budget.

"(ii) The individual income should be sufficient to meet at least the essential requirements of the individuals."

This is something which everyone would like to aim for.

"(iii) The provision of ample room for natural development to the maximum possible so that standards of living could be speedily improved."

Now, this is a general statement of policy. It does not say how to achieve it. I find that the hon. Member for Kalawana is going. I did not expect him to be in the House, but if he stays for five minutes, I would like to put some words in his mouth, because I want to refer to certain things which he will never say in this House, but which are contained in the "Forward" newspaper. I did not know that the hon. Member for Kalawana was here, but now that he is here, I would like to quote what the "Forward" says about the current political and economic situation. I know that he would not say these things in this House, I have never heard him saying that. What the "Forward" says in the editorial - and I take it, it is the newspaper of the Communist Party of Sri Lanka - of 1st November 1984 is :

"The new Budget that the government will introduce in the next few days is unlikely to bring any joy to the country or the people."

I do not know about that Sir, but not one has been disappointed or hurt or in any way troubled by the Budget that was produced yesterday. Then it says :

"The Sri Lanka rupee is targetted for yet another devaluation."

That has not happened. It is wishful thinking which has not materialised.

Then it says :

"Military expenditure will be the highest in our contemporary history."

Yes, certainly ! But there is a reason for that. I think the Communist Party and the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) know the reasons for that. That is something unfortunate but something which the Government has to do.

"Economic development will continue to be frozen."

Now, Sir, I do not see how in a Budget, which has an expenditure of Rs. 53 billion odd of which over 50 per cent is set aside for development purposes, economic development has been frozen. I do not see how that criticism can be made about this Budget. In fact, this Government, since 1977, in every Budget, has set aside 50 per cent or more of its total revenue plus its borrowings, etc. for capital development and the deficits that occur are due to this. You would not have a deficit this year because there is a current account surplus as last year. You will not have a deficit in your Budget if you do not have capital expenditure of that great magnitude. Therefore, there, too, he is wrong.

Now, Sir, I do not think the hon. Members of the Sri Lanka Freedom Party would like what I am going to read now making some very critical comments. I should not say "he", but that this newspaper which is the main newspaper of the hon. Member's party is saying certain critical things about the Sri Lanka Freedom Party. This

[පරික්ෂක කොරයා මතන]

is what the editor says. He talks about the by-election results and he makes certain comments about us also, Sir, I do not see why I should read that out because the hon. Member will say that in his speech, in the criticisms he normally makes about our Government. He will say that in his speech. Therefore, I am not going to read out that portion. But this is what the editor says :

"The by-election results must also start a process of serious re-thinking in the ranks of those opposed to the UNP and its policies.

This is especially so among supporters of the SLFP, which suffered the most."

This is what he says, Sir, about the other Members or the other member parties of the Opposition :

"The debacle that its present leaders have brought on that party, as manifested in the almost fifty per cent drop in its vote in two constituencies which it has often represented in the past, must make them wonder what will become of them if the pro-UNP and anti-Left policies of Anura Bandaranaike and the efforts to make that party a part of family property are allowed to continue.

The SLMP and its allies will also need to make a serious study of the by-election results and draw appropriate conclusions from them, if they want to evolve from their initial creditable showing at Minneriya to acceptance as a viable alternative to the capitalist policies of the UNP and the present SLFP leaders.

This alliance will have to move from mere criticism of the U.N.P.'s policies and performance towards evolving agreed alternative perspectives that can attract, inspire and activate the anti-UNP forces."

From this it is quite clear that the Communist Party has accepted that neither the Sri Lanka Freedom Party nor the Sri Lanka Mahajana Pakshaya has any policies and strategies alternative to the policies and strategies that we are following.

The Hon. Minister of Finance is being congratulated today and rightly so, for introducing eight Budgets. Now, in a country like ours within the democratic framework, whatever the hon. Members may say, you cannot introduce eight Budgets. You cannot last that long unless the people have accept your policies.

I remember, Mr. Deputy Speaker, not very long ago, four years ago, as someone new to politics on a national scale, going to a meeting in Anamaduwa during the by-election. Several of us who worked during that campaign there, through the Chief Organizers, had made our comments on various problems and matters, and when it came to the final rallies, President J. R. Jayewardene got up and said, "I have heard a great many things and reports have been sent to me, but I know what your problem is." He told the people of Anamaduwa, "Your problem is water and I will solve it." The Anamaduwa Seat had never been won by us until 1980, and the President is now on the way of

solving the main problem of the people of Anamaduwa, the problem of water and in a few years time that problem will be solved.

Now, Sir, in 1982 the Anamaduwa Seat was re-won at the Presidential Elections, and again at the Referendum the Anamaduwa seat was re-won. So our opponents, the S.L.F.P. and the S.L.M.P., have to face a strategy and a set of development policies which they cannot attack realistically because they do not have any alternative. In very few democratic countries does this position exist. The Minister of Finance, if he were in Britain, or the Minister of Finance in France or the Minister of Finance in any other democratic country where the government is changed by the vote, will face severe criticism, but he will also face speakers from the Opposition who will come out with clear-cut alternative strategies and policies.

The Hon. Minister of National Security said that we are not dogmatic but I would like to be dogmatic on this one issue. I cannot think of any alternative policies apart from the policy of Communism. The hon. Member for Kalawana has never come to this House from the time he became a member, and spoken about the Communist alternative because he knows that not even one per cent of the people of this country will accept that. But I cannot think of any alternative economic policy to benefit the people of this country or which the people of this country will accept, apart from the Communist doctrine which, as I said, only one per cent will accept, other than the policies that we are following.

අනිල් මුණසිංහ මතන
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
That is not logical.

හරින්ද්‍ර කොරයා මතන
(திரு. ஹரிந்திர கொறையர்)
(Mr. Harindra Corea)

For political reasons and for economic reasons the Communist Party doctrine will never be supported by more than one per cent of the people of this country. Therefore, it is not an alternative. So there is no democratic alternative policy of a democratic party which has even a slight chance of winning power by the ballot.

I am glad that the Hon. Minister of Finance set one position correct yesterday in his speech. He said that the people often refer to our policy as an open market or open economic policy, but he said that it is not so. It is a liberalised economy, and I am glad that he said that because it is in fact a liberalised economy, and that liberalised economy is being tested year by year, periodically, particularly with relation to the kind of protection that we ought to give domestic industry. I will come to that point later.

As it has been stated in this House, the Presidential Tariff Commission was set up to find out what degree of help and protection can be given to the private sector and the public sector and now after its report substantial action can be taken on that matter.

I assume that the S.L.F.P., whatever policy they may formulate cannot work out any alternative because, as I have said – I have been dogmatic on that situation – I cannot see any alternative.

My good friend, Sir, talks about a liberalized economy.

செலித் சேவலுத் துரே மதலி
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

Can I then take it that the SLFP is for a liberalized economy?

ஹரீந்த் கோரயா மதலா
(திரு. ஹரீந்த் கோரயா)
(Mr. Harindra Corea)

Well, if the economy is not frozen, and as the Hon. Minister of Finance says, it is not open either – it is liberalized, then you must be for a liberalized economy. (*Interruption*). Exactly. If you are not for a closed economy, you must be only for a liberalized economy.

அனில் மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் மூனேசிங்கே)
(Mr. Anil Moonesinghe)

In fact, you are for an open economy. That is what your policy has been. The policy has been changed only recently.

ஹரீந்த் கோரயா மதலா
(திரு. ஹரீந்த் கோரயா)
(Mr. Harindra Corea)

No, it has always been a liberalized economy. The very fact that there are tariffs—

செலித் சேவலுத் துரே மதலி
(திரு. லலித் அத்துலத்முதலி)
(Mr. Lalith Athulath Mudali)

My terminology is it does not. A free economy is a *laissez-faire* economy. An open economy is not that. Some people used the word liberalized. There are certain differences in the terminology, but, basically, there is a difference between a closed economy and another economy. The SLFP, up to 1977, operated a closed economy. Now what you are saying is the pre-1977 economic policies would not be followed again.

அனில் மூனேசிங்கே
(திரு. அனில் மூனேசிங்கே)
(Mr. Anil Moonesinghe)

That is my view.

ஹரீந்த் கோரயா மதலா
(திரு. ஹரீந்த் கோரயா)
(Mr. Harindra Corea)

I think the hon. Member for Matugama should remember that in the 19th century in Britain, certainly what you would consider an open economy existed because the Government hardly interfered in any thing. There were a very few tariffs in any way. Till the Corn laws and those problems arose, there was no interference by Government. People could import anything that they wanted and it was a classic *laissez-faire* economy. We do not have that kind of economy here. That is something which the Hon. Minister of Finance emphasized yesterday, and I think it is that we emphasize because you try to muddy the waters by talking about an open economy in the way that you have done.

Now, Sir, there are certain matters which the Opposition can help me because anybody listening to their speeches, and to a great extent the Hon. Minister of National Security spoke about these matters before me. It seems that we have stood still in the last seven years. The hon. Member for Matugama is interested in the poor people of this country. He said the rich had got richer and the poor had got poorer. He says their consumption levels are not very high comparatively. But, Sir, when I look at the figures, I find it difficult to understand what he means. Either he has not looked at the figures or I am assuming that he is not only saying it for political reasons. This is what I fail to understand. For example, I am quoting from “Public Investment 1984 – 1988” which has been distributed to all of us. At page 12 in Table 1.2 you find consumption, investment and employment figures of this country since 1970. Private consumption in 1970 was Rs. 9,882 million. By 1977 it has gone up to Rs. 26,000 million, in 1982 Rs. 80,000 million and in 1983 provisional Rs. 95,000 million. Now, in between 1971 and 1977 the average growth rate was 15.3 per cent per year. In the 1973-83 period it was 23.7 per cent. I am pointing this out because that is not the real rate of growth but I am pointing this out because private consumption is by the mass of the people. It has been pointed out that there are only 47,000 odd income tax payers. So, it cannot be the tax payers who are consuming all this? It is the private citizens of this country buying or making purchases of goods and services to this value. My point is that consumption has gone up. Private consumption going up is different from public consumption going up because public consumption has also grown up by 20 odd per cent per annum in our period compared to 9.8 per cent per annum during your period. Private consumption going up means simply the purchase of essential requirements like bread, flour, rice, pulses and dry fish etc. So, I cannot understand how the Opposition keeps on talking about the lower classes not obtaining a greater slice or a greater share of the national cake. The very fact that the private

[தரீந்த கோரய மதன]

consumption has gone up in that magnitude indicates that the people of this country are eating more and are living better than they used to do.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

The contents of food of the lower tenth of the population has completely gone down.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

I am talking about the input or the intake of the traditional foods which are still eaten in this country.

தரீந்த கோரய மதன (கொழும்பு)

(திரு. அனந்த தஸநாயக்க - கொத்மலை)
(Mr. Ananda Dassanayake-Kotmale)

What do you say about malnutrition ?

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

The question is not of malnutrition. The question is of the intake of food in this country for household and that is limited. That is limited to a certain range of food. I do not know about the question of malnutrition.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I do not know. This is what your own report says that malnutrition -

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

That is the point. I do not know -

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I will read it to you.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

The hon. Member for Matugama may have done some research on nutrition. I believe that research is still being done on nutrition. We do not know why nutrition exists. I am talking about the intake of these foods. The Hon. Minister for National Security spoke about the increased consumption of rice. People are eating two meals or three meals of rice a day which they never did. He talked about the supply of sugar. The food supply per capita has increased in this country, obviously because we are importing all the food we

want. We have the money to import every food item that the people of this country want and distribute it. What is the net-work ? 55,000 private traders, 300 CWE outlets, and 8,000 co-operative outlets distributing the food. I do not know about the electorate of the hon. Member for Matugama. But 99.9 per cent of the people in my electorate go to these outlets to buy their food. They are not rich people.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am quoting to you from the "National Agriculture, Food and Nutrition Strategy" book which was distributed yesterday.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

I am not interested in your argument about nutrition. I do not know enough about nutrition.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I am talking about the deterioration and the increase of malnutrition.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

I am not talking about malnutrition. Are you trying to tell me that the food supply in this country is not satisfactory, that the import of all pulses, of all foods, of all grains, plus the local production added together per capita has not increased ?

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

No. I am reading from page 79 of that book which I referred to earlier.

"During the past decade, the cost of a minimal diet has risen rapidly."

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

No. You are talking of costs.

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

"For the bottom ten per cent of income earners, the cost of 100 calories has increased by approximately 500 per cent."

தரீந்த கோரய மதன

(திரு. ஹரிந்திர கொறயா)
(Mr. Harindra Corea)

You are talking about the costs. You are talking about the prices. I am talking about the availability of food.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

It is available—

හරින්ද්‍ර කොරියා මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறியா)
(Mr. Harindra Corea)

That is what I am trying to get at. (*Interruption*)
Every individual in this country, every household has more food available for them than ever before.

Then my point is, because of figures of private consumption giving the rate of inflation the real consumption, real rate of consumption of food in this country has gone up. People are eating more rice, more pulses, more dhal, more dry-fish than ever before. So I do not want to spend more time giving those figures.

Then I would like to refer to another criticism of the Opposition with regard to debt. That is something which they speak endlessly about. They speak about public debt.

The hon. Member for Matugama must appreciate, as the Hon. Minister of Finance has repeatedly said, that all countries take loans. The question of the IMF and the World Bank has been explained very satisfactorily this morning and this afternoon by the Hon. Minister of National Security. I will not go into that. (*Interruption*) Of course, I am very glad that you said so—my Good Friend the hon. Member for Kotmale. I am very glad that the hon. Member put his foot in (*Interruption*) put his foot in his mouth. I have got some figures here. Do you know that the Soviet Union and Eastern Europe together owed the Western Banks or the Western countries US \$ 79.5 billion up to 1983 ?

I am reading from the Sunday Observer of 21st October, 1984, page 36. Soviet Union, Eastern European debt to the capitalist countries or the western block—of course the Latin American and Carribean countries' debt is colossal. It is US \$ 294.4 billion. For Middle-East the figure is 50.7 billion U.S. dollars. They have oil revenue. They do not want to borrow so much. For Europe it is 74.8 billion U.S. dollars, for Asia 165 billion U.S. dollars and for Africa 66.3 billion U.S. dollars.

Is the Opposition telling us that we should not incur debts ? Surprisingly enough we are incurring these debts to help the people of this country. There are some figures that might be interesting which is found in this Document "Public Investment" 1984–1988, at table 2.9. I like the hon. Member for Matugama (Mr. Anil Moonesinghe), as he is the most senior Member of the SLFP who is present here—I say that with great apologies to my hon. Friend from Gampaha (Mr. S. D. Bandaranayake), who had been here longer, I will read to you some statistics with regard to our total debts.— (*Interruption*) They say he is not. But he says he is.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Personally I like him very much but politically we do not like him.

හරින්ද්‍ර කොරියා මහතා
(திரு. ஹரிந்திர கொறியா)
(Mr. Harindra Corea)

I will read to you the projected debt service payments on External Debt 1984–1996. These are projected debt service payments. I will give you the total debt servicing on debts incurred up to the end of 1988. Amortization 122 million US dollars. In 1984 we have to pay back 120 million US dollars, in 1986, 204 million US dollars, in 1988, 288 million US dollars, in 1991, 291 million US dollars. In 1996 the figure comes down to 222 million. The figure in respect of interest for 1984 is 110 million US dollars, in 1986 it is 153 million US dollars, in 1988 it is 194 million US dollars, in 1991 it is 116 million US dollars and in 1996 it is 60 million US dollars. This shows that whatever debts we incur, as the years go by our debt service burden decreases. We pay less of the capital amount amortization and we pay less of interest as the years go by. So it is not a burden as such to future generations, but as the Hon. Minister of Finance says we would like to be eventually in a position where we do not have to incur any debt at all, and we can finance our current expenditure and our capital expenditure out of our own domestic resources and the debt would be marginal, if any.

I would like to point out to this House what the Hon. Minister of Finance has often said, that all this development work and this massive expenditure is being undertaken while the world is in an economic crisis. There is absolutely no doubt about that. The world today is in an economic crisis. There are many reasons for this. Some people say it is because of the high interest rates in the United States of America. Some people say it is because of US and other Western countries' Budgetary deficits. Some people say it is because developed countries are not helping the developing countries. But whatever it is we are in the throes of an economic crisis throughout the world. Despite this the Hon. Minister of Finance has found his way through. He has found his way through without having, this year or last year, a budget which could be criticized by the masses of this country as casting burdens on them. The very fact that the Hon. Minister of Finance can have a budget with a current account surplus and obtain funds for capital development is I think something which, quite rightly can be praised. The Hon. Minister of Finance apart from emphasizing exports, has particularly been keen on helping the domestic agricultural sector. We know the figures there. We do not have to talk about the future of agriculture after the Mahaweli waters are diverted within the next two or three years, scheme after scheme,

[හරිත්තු කොරයා මතභා]

because that is a well-known fact. But throughout he has been helping the purposes of agricultural development through various policies.

I think hon. Members are aware of the subsidies given for the growing of various food crops which have benefited vast masses of the people of this country. I think the hon. Member for Attanagalla said this morning that only a small number of people have been helped by our budget. He said that only the taxpayers have been helped. No, it is not so. The benefits are to be reaped by those who are not taxpayers – those who are able to obtain their inputs, like fertilizer, for example, at a cheaper rate than they used to do.

Now, Sir the agricultural credits are known to the people in those agricultural areas – I do not have to spell them out – but I would like the Hon. Minister of Finance to take note that the question of agricultural credit through the banking system must have some new thinking, because, I think, the domestic banks should play a greater part within the area itself in helping farmers by a form of indicative banking. I think this is lacking in this country today where the local banks go out and help, particularly where new crops are concerned, where there are food crops etc. which can be processed and marketed or exported. Banks should go out, reach the farmers and speak to the farmers, gather them together and try and work out a new system of granting credit to the farming community, especially for subsidiary crops which are not given attention today. That would be a way of intensifying the development of agricultural products in those areas. I think the Hon. Minister of Finance will consider that kind of plan.

Then, Sir, there is the question of industries. We have seen today that this Government is committed to a pragmatic policy with regard to the industrial sector. As the Hon. Minister of National Security pointed out, there should not be any kind of conflict between the public sector and the private sector. The private sector can be considered as the engine of economic development in the same way as the public enterprises. The last Government believed in a mixed economy but tried to starve out the private sector. They could not find the foreign exchange for the private sector, they could not find the inputs for the private sector and they tried to bottle up the private sector. At the end of their period they had to come back to new types of incentives. So they had the CRA scheme and the FEECs scheme to try and help the private sector to put in more money and develop the country. But by that time it was too late. Today, Sir, we have no hang-ups. We do not have any difficulty in treating the private sector on a case-by-case basis and helping firms in the private sector to invest and develop this country.

The other feature of the Budget yesterday was that the Hon. Minister of Finance – I do not say he gave a last chance to the private sector – gave another chance to the private sector through a range of incentives to come into the field of investment, especially to backward areas, to areas as he said, which have been notoriously known for comparatively low rates of employment in the South – the Matara – Hambantota area and so on and so forth. If this can be successfully implemented, some of the questions of unemployment that still trouble us will be more quickly solved.

This again is a function of private enterprise more than public enterprise. I do not think we should look for public industrial ventures in our electorates, in our districts. I do not think we can expect large, massive capital investments of that nature in our electorates, but we should now look forward to a constructive policy of getting the private sector to come and utilize the raw material resources which are available in our areas. And this is something which has to be implemented, I think, more carefully by the mechanism that is already available to the Government, which is the banking system. I think the banks should take the lead role in this and mobilize capital so that that the capital can utilize the resources in our area. As an example, I would like to tell the Hon. Minister of Finance that a land of 250 acres belonging to the LRC has now been given to the Government Agent for distribution, but that land is full of clay pits. Now the clay there is supposed to be of high grade. The clay is an industrial raw material but if it is distributed among the people – one acre blocks or whatever it is – you will find small-scale clay industries. But if we can have a system where a private industrial establishment comes in there and uses that clay for a large-scale industry, then of course the benefit to that area will be much greater. Now, this the private sector will just not do. They must be prodded into it. And the policy that the Hon. Minister of Finance has adopted, if it is linked through the implementing mechanism of the bank taking a leading role, would result in greater benefit to the people of that area.

The House knows – there are several Members who have spoken about it – that in our areas the Bank of Ceylon or the People's Bank in the last seven years have had enormous increases in deposits. The people in fisheries, trade, agriculture and so on and so forth have been depositing large amounts of money but we in those areas do not get any benefit. We have tried to get the Minister of Finance to think about giving us some benefits from those deposits, a certain percentage of those deposits to be utilized within that electorate or within that area to develop our raw materials. These deposits are being made there, interest is being paid, but apart from the depositor, the general community should be considered by the banks in the utilization of those

monies, the profits yielded from those deposits. So this is something I would like the Hon. Minister of Finance to note.

Now, Sir, I come to a very welcome, a very eventful and a very joyous announcement in the Budget, namely that the members of the Public Service will be given an extra allowance of Rs. 100 per mensem next year. He has also clarified the position that this Government since it has been in office has increased by about Rs. 500 the allowances to public servants and the wages and salaries of public servants. The Public Service is of course essential to the process of economic development. Without the Public Service you cannot have development. Without the Public Service you cannot have good management. Without the Public Service you cannot have the maintenance that the Hon. Minister is emphasizing in his speeches and in his Budget today. The 1984/1989 plan envisages a tremendous amount of capital being applied to the sector of maintenance - of maintaining roads, of rebuilding the infrastructure, providing telephone and telegraphic facilities, power, etc. You need a contented and happy Public Service. I think the Public Service by and large have shown their gratitude to this Government for the care and attention this Government has given them. Hon. Members may feel amused, but let me tell them that more than 70 per cent of the postal ballots of the 1982 Presidential Election, which the hon. Member for Kalawana described as a fair and free election, were for the United National Party, and they are public servants. 99 per cent of those who use the postal ballot are public servants. So the Hon. Minister has taken care of their problems.

Throughout the wages sector there has been a great deal of improvement in living conditions. I come back to the point that I made to the hon. Member for Matugama a little earlier. You keep on saying that the living standards of the people have fallen or have not improved. (*Interruption*). But look at the real picture. Again I am quoting from the July 1984 Central Bank of Ceylon Bulletin. Take the real position, which is the real wage index of those workers, of those being paid under the Wages Board Act and Regulations. I refer to Table 46 of the Bank of Ceylon Bulletin - July 1984. That is a monthly bulletin. Take the workers in agriculture. I take it that hon. Members of the Opposition will agree that the vast mass of people in this country who are employed are employed as workers in agriculture, workers in industry and commerce, workers in services and workers in Wages Boards trades - those who are employed by others. Now, if you take this table, and as in the table you take 1978 December as 100, in 1976 the figure for Workers in agriculture, the Real Wage Rates Index was 60.9. That is - I am sure you could work it out - if they were getting Rs. 100 in 1978 they were getting Rs. 60 in 1976, if you take 1978 as the base year figure. Then, Sir, it slowly went

up: 1979 - 116.0, 1980 - 115.9. In 1983 of course it came down because we had very high inflation in 1981 - 1982 and it came down to 100.4. The latest figure in June 1984 is 118.2. Now, that is the real Wage Rates Index. My friends in the Opposition know that that is counting the gross increase for inflation, and therefore there has been an 18 per cent increase. (*Interruption*). No. These are people who are paid workers in agriculture - vast masses of them, those in your electorate, those in rubber estates. The Real Wage Rates Index, taking the base figure of 100 in 1978, has gone up to 118.2 in June 1984. In 1970 it was 43.4 using 100 as the index figure. That was improved from 43.4 to 60.9 in 1976. That is all. So all those years you had only that improvement. We not only improved it from 60 odd to 100 but from 100 to 118. So you can see that all this talk you have about real wages not going up, real income not going up, people not being able to buy the goods that are in the shops, is not true relative to the situation.

Then, Sir, the workers in industry and commerce. Their Real Wage Rates Index is not so good but not as bad as it was in your time.

The Real Wage Rates Index of workers in services and workers in Wages Boards trades again has increased. You can look at the figures. I do not want to take the time of the House reading out every figure. - (*Interruption*). Yes, in 1980 it was 100.4 per cent. I do not think we have the same book. So we cannot compare. You have a different colour. I have a yellow one (*Interruption*). I have a different bulletin here.

Then Sir, I would like to spell out what the Hon. Minister of National Security referred to in more detail - the performance of our industries - because industrial performance is vital to our country, especially where exports are concerned. Industrial exports have expanded from a figure of Rs. 1.8 billion or 97 million SDR in 1978 to Rs. 8.8 billion worth of exports or SDR 358 million in 1983. The percentage of industrial exports to total exports have expanded from 14.3 per cent to 35.1 per cent in 1983. That I think is a trend which is vital for this country (*Interruption*). It would still be a net increase and it would be a net increase relative to the total export value. Those days, 70 per cent to 80 per cent of our exports was tea, rubber and coconut. We are going away from that and this Budget is giving encouragement to that trend. Add to that the increasing remittances from those who are working abroad. I remember last year or the year before we were told in this House by the Opposition that it will never go on, that it is going to dry up! I remember this. I have taken a particular interest in this subject having been to the Middle East in 1979. They said that it is going to dry up and that it cannot continue but it has continued. Now it has gone up to Rs. 7 billion. Just a few years ago it was 2.5 per cent or 2 per cent.

[පරිච්ඡේද කොටස මතක]

Hon. Members have said that it is going to dry up this year or next year for various other reasons. The day before I was talking to a job agent who was discussing with me the possibilities of getting employment for 2000 workers in an airport in Saudi Arabia. I was discussing the possibility of getting employment for the people in my electorate. So it is going on and it is going to increase in the years to come.

Finally Sir, I would like to say that, as the hon. Minister of Finance has repeatedly warned this country, we cannot be sure of anything. We cannot be sure that the tea price boom is going to last for ever or for the next 10 to 15 years. We cannot be sure that aid can be got year after year to the extent that we have obtained up to now. And because we cannot be sure of these things, we must strengthen those trends in our country which we can control and manage by ourselves. Rice, milk, sugar—we must strengthen those sectors. We must strengthen the domestic agricultural sector. We must strengthen industry based on raw material found in this country, or semi-finished raw materials brought from abroad, imported into this country and processed for export. We must also strengthen the infrastructure. When I speak of the infrastructure I am also talking about the relationship between the drying mechanism of the economy and the people who should benefit as a result of the impetus given by the Budget. That is why, Sir, in my mind, the banks in this country, particularly the domestic banks, are very important and should be given priority in the economic plan implementation. The banks must work with the people in the areas. The banks must spot out resources which are available and the banks must even lead investors or investment companies or units of that sort into investment in those resources. Then a bond will be established and we will be utilizing the human material and other resources in this country in order to improve the growth rates which have been of very great magnitude in the last five or six years. We have grown at five or six per cent per annum over the last seven years, whereas the growth rate was one per cent or lower than that in the previous five years.

The credit goes to the handling of the economy by the Hon. Minister of Finance, many times under great pressure. But I am sure the Hon. Minister of Finance would agree with me if I say that behind him is such a wise leader, such a great statesman and a man who can put his finger on the problem so well that that inspiration of the leadership has given the strength to the Hon. Minister of Finance to lead this country out of the darkness which we were in, not to the distant dawn which he says even he cannot see, but into a sunlight which is brighter than what existed when we took off.

අ. ක. 337

අයෝග්‍ය ධනිච්චි. සෝමරත්න මහතා (රත්ගම)
(திரு. அசோக டபிள்யூ. சோமரத்ன — ரத்தகம்)
(Mr. Asoka W. Somaratne-Ratgama)

Mr. Deputy Speaker, at the very outset I wish to congratulate the Hon. Minister for presenting the eight consecutive Budget of this Government. I think in so doing he has eclipsed even the record of His Excellency himself who presented seven consecutive budgets during his term as the Minister of Finance.

Sir, when you look back into the history of this country you would see that many Ministers of Finance have sometimes had to leave office under parliamentary pressures unable to continue in office. Now, that is the very reason why we have to congratulate the Hon. Minister for his achievement. And I am also certain that in the years to come with a few more years in this position, he will enshrine himself in the economic and the political history of this country as a great figure which has done many things for this country.

Now, this is also a matter very peculiar to the United National Party Government. During the past 30 odd years of the history of this country, I think the United National Party governed this country approximately for 18 years and the Sri Lanka Freedom Party governed this country for approximately 14 years. Now, if you look into these two periods you would also find that the United National Party had only four Ministers of Finance. From 1947 to 1953 we had His Excellency as the Minister of Finance. Then from 1954 to 1955 we had Mr. M. D. H. Jayawardena as the Minister of Finance, and from 1965 to 1970 we had Mr. U. B. Wanninayake as the Minister of Finance, and now for the last eight years we have the Hon. Mr. R. J. G de Mel as the Minister of Finance. On the other hand, if you look at the Sri Lanka Freedom Party you would see that they had Mr. Stanley de Soya for a short spell of four years, and then Mr. Felix Dias Bandaranaike took over for a short period. Thereafter Mr. C. P. de Silva became Minister of Finance. After a short spell Mr. Kalugalle became the Minister of Finance, then Mr. T. B. Ilangaratne became the Minister of Finance, then Dr. N. M. Perera became the Minister of Finance. In fact they had as many as six Ministers of Finance during the period 1960-1964. (*Interruption*) He came for a second spell also. Then in 1970 again Dr. N. M. Perera came as Minister of Finance. Then Mr. Felix Dias Bandaranaike came for a second spell.

Now, Sir, you would see why this instability was there within the S.L.F.P. in its fiscal policy. It is interesting to note, as the Minister of Finance himself has stated the reason for the low mortality rate of the Ministers of Finance in the S.L.F.P. Government. The reason is not far to seek: the seeds of dissension were

among themselves. There was never a time in the S.L.F.P. Government with a single point of view for the development of this country.

I can remember in 1962, I think, when Mr. Felix Dias Bandaranaike left his portfolio as Minister of Finance, he said: "I will not come back even as the Minister of Agriculture to plant grass," and he gave up his portfolio. Then Dr. N. M. Perera was nearly forced out of office by the Parliamentary Group of the S.L.F.P. in 1971, when he presented his budget to Parliament in the very opening remark he said that Mr. Stantly de Zoysa was responsible for the substantially short-sighted economic policy, for frittering away foreign exchange, virtually bringing no development to the economy at that time. He was at that time a Member of the Coalition where the leading party was the S.L.F.P. and those were his opening remarks. You would see that from that time in the Cabinet itself the two coalition partners were driving the country in two different directions. Mr. Felix Dias Bandaranaike was quite openly attacking his coalition partners even on the floor of this House.

The economic policies followed by them with regard to the respective Ministries were different. That was the reason for the instability they had among themselves. Let us look at the economic policy they followed at that time. The S.L.F.P. is asking various questions today about the fiscal policy and other policies of this government. What was their stability at that time? They thought that the best way of economic development is to drastically cut down the consumption level of this country. They went about with that philosophy and said that the consumption level of the country must be brought to the lowest level, and for this purpose they introduced a compulsory saving system. They brought a ceiling on income and diverted all savings to the newly created National Savings Bank in 1971, in the hope that by reducing the consumption level, thereby increasing the savings of the people and investing that, they could bring about an economic transformation.

But, on the other hand, what were the net results that were achieved at that time? If you look at the growth rate in that spell you would see that they have achieved half the growth rate that we have achieved in the last seven years. The growth rate between 1970 to 1975 was about 2.8 per cent on an average. But the growth rate that we have achieved had virtually doubled that amount. Therefore, one has to ponder as to what were the net results of the economic policy. What did they do with all the savings that they earned at that time? They brought all the savings to a central place. Instead of reinvesting that money on some sort of ventures that would increase the productivity of the country, they used that money for capital payment, dwindling valuable money that they earned at that time.

If you look at the history at that time between 1970 and 1973, I think that created approximately 44 Corporations. From 1962, I think, they created 206 Corporations. Out of the Corporations that they created, I think approximately 42 Corporations were trading Corporations. What happened then? There was no productivity in the country. People's consumption levels were reduced, bringing about an enormous amount of difficulties to the people, creating hardships among them and at the same time producing no tangible results in terms of the money that they had collected at that time.

Then you saw Mr. Felix R. Dias Bandaranaike coming in. He came in at a time when the Sri Lanka Freedom Party brought an enormous amount of pressure on the coalition partner. And what was his policy soon after he took over? In his Excellency's own words, he created "a roundabout turn". He abolished the compulsory savings system. He restored the pension system with retrospective effect. He talked to the private sector people. He went about giving active incentives again to the private sector. In other words, you would see that the instability that was there in the coalition partners and the existence of divergent political views and opinions among themselves was the main reason for the disastrous economic policies that they were following at that time.

On the other hand, you would see that in the past six years we had managed this country, there had been increased the economic growth, at the same time without reducing a substantial amount of the consumption levels to the people. We have succeeded in achieving economic growth without causing enormous difficulties that the Sri Lanka Freedom Party caused to the people at that time.

Even if you take the question of capital formation, you would see that we have achieved all that they have tried to do within the framework of free enterprise. Sir, if you look at the Central Bank Report of 1983, you would see that in 1970, if you take the Gross National Product at the market level, as a percentage of that the Gross Domestic Capital Formation was 20.3 per cent, and in 1974 as a percentage of the Gross National Product at market prices it was 17.3 per cent. As you would see in the year 1975 it was 17.5 per cent, in 1976 it was 19 per cent, in 1977 it was 16.8 per cent, in 1978, during our time, it shot up to 21.9 per cent, in 1979 it shot up to 25.8 per cent, in 1980 it shot up to 33.3 per cent, in 1981 it was 27.9 per cent, in 1982 it shot up to 31.4 per cent and in 1983 it was 29.7 per cent.

One has to think as to what was the main reason for this economic success of our Government. You would see, Sir, that during this period of our Government, our strategy was to use a part of the savings of the people by

[සංඝාත සම්ප්‍රදායේ සේවයේ සහභාගී]

the Government, at the same time leave a part of the savings in the hands of the private sector or the private entrepreneur to see that the initiatives are being used, their abilities, their knowledge, their know-how, their managerial skills are also being put to effective use so that the private sector and the Government sector, both, would simultaneously work towards the betterment of this Government, whereas, in the former times, the government took upon itself more things to manage. All the savings were channeled into government hands. When the government failed in its thinking to find attractive investment possibilities, the whole country's economy collapsed at that time.

Mr. Deputy Speaker, in this particular Budget you find a new concept emerging which was not there in the previous Budget. I think critics of this Government during the last six years criticized this Government on the basis that there were unlimited imports and no attention had been paid to the domestic industries, local industries; and that complaint had gone on for some time. You would see in this Budget that this Government playing by the ear, now that it has taken a certain development trend has decided to bring about effective changes to actively help and support the local industries. It is a heartening factor to find in the Budget that the Hon. Minister has spelled out that a new duty tariff system is going to be introduced, based on the effective rate of protection which will help the local industries in a big way.

In fact, I wish to speak a few words about this system. If you look at the time that the Sri Lanka Freedom Party was in power, you would see that the protection that they offered to the local industries had no rational basis. It did not help the development of the local industry on the basis of quality; it did not help the local industry in terms of improving their technology, but it simply provided a protection, and that protection was provided in such a way that it only helped them to find a market and nothing else. You would see that if you take textiles as an example.

Now, in terms of this new concept, the whole thing will have to be looked at this way. For example, if an article of textile is imported into this country, which costs Rs. 100, and if textile yarn is being imported at Rs. 80, then you would find that in terms of its effective rate of tariff they would examine the degree of assistance that the local textile manufacturer would get.

Any local industry has the following supports. It has a duty protection on the item that is to be imported; it gets a lower duty rate on the imported item itself; Turnover tax, licencing controls, and all the other factors would now be considered in arriving at the effective rate of protection.

In other words, the commodity that is being manufactured locally in terms of a strict formula is being evaluated in terms of the value that it has added to that product.

Let us take the example of paper and cement to explain the concept. We know in the case of cement that only 4 per cent of gypsum and some items of machinery are being imported into this country. In the case of paper you would find that the bulk of the material in the form of paper pulp is being imported into the country.

Now to work out the effective rate of protection, one considered in manufacturing these two products what is the assistance that had been given to each product; in terms of the value of the raw material imported how much of it has gone into each of it; in terms of other taxes how much - in the case of cement it was 5 per cent duty but in the case of paper it was about 80 per cent duty on the raw materials. All those factors are now being converted into some sort of formula to equalize the whole concept. Then you arrive at the effective rate of protection. Then you find, when you equalize the assistance given to each product, that one benefits more than the other. Though in terms of actual evaluation, though in terms of actual thinking, one has to do of its net benefit to the country, though when you analyse how many rupees was spent to earn a dollar in terms of that product, you would find that some of those things are getting more protection than others, when you take the disguised protection that is involved in it.

Therefore, in terms of this new concept, all these commodities will be arranged in terms of the effective rate of protection. They will be evaluated in terms of their relevance to the national economy. Once they are evaluated, then they could decide to what extent this effective rate of protection has to be adjusted to see that all are helped on an equal footing.

Now the example that I took of cement and paper in terms of the gazette before me. I see that the duty protection of paper pulp has reduced approximately from 80 per cent to 60 per cent, whereas in the case of cement it has gone up from 5 per cent to 20 per cent. Therefore, there is a rational basis of giving protection. It is not protection without in depth thinking. Therefore, there is a limit to which the local industry will be helped; there is a basis of calculation.

Therefore, Mr. Deputy Speaker, we must congratulate the Hon. Minister of Finance for bringing this new system of duty protection which certainly will be in a new era in this country, new thinking for the development of the local industry.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The sitting is suspended till 4.30 p.m.

යැවීමේ ජව අනුකූලව නවතාලීමට අත්හිටුවන ලදී. අ. සා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed.

අ. සා 4.30

අයෝක ඩබ්ලිව්. සෝමරත්න මහතා
(திரு. அசோக டபிள்யூ. சோமரத்ன)
(Mr. Asoka W. Somaratne)

Sir, in the early part of this debate today the Member of Parliament for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) was lamenting about the inequalities which he claims we have brought about between those who have and those who do not have. He was saying, "What a disastrous thing that your Government has done! Cannot you see the widening gap between those who have and those who do not have?" I wish to say that they not only created a worse situation during the period 1970 - 1977 but also created a new class based on those who had political power and those who did not. I will show you in a minute the economic disparity that existed between the haves and have nots in the period from 1970 to 1977.

We all know about the famous convertible rupee accounts that were introduced by the then government of Mrs. Bandaranaike. In 1976 the cumulative credit in the Convertible Rupee Accounts was Rs. 4.20 million, earned by 2,489 exporters. In other words at that time, to those who were exporting gems, a part of it was allowed to be kept in convertible rupee accounts. They were given the concession of doing anything with the foreign exchange that they had earned; a privilege that many people of this country did not have. Of this cumulative figure of Rs. 420 million, Rs. 247 million was earned by 790 persons registered as gem exporters. Again, of this 790 people, 50 per cent of gem exports were effected by only 15 exporters. In other words, even among the 790 you had there 15 exporters had Rs. 125 million in convertible rupee accounts against their names. Now who is talking about this inequality in income?

Let us take the industrial sector and how the distribution of income came about at that time. You would see at that time, out of a total investment of Rs. 275 million - I am quoting from the book "Dependent Capitalism in Crisis by Satchi Ponnambalam". This is what you get at page 124 :

"So far, the process of economic development in Sri Lanka has tended to give a stimulus to capital accumulation in the hands of a few wealthy families who have, in the main, been the beneficiaries of the tax holidays and reliefs granted. Out of a total investment of Rs. 275 million, as much as Rs. 205 million is held by only 11 family groups.' The concentration of ownership in manufacturing was also

evident in the fact that, in 1974, 89% of output was produced by 140 firms, just 9% of the total number of firms in the manufacturing sector."

Here is the inequality, Sir. If you are looking for any inequality in income distribution, this is a case of inequality of income distribution. Let the hon. Member for Attanagalla show anything comparable to what I am now quoting during our tenure of government. Further down in this book it is stated :

"Turning to what was produced in 1974 by the 2,328 industrial units actually operating in 1974, the manufacture of food, beverages and tobacco accounted for 33.2% of total activity . . . Thus, food and textiles together constituted 57% of private sector industrial activity in 1974 in Sri Lanka."

Now, Sir, here it says only 140 firms were responsible for 89 per cent of the output of the country in the private sector industries. That will show that only those firms were able to get their quotas, raw materials, import licences, or in other words State patronage was given to create this inequality of income.

They are talking about the Land Reform, Sir. Let us see the Land Reform situation. 563,400 acres were taken over. Why was it taken over? Oh! we wanted to see that the landlessness of this country is completely ended - that there is no landlessness. People of this country are given adequate land. That was the theme, the guise on which this land was acquired. But when you look at the figures, Sir, of this 563,400 acres of land, only 19,000 acres of land had been given to the landless people. Only 3.5 per cent of the land was given. What did they do with the balance land? They gave 28.1 per cent to the constituency level co-operatives headed most of the time by the Members of Parliament at that time, balance to the Land Commissioner and few other institutions that they created. In other words, Sir, though they are blaming this Government as a capitalist Government, what they had from 1970 to 1977 was state capitalism parading as socialism. It was State capitalism and nothing else.

Now, when you look at this period of economic development, Sir, it is blatantly clear we are well on the way for economic recovery. Just like a patient showing various signs of recovery, when you look at the economy and the economic trends of this country, when you apply certain standards to this economy, you would clearly see that this economy is well on the path of recovery. Take for example the agricultural sector. If you look at any part of the world with the economic development, development of industry, the surplus labour that is in the form of disguised under-employment in the agricultural sector systematically get shifted to the industrial sector reducing the overall number of people in the agricultural sector to certain levels. It is now happening in this country for the first time. In 1977, when we assumed office, approximately 56 per cent of the people of this country were involved in agriculture.

[සංස්කෘත සම්මුඛ. සෝමරත්න මහතා]

Today the figure is quietly dropping to 51 per cent of the population. If you look at some developed countries, Sir, within 1870 and 1930, in USA, for example, the people in the agricultural sector dropped from 54 cent to 23 per cent. If you take France, for example in the same period you will see that the people in the agriculture sector dropped from 42 per cent to 25 per cent. If you take the example of Japan it dropped from 80 per cent to 48 per cent. Therefore, these are clear signs that our economic policy has succeeded. Today there are also some other key indicators which also show the state or the health of this economy. I like to quote from the book "Key Indicators of Developing Member Countries of ADB" published by the Economics Office of the Asian Development Bank, April 1984 issue with regard to the position of terms of trade. In this book they have taken, for all countries, 1975 as the base year. They have analysed the Sri Lankan situation and in terms of the figure, taking 1975 as the base year you will find in 1971 terms of trade was 126, in 1972 it was 120, in 1973 it was 142, in 1974 it was 95, in 1975 it was 100, in 1976 it was 159, in 1977 it was 175. Then in 1978 it dropped to 106, and in 1979 it dropped to 76, in 1980 it dropped to 1962, in 1981 it dropped to 49 and in 1982 it has dropped to 41. When you take other member countries you would find in 1982 terms of trade of Thailand was 65, taking again the base year of 1975. Philippines was 67, Pakistan was 94, Malaysia was 103, Hong Kong was 102, Fiji was 66, the Republic of China was 73 and Burma was 71. It clearly shows that we are definitely on the way out of this economic difficulties that we have been facing for the past few decades.

I also remember in the morning when my Friend, the hon. Member for Attanagalle was speaking, he spoke a great deal about the foreign indebtedness of this country. He said, Why are you borrowing so much of money, do you think you can pay these things, do you think you are doing a wise thing in borrowing like this? It is quite obvious that if you borrow some money and use it as a kind of capital to increase your output, then you will earn sufficient money to repay. On the other hand, if we act like what they did at that time, - they borrowed for the purpose of consumption without increasing output, - then you would find that debt servicing would become a serious problem. Again in the same book "Key Indicators of Developing Member Countries of ADB" you would find, Sir, the debt service ratios. In the case of Sri Lanka, again, in 1971 it was 10.6, in 1972 it was 13.3 in 1972, it was 13.3 in 1973, it was 12.6, in 1974 it was 11.8, in 1975 it jumped to 21.5, in 1976 it was 19.7, in 1977 it dropped to 14.1, in 1978 it dropped to 8.8, in 1979 it dropped to 6.2, in 1980 it dropped to 5.5 and in 1981 the debt service ratio dropped to 5.7.

Looking at the figures, you would see that the debt service ratio then as a percentage was very much more unfavourable than the debt service ratio today. Today output has increased. Their has been a sustained growth rate of virtually 6 per cent over the past six years and it is still going up. Even if you compare our debt service ratio with that of some other countries, you would find that as against our debt service ratio that of Thailand was 6.7, the Philippines 9.9, Pakistan 9.6, Malaysia 3.6, the Republic of Korea 12.4, Indonesia 8.3, Hong Kong 4.1 and Bangla Desh 5.5.

These are indicators to assess the health of a country, how healthy a nation is. It is quite clear that our economy today is out of the doldrums to which it had been pushed by the former Government in 1977. I also wish to say that this Budget has to a great extent corrected any imbalance, any social inequality that had been created through the open economy policy which we have been following for the past six years. In other words, it clearly shows that this is not a Government that has imprisoned itself in any doctrine. We are a flexible Government. We are keeping our fingers on the pulse of the nation because we want to find out, at every turn, what changes in direction the economy is taking so that we can keep adjusting and monitoring things on the basis of the changes that are taking place. That is why I said that this Budget has, in a sense, taken a new direction. While giving relief to those who can earn more for this country, those who can earn more and invest, at the same time social inequalities, if they are created, are also being rectified by adjusting taxation and other levels, taking into consideration inflation and other trends.

I, as a Member of Parliament from the South, have been particularly delighted by the Hon. Minister's new proposals regarding relief for investment in areas of high unemployment. Galle is one of the most neglected districts, in my view. If you check on the unemployment figure here, I think it is the highest in the entire country. Even if you check on the investment in both the public and private sectors, you will find that virtually no investment has taken place there for so many decades. We do not have any coconut mills and we do not have any large factories. There is the sea on one side and a little land in the centre and hardly any jobs for the people in the district. We have galloping unemployment, increasing at a hectic rate. Therefore, I was particularly delighted when the Hon. Minister introduced his new proposal that if any industry is started outside the District of Colombo with more than 25 people, he is willing to give new concessions and reliefs and incentives. This, I must say, is a laudable step for which we in the Galle District are grateful, and we welcome it with a great deal of relish.

In addition, I also wish to say that there was a proposal some time ago to convert that great expanse of land that you find in my electorate called Boosa into an

industrial free trade zone. This has been a long-felt need. The people of the Galle District have been expecting this for a long time, and I earnestly hope, Sir, that in the very same way that the Hon. Minister considered the question of diversifying industries and redistributing them to reduce unemployment, he would consider the request from the people of Galle and the Members of Parliament of the Galle District very earnestly to make the Boosa Industrial Estate a free trade zone to reduce the galloping unemployment in the Galle District.

I do not wish to speak any longer, Sir, and I conclude thanking every one of you for the patient hearing given to me.

අ. හ. 451

මෙරිල් කාරියවසම් මහතා (අගලවත්ත)
(திரு. மெரிஸ் காரியவசம் — அகலவத்த)
(Mr. Merrill Kariyawasam - Agalawatta)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මා පලමු කොටම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට සතුටින් වන්න වෙනවා, ජනතාව මත අමතර බරක් නොවැටෙන පරිදි තවත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. ඒ වගේම විශේෂයෙන් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ මත්තිවරයෙක් වශයෙන් මගේ සතුට ප්‍රකාශ කරනවා. එම දිස්ත්‍රික්කයේ මත්තිවරයෙක් මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරන අවස්ථාවක සිදු වන අයවැය විවාදයකට සහභාගි වන්න ලැබීම ගැනත්. මේ දක්වා කාලය තුළ කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ මත්තිවරයකුට මුදල් ඇමති ධුරය ලැබී තිබෙනවා නම් ඒ වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාට පමණයි.

මේ අයවැය යෝජනා දිනා බලන විට අපට පෙනෙනවා, අපේ පළාත්වලට හුඟක් ප්‍රයෝජනවත් වන විධියේ අලුත් යෝජනා රාශියක් ඒ අතර තිබෙන බව. අපි මූලික වශයෙන්ම අප නියෝජනය කරන ප්‍රදේශ ගැන විශේෂ උනන්දුවක් දක්වන නිසා අපි නිතරම බලන්නේ අපේ ජනද කොට්ඨාශයේ ජීවත් වන ජනතාවට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් වන වාසිය සහ පාඩුව සම්බන්ධයෙනුයි.

එම නිසා මම ඉතාමත් සතුටු වෙනවා, රබර්වලින්ම ජීවිතාව කර ගන්නා ජනතාවක් වාසය කරන අගලවත්ත වැනි ප්‍රදේශයක ජනතාවට සතුටු වන්න පුළුවන් වන විධියේ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන. පසුගිය විකවානුව තුළ රබර් මිල හුඟක් පහත වැටුණා. එවැනි අවස්ථාවක රබර් නිෂ්පාදකයන්ට වැඩි මුදලක් ලැබෙන අන්දමට බදු සහන සලසා තිබීම ගැන විශේෂයෙන්ම අපේ සන්නෝෂය ප්‍රකාශ කරන්න ඕන.

ඒ වාගේම මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා නේ, රබර් ආදිය වගා කිරීම සඳහා මෙතෙක් දෙන ලද ආධාර ඒ අන්දමින්ම ලබා දෙන බවත්, එතුමාගේ අයවැය ලේඛනයේ ඒ බව මේ විධියට සඳහන් වෙනවා :

"I want to maintain and improve the subsidy programme to the smallholder sector as this is the area in which development assistance is needed most."

එහි සඳහන් "ඉම්පෘව්" කියන වචනය ගැන අපි බෙහෙවින් සතුටු වෙනවා. එය, අප විකක් සාකච්ඡා කළ යුතු දෙයකැයි මම හිතනවා.

විශේෂයෙන් වැවිලි කර්මාන්තයට—රබර් සහ ලහදී සිට නේ—යොමු වී තිබෙන ප්‍රදේශයකැයි, අපි ජීවත් වන්නේ. පොද්ගලිකව මම නම් බලාපොරොත්තු වුණා, වෙනත් ව්‍යාපූර්ණ වාගේ මේ ව්‍යාපූර්ණයේ නේ තවුන වගාවට හා අලුත් වගාවට ආදී වශයෙන්, දෙන ආධාර වෙන් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරයි කියා. නමුත් එතෙම දෙයක් මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වී නැහැ. ඒ වෙනුවට එතුමා සාමාන්‍යයෙන් සඳහන් කර තිබෙනවා, ඒ සඳහා දෙන දීමනා, සහන ආරක්ෂා කරනවා වාගේම දියුණු කරනවාය කියාත්.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත්, මාත් නියෝජනය කරන්නේ එක වාගේම ආසන්නයි, එක වාගේම අවශ්‍යතා තිබෙන ප්‍රදේශයි කියා මම හිතනවා. එම නිසා නේ වැවීම සම්බන්ධයෙන් මම වචනයක් කීව යුතුයි. අපි මෙතෙක් කාලයක්

නේ තවුන වගාව සඳහා අත්කරයකට රු. 12,000 ක පමණ ආධාරයක් දුන්නත්, නේ අලුතින් වගා කිරීම සඳහා දී තිබෙන්නේ රු. 4,000 ක් වැනි ඉතා සුළු මුදලක් පමණයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා [ඒ. එල්. සේනානායක මහතා] මූලාසනාදාය විය.

...හි පිற்றු පිරිதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எ. எல். சேனநாயகர்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. SPEAKER (MR. E. L. SENANAYAKE) took the Chair.

මෙරිල් කාරියවසම් මහතා
(திரு. மெரிஸ் காரியவசம்)
(Mr. Merrill Kariyawasam)

ගරු කථානායකතුමා, මම පෙන්වා දෙමින් සිටියේ, නේ අලුතින් වගා කිරීම සඳහා නේ වගාකරුවන්ට — විශේෂයෙන් සුළු නේ වතු හිමියන්ට — දී තිබෙන්නේ රු. 4,000 ක් වැනි ඉතා සුළු මුදලක් බවයි. ඒ නිසා අලුතින් නේ වගා කෙරෙන්නේ ඉතා අඩුවෙනුයි. මේ ගැන මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේදී එතුමා කියා සිටියේ, නේ අලුතෙන් වගා කරනවාට වඩා තිබෙන තේවතු වැඩිදියුණු කිරීම ප්‍රයෝජනවත්ය කියන අදහසක් සමහර නිලධාරීන් තුළ, විශේෂයෙන් තුළ තිබෙන බවයි. අලුතෙන් නේ වගා කරනවාට වඩා නේ තවුන වගාවට ආධාර දීම වඩා වූද්ධිමත් බව ඒ අයගේ අදහසයි. නමුත් නේ වැවිලිකරුවන් විශාල වශයෙන් ඉන්න ප්‍රදේශයක මත්තිවරයෙකු වශයෙන් මට නම් ඒ අදහසට එකඟ වෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මොකද? අද රටේ, අද ලෝකයේ තේවලට ලැබෙන මිල ගණන් මොනවාද කියා අපි දන්නවා. තේවලට මේ තරම් විශාල මිලක්, හොඳ මිලක් ලැබෙන අවස්ථාවකදී අපේ නිකම් තිබෙන ඉඩම් දියුණු කරන්නේ නැත්තො අයියි කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙනවා.

අපේ ප්‍රදේශවල ඉස්සර කැලෑවට තිබුණ ඉඩම්වල ඒ කැලෑ කපා තිබෙන බවක් අපට දකින්න තිබෙනවා. එසේ කැලෑ කැපූ ඉඩම්වල සෝද පාරවක් මීසක් අද කිසිම සංවර්ධනයක් අපි දකින්නෙ නැහැ. මේ ප්‍රදේශ, මෙවැනි බිම් ජනතාවට බෙදා දී ඔවුන් ලවා නේ වගා කරවන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. අපි ඒ විධියට ඉඩම් තැනී තරුණයින්, ඉඩම් තැනී පුද්ගලයින් යොයා බලා ඒ ඉඩම් බෙදා දුන්නත් රුපියල් 4,000 ක් වැනි මුදලකින් නේ වගාවට කරන්නට කිසියෙක්ම පුළුවන්කමක් නැති බව අපි දකිනවා. උදහරණයක් වශයෙන් කීව්වොත් මගේ ආසනයේ ගැඩගල ජනපදය තිබෙන කොටසේ ඉඩම් කට්ටි 123 ක් පමණ පසුගිය අවුරුද්දේදී ඉඩම් තැනී තරුණයින් 123 දෙනෙක් අතරේ බෙදා දුන්නා. ඔවුන් දෙය බලන විට අපිට පෙනෙන්නේ ඔවුන් අද ඉතා අමාරුවෙන් පමණක් නොවෙයි, ඒ වැවිලි කරගන්න පවා බැරි තත්ත්වයට පත්ව සිටින බවයි. ඒ නිසා මෙවර අයවැය ලේඛනයෙන් එවැනි තරුණයින්ට සහනයක් ලැබෙව් කියා අපි විශාල බලාපොරොත්තු ඇති කරගෙන සිටියා. අලුතෙන් නේ වගා කරන අයට වැඩි මුදලක් ලැබෙව් කියා බලාපොරොත්තු ඇති කරගෙන සිටියත් මේ අයවැය ලේඛනයේ එවැනි දෙයක් සඳහන් වී නැහැ. නමුත් අර 'ඉම්පෘව්' කියන වචනය 'සබ්සිඩි' සම්බන්ධයෙන් තිබෙන නිසා ඉදිරිදේදී අපට ඒ සහනය ලැබෙව් කියා බලාපොරොත්තුවක් ඇති කර ගන්න පුළුවන්. කෙසේ වෙතත් අලුත් නේ වගාවට වැඩි ආධාර මුදලක් ඉල්ලීමේ ආයාචනයකුයි මම මේ කරන්නෙ.

අලුත් නේ වගාව අවශ්‍ය නැත කියා අද හුඟක් විශේෂයෙන් කල්පනා කරනවා. අපි ඔය විශේෂයෙන් කියන විධියට තමයි, අපේ වැවිලි කර්මාන්තය එදා සිටම සංවිධානය කරගෙන ගියේ. අපි අද අපේ වැවිලි කර්මාන්තය ගත්තොත් රබර් නිෂ්පාදනය වැවිලි තිබෙන බව අපි දකිනවා. නේ නිෂ්පාදනය වැවිලි තිබෙන බව අපි දකිනවා. පොල් නිෂ්පාදනය වැවිලි තිබෙන බව අපි දකිනවා. අපේ මේ වැවිලි කර්මාන්ත තුනම මීට අවුරුදු විස්සකට තිහකට පෙර සැලසුම් කළේ අද අලුතෙන් නේ වගා කරන්න එපාය කියා උපදෙස් දෙන නිලධාරීන්ගේ තැත්වීම විශේෂයෙන්ම උපදෙස් එට බව මා මතක් කරන්න ඕන. එතෙම නම් මේ විශේෂයේ උපදෙස් හරි නම්, අපේ

[මෙරළ කාර්යවල මහත]

වැවිලි කර්මාන්තය අද දියුණු ස්ථානයක තිබෙන්නට ඔහු තමුත් අපි එහි දියුණුවක් දකින්නේ නැහැ. රබර් වගාව ගත්තොත්, අපේ රබර් නිෂ්පාදනයේ ඉතා තදින් පහත වැටීමක් අපට දකින්නට ලැබෙනවා. එසේ පහත වැටී තිබෙන්නේ ඇයි කියන කාරණය ගැන සිතා බැලුවොත් එසේ සිදුවී තිබෙන්නේ ඒ විශේෂයෙන්ම උපදෙස් නිසයි කියන එක අපට පෙනෙනවා.

උදහරණයක් වශයෙන් ගත්තොත් එක් දහස් තවසිය ගැට ගණන්වලදී අපේ ප්‍රදේශවල වැඩියෙන් වගා කර තිබෙන්නේ ආර්ථිකව 45, ආර්ථිකව 65, පීබී 86 වගේ ක්ලෝනල් රබර්. ඒවා එක් දහස් තවසිය ගැට ගණන්වලදී ඉතා හොඳය කියා වැවිලිකරුවන්ට බෙදා දුන් ඒවා. නමුත් ඒ වගාවේ හොඳ නැති බව අද දකින්නවා. ඒ නිසා අද එම විශේෂයෙන්ම ආර්ථිකව 45 නැවත වගා කරන්න කියා වැවිලිකරුවන්ට උපදෙස් දෙන්නේ නැහැ. ආර්ථිකව 45 වටිනික එසා, ආර්ථිකව 36 වටිනික එසා කියනවා. නමුත් අද රබර් නිෂ්පාදනය පහත වැටී තිබෙන්නේ ඔය රබර් විශේෂයෙන්ම ඉතා හොඳයි, ඉතා හොඳයි. ඉතා හොඳයි කියා කියා කුඩා වතු හිමියන්ටත්, ඒ වාගේම රාජ්‍ය ආයතන, පොද්ගලික ආයතන බෙදා දුන් ක්ලෝනල් රබර් ගස්වලින් ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණය අඩු නිසාය කියන එක අද අපට පෙනෙන්නට තිබෙනවා. අපේ වැවිලි කර්මාන්තය සැලසුම් කරන උදව්‍යයේ කීම උඩ මීට අවුරුදු විස්සකට නිහකට උඩදී කරන ලද සැලසුම්වලින් අද අපි අතිසි එළ විපාක විදිනවා නම් එවැනි විශේෂයෙන්ම කීම උඩ තවදුරටත් මේ වගාවත් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුද කියන්නට මම දන්නේ නැහැ. එම නිසා "අර්ථින් නේ වගාව දියුණු කරන්නට ඔහු නැහැ, ඒ නිසා අපුනෙන් නේ වගාවට දීර් දීමක් අවශ්‍ය නැහැ" යනාදී වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන තර්කයන් ඔය අවුරුදු විස්සකට නිහකට ඉස්සරවෙලා මේ වාගේ අදහස් ප්‍රකාශ කළ උදව්‍යයේ අදහස් වගේමය කියා මට හිතෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ලෝකයේ නේ මිල දෙස බලන්නටත්, අපේ රටේ තිබෙන අවශ්‍යතාව දෙස බලන්නටත් අපුනෙන් නේ වගා කිරීම අපේ රටට අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් බව ඉතාම තදින් දැනෙනවා. ඒ නිසා අපුනෙන් නේ වගා කරන්නට වැඩි සහනාධාරයක් තැත්නම් "සබ්සිඩි" එකක් දීමෙන් අපේ පොද්ගලික ආයය දීර් ගැන්වීම අපේ රටට, අපේ ආර්ථිකයට ඉතා වැදගත් දෙයක් බව, අවශ්‍යතම දෙයක් බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට නැවත වරක් මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි.

ඒ වාගේම මම තවත් කාරණයක් කියන්නට කැමතියි. අද අපේ ප්‍රදේශවල ජනතාව ඉඩම් තැනීමට නිසා කැලෑ තිබෙන ප්‍රදේශවලට ගිහින් කපාපු කැලෑවල ගෙවල් අවවාගෙන ජීවත්වන බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. කැලෑ පොර්තමේතවේ වන සංරක්ෂණ නිලධාරීන් ගිහින් ඒ උදව්‍ය අල්ලාගෙන මහේස්ත්‍රාත් උසාවියට ඉදිරිපත් කර ඔවුන්ට දඬුවම් ලබා දෙනවා. කැලෑ ආරක්ෂා කරන්නටය කියා අපි ඒ පුද්ගලයින්ට දඬුවම් ලබා දෙනවා. ඉඩම් තැනී ඒ පුද්ගලයින් ගිහින් කරන්නේ ඒ කැලෑවල මොකක් හෝ ගහක් සිටුවා එහි සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමකි. නමුත් අපි ඒ සංවර්ධනය කරන පුද්ගලයා උසාවියට ගෙන යනවා. උසාවියට ගෙන ගිහින් ඒ විධියට සංවර්ධනය කරන්න එපාය, කැලෑව ආරක්ෂා කරන්නට ඔහුය කියනවා. නමුත් අපි දකින විධියට නම් එයින් කැලෑව ආරක්ෂා වෙන්නේ නැහැ. කැලෑව තැනී නැත්වල සංවර්ධනයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. බලගත්කාරයෙන් ගිහින් ඒ කැලෑව කපා සමක් කරන්නට හදන පුද්ගලයා උසාවියට අරගෙන ගිහින් දඬුවම් කරනවාට වඩා බුද්ධිමත් විධියට කල්පනා කර බලා, ඒ පුද්ගලයාගේ අවශ්‍යතාව සහ උනන්දුව රටේ සහජනට යොමු කරන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි. ඒ නිසාම තිබෙන ඉඩම්, සංවර්ධනය නොවී තිබෙන ඉඩම් එවැනි පුද්ගලයන්ට දීමෙන් අපේ රටේ විශාල සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට පුළුවනි.

මේ රට සංවර්ධනය වේගන එක රටක් ගැටියට අපි අද හඳුන්වනවා නම් අපට සංවර්ධනය කරන්නට තිබෙන්නේ අපේ ප්‍රදේශවල තිබෙන ඒවාගේ සංවර්ධනයට යොමු නොවුණු ඉඩම් බව සඳහන් කරන්නට ඔහු. එවැනි ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් මේ රටේ තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශ ගත්තොත්, මගේ ආසනය ගත්තොත් එවැනි ස්ථාන ගැන විශාල තේරුමක් ඇතුව, දකුමක් ඇතුව මට කථා කළ හැකියි. කළුගල, අතලේ වැනි ප්‍රදේශවලට ගිහින් කන්දක් උඩට නැග බැලුවොත් එක දිගට තනිකර කැකිල්ල වැටුණු කැලෑවල් අක්කර දහස් ගණනක් තිබෙනවා අපට දකින්නට පුළුවනි. රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවේ සහාජනි ධුරණ දරණ රන්ජන් විජේරත්න මහත්මයා සමඟ එවැනි කැලෑ ඉඩම් පරීක්ෂා කරන්න මම අද ගියා. ඒ කැලෑවල් බැලූ රන්ජන් විජේරත්න මහත්මයාත්, පලපුරුදු වැවිලිකරුවන් කීප දෙනෙකුත් කීවේ කැකිල්ලවලින් වැටුණු ඒ කැලෑව නේ වගාවට ඉතා සුදුසු බවයි.

නේ වගාව සඳහා සුදුසු බිම් අක්කර දහස් ගණන් තිබීමට කැකිල්ලට යට වෙන්න ඉඩ දීලා අපි සංවර්ධනය වන රටක් වශයෙන් අපේ රට ගැන කතා කරනවා. අපේ රටේ රක්ෂා තැනීම, ඉඩම් තැනීම සිටින තරුණයන් ජීවත්වීම සඳහා ලොකු සටනක් ගෙන යනවා. නේ නැවත වගාව සඳහා ආධාර දෙනවා වාගේම, ඔවුන් මේ ප්‍රදේශවලට ගෙන ගොස් අලුතෙන් නේ වගා කිරීම සඳහාත් ආධාර දුන්නොත් ඔවුන්ගේ ශ්‍රමය වැය කිරීමෙන් හා ඔවුන්ගේ කැප වීමෙන් අප රටේ පුදුම විධියේ සංවර්ධනයක් ඇති වෙයි. වෙනත් ආයතනවල ඒ විධියේ සංවර්ධනයක් අප දකි තිබෙනවා, අපේ ආයතනවල ඒ දේ නැති වුණත්.

නැවත නේ වගා කිරීම ගැන මම කියන තර්කයට උදහරණයක් වශයෙන් තවත් කරුණක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. එකල තිබුණු අපේ රජයම ගොවීන් නොසෙක් ප්‍රදේශවල පදිංචි කලා. මගේ ආසනයේත් ගැඩගල්ල වැනි ප්‍රදේශවල ජනපද පිහිටුවා රබර් වගාව සඳහා අක්කර පහ බැගින් දුන්නා. ඒ ජනතාව අද ඒවායේ රබර් වගා කරගෙන ජීවත් වෙනවා. නමුත් ඒ ප්‍රදේශය රබර් වගාව සඳහා සුදුසු නැහැ. ගැඩගල්ල ප්‍රදේශයේ ඉඩම් රබර් වගාව සඳහා දුන්නත් ඒ ප්‍රදේශය සුදුසු නේ වගාව සඳහායි. එහි අවුරුද්දේ වැඩි කාලයක් වගිනවා. මාසයකට දවස් දහයකටත් කිරි කපා ගන්නට ඒ උදව්‍යට පුළුවන් කමක් නැහැ. එම නිසා, රජය විසින්ම සැලසුම් කරන ලද ඒ ජනපද යෝජනා ක්‍රමවල රජය විසින්ම පදිංචි කරවන ලද පුද්ගලයන් අත්ක දුක්කිනගාවයෙන් ජීවත් වන බව ඒ ජනපදවලට ගියාම අපි දකිනවා.

අප රටේ යම් පලාතක ජනතාවට කිසියම් විපතක් වුණොම—කන්දක් කඩා වැටුණොම, වැස්සෙන්, ගංවතුරෙන් විපතක් වුණොම—අපේ ජාතියේ ජනතාව විපතට පත් ජනතාව කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති කරගෙන ඉතා ඉක්මනින් එම ස්ථානවලට ගොස් ඔවුන්ට උදවු වෙනවා. පසුගිය කාලයේදී අපේ ආසනවල නාය සැමෙන් ගංවතුරෙන් විපත් සිදු වුණු අවස්ථාවලදී මුළු ප්‍රදේශයේම පමණක් නොව, මුළු ලංකාවේම ජනතාව ඒ විපතට පත් වුණු අයගේ උදව්වට ආ ගැටී අපි දක්කා. නමුත් රජය විසින්ම ඇති කොට අසාර්ථකව ගෙන යන ව්‍යාපාරයක ජනතාව ගැම දම දුක් වෙනවා දකින විට කවුරුත් ගිහින් ඔවුන්ට අන-හිත දෙන බවක් පේන්නේ නැහැ. එය ගැමදම පැවතිය යුතු දෙයක් යයි හිතාගෙන ඒ විධියටම පවතින්නට ඉඩ හැර තිබෙනවා.

රජය විසින්ම ඇති කරන ලද මේ ජනපදවල ගොවියාගේ ජීවන මට්ටම රජය බලාපොරොත්තු වන ස්ථානයට ආවේ තැත්නම් එහි වගකීම රජයටයි. ඒ ගොවියාට වඩාත් ගැලපෙන ජීවන මාර්ගයක් සලසා දීම රජයේ වගකීමයි. මොකද, ඒ ජනපද ඇති කර, ඒ ගොවීන් තුළ බලාපොරොත්තු ඇති කර, කලින් ජීවත් වුණු ස්ථානවලින් ඔවුන් වෙත් කරමින් පවුල් වශයෙන් ඔවුන් ගෙනැවිත් මේ තැන්වල පදිංචි කළේ රජයයි.

අපේ ප්‍රදේශවල රබර් වගාව සඳහා ඇති කරන ලද ජනපදවල ඒ වගාව අසාර්ථක නිසා කරන්නට තිබෙන හොඳම දේ එහි දේශගුණයට ගැලපෙන නේ වගාව එහි ඇති කිරීමයි. නමුත් එහි නේ වගා කිරීම සඳහා ඒ ගොවීන් දීර්ගත්වන්නේ නැහැ. රබර් වගාව ගැලවූ අවස්ථාවකදී ඒ ඉඩම්වල නේ වගා කරගැනීම සඳහා අපි ඒ ගොවීන්ට වැඩි සහනාධාරයක් දෙනවා නම් ඔවුන්ගේ ජීවන රටාව මීට වඩා උසස් මට්ටමකට පත් කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

ඒ නිසා මේ කාරණය ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය විශේෂයෙන් යොමු කරනවා. රජය විසින්ම ඇති කරන ලද මේ වාගේ ජනපදවල ජීවත් වන ජනතාවගේ ජීවන මට්ටම හොඳ තත්ත්වයකට ඒමට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ විධියේ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මම ඉතාම ගෞරවයෙන් හා ඔහුනමින් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අලුතෙන් ඉඩකඩම් වැවිලි කර්මාන්තයට යට නොකර, තිබෙන ඉඩම් තුළම තිබෙන දේ දියුණු කළ යුතුය—ඉන්ටෙන්සිෆිකේෂන්—යන තර්කය මත පිහිටා ගේ අපේ ප්‍රදේශවල ඒ කටයුතු හරියකාරව ක්‍රියාත්මක කෙරෙන්නේ නැහැ. අපි නැවතත් රබර් වගාව උදහරණයක් වශයෙන් ගත්තොත්, අපේ තිබෙන රබර්වලින් නොමිමර එකේ හා දෙකේ උසස් මට්ටමේ දුම්ගැසු ෂීට නිෂ්පාදනයට අපේ පලාත්වල සිටින රබර් වතු හිමියන්ට තවමත් ආධාර හා අනගිත දෙනවා මදි බව කියන්නට පුළුවනි. අපේ ප්‍රදේශවල රබර් ඉඩම් අක්කර බාගයක්, අක්කරයක් අයිති කුඩා වතු හිමියෝ නොමිමර පසේ ෂීට එකක් හදා උදේ දමූ අමු ෂීට එක රුපියල් පහකට හෝ හයකට විකුණනවා. එය රුපියල් දෙසහකට දහසරකට විකුණන්න පුළුවන්කම තිබෙයි. අපි

ඉන්ටෙන්ඩ්ට්මේන්තේ කියන වචනය පාවිච්චි කරමින් එයින් අපි අදහස් කරන්නේ තිබෙන රබර් ගස් ගලවා අලුත් රබර් ගස් සිටුවීම පමණයි. දැනට තිබෙන රබර් ගස්වලින් ලැබෙන කීර්ටවලින් වඩා හොඳ ආදායමක් ලබා ගැනීම පිණිස අපි රබර් වතු හිමියන්ට ආධාර කරනවා මදිය කියන එකයි අපට කියන්නට තිබෙන්නේ.

රබර් වගාවෙන් නියම ප්‍රයෝජනයක් ගැනීම සඳහා පසුගිය කාලයේදී රබර් සැකසුම් මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කළා. පසුගිය දවස්වල පහළ හෙවෙස්ස කියන ප්‍රදේශයේ එවැනි රබර් සැකසුම් මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කිරීම සඳහා අපි රබර් පිළිබඳ සම්මන්ත්‍රණයක් පැවැත්වූ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වූ ඉලක්කය ඉටු වෙන්නේ නැති බව අපි දක්කා. ඒ රබර් සැකසුම් මධ්‍යස්ථානවලින් හොඳ වර්ගයේ ෂීට් හඳුන්වන අද පෙළඹෙන්නේ හොඳ ෂීට් එකක් හඳුන්වන අවශ්‍ය ශක්තිය සහ දැනුම තිබෙන පුද්ගලයාමයි. ඒ ශක්තියක් දැනුමක් නැති ඉතා අඩු රබර් ප්‍රමාණයක් හිමි කර ගෙන තිබෙන කුඩා රබර්වතු හිමියන් ඒ ආයතනවලින් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක නැහැ. ඒ නිසා ඔවුන් එද කළ විධියටම අදත් තෙත පිටින් අලු රබර් ෂීට් එකක් රුපියල් හතරකට පහකට විකුණමින්—ලබා ගත හැකි මුදලින් තුනෙන් එකක පමණ මුදලක් ලබා ගනිමින්—ඒවත් වෙනවා. "ඉන්ටෙන්ඩ්ට්මේන්තේ" කියන වචනය අනුව තිබෙන දේ දියුණු කිරීම අදහස නම් අපි ඒ අත්දැකීමේ මේ අයට අනගිත දීම ඉතා වැදගත් වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, විශාල වශයෙන් රබර් කීර් ලබා ගන්න පුළුවන් ක්ලෝනල් වර්ග අද මේ රටේ තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ ක්ලෝනල් වර්ග, ආර්ආර්අයිසී 100, 103, 121 වාගේ ක්ලෝනල් වර්ග අද දියුණු කර තිබෙනවා. අපි දන්නවා අද වැඩි වශයෙන් භාවිත වන්නේ පීඩී 86 කියන ක්ලෝනල් වර්ගයයි. පීඩී 86 කියන ක්ලෝනල් වර්ගයෙන් අවුරුද්දකට ලබා ගන්න පුළුවන් වන්නේ රබර් රාත්තල් 1000 කටත් 1250 කටත් අතර ප්‍රමාණයක්. ආර්ආර්අයිසී 100, 103, 121 වැනි ක්ලෝනල් වර්ගවලින් අවුරුද්දකට රබර් රාත්තල් 2000 ක් 2500 ක් අතර ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්න පුළුවන්. එම නිසා දැනට තිබෙන රබර් වගාව වෙනස් කර එම බිම් ප්‍රමාණයේම අලුත් ක්ලෝනල් වර්ග වගා කළොත් නිෂ්පාදනය දෙගුණ කර ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක අද අපි ඉන්නවා. නමුත් ඒ වාගේ අලුත් ක්ලෝනල් වර්ග කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට දෙන්න පුළුවන් තත්ත්වයක තවත් තිබෙනවාද කියන එක ගැන අපිට බලන්න සිදු වී තිබෙනවා. මොකද, අපේ තවත්වල තවමත් තිබෙන්නේ පීඩී 86 වර්ගයේ බඩ්ඩුඩී පමණයි. අලුතින් තවතක රබර් පැල දම්මත් ඒවායින් දියුණු ක්ලෝනල් වර්ග ගන්න හැටියක් නැහැ. අප "බඩ්ඩුඩී" නැති නිසා, එම නිසා ආර්ආර්අයිසී 100, 103, 121 වාගේ හොඳ වර්ග තිබෙන්නේ අපි තවමත් නිෂ්පාදනය කරන්නේ අඩු කීර් ප්‍රමාණයක් ගන්න පුළුවන් පීඩී 86 වැනි වර්ගයයි. පීඩී 86 වර්ගයේ රබර් පැලයක් ඉන්දවලා අඩු වශයෙන් අවුරුදු 7 ක් වත් බලාගෙන ඉන්න ඕනෑ අස්වැන්න ලබා ගන්න. නමුත් දියුණු කළ ක්ලෝනල් වර්ග, ආර්ආර්අයිසී 100, 103, 121 වාගේ ක්ලෝනල් වර්ගයකින් අවුරුදු 4 1/2 ක් 5 ක් අතර කාලය තුළදී අස්වැන්න ලබා ගන්න පුළුවන්. එම නිසා මේ දියුණු කළ, කෙටි කාලයකින් අස්වැන්න ලබා ගන්න පුළුවන් ක්ලෝනල් සඳහා අවශ්‍ය තවත් පිළිබඳව අපි වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්න ඕනෑ. එම නිසා අද රබර් නැවත සිටුවීමට සහභාගී මුදලක් දෙනවා වාගේ මේ අලුත් වර්ගවල තවත් ඇති කීර්ටවත් යම්කිසි දිරි දීමනාවක් දෙනවා නම් අලුත් ක්ලෝනල් වර්ග අපේ ගම්වල කුඩා රබර් වතු හිමියන් ලඟට ගෙන යන්න පුළුවන් වෙනවා.

මා පසුගිය දිනවල රබර් පිළිබඳව සම්මන්ත්‍රණයක් පැවැත්වූවා. අපි අළුත් ක්ලෝනල් වර්ග ගැන කථා කරන කොට රබර් වතු හිමියන් අපෙන් අහන්නේ මොකක්ද ? "නමුත්තාත්සේලා දියුණු කළ ක්ලෝනල් ගැන අපට කියනවා. නමුත් අපි රබර් ඉඩමක් ලැබී කර අලුතෙන් රබර් සිටුවන්නට ගියාම ගැම තිස්සේම අපට ලැබෙන්නේ පීඩී-86 පමණයි. තවත්වල බඩ්ඩුඩී නැති නිසා දියුණු කළ ක්ලෝනල් ලබෙන්නේ නැහැ." කියා ඒ උදවිය අපට කියනවා. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන මා ඉතා ගෞරවයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. රබර් පැල තවත් අපට ඉතාම අවශ්‍යයි. දියුණු කළ ක්ලෝනල් තිබෙන නිසා ඒවා ලබා ගන්නට හොඳ තවත් ඇති කීර්ට සඳහා දිරි ගැන්වීමේ දීමනාවක් දිය යුතුමයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අයවැය ගැන කතා කරන මේ අවස්ථාවේදී උදය වරුච්චි විපක්ෂයෙන් කළ කථාවලට අපි ඇහුම්කන් දුන්නා. ඒ උදවිය ගැමදම කරන විධියට "making the rich richer, the poor poorer" කියන තේමාව යටතේ අදත් කථා කරනවා අපි දක්කා. මේ පාර්ලිමේන්තුව

ඇතුළතදී - මේ සභාව ඇතුළතදී - පමණක් නොවෙයි, වෙනත් ස්ථානවලදීත් අපි ඔය කථාවලට ඇහුම්කන් දී තිබෙනවා. දැන් මේ අයවැය ගැන කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) කරන කථාව මොකක්ද කියලා අපි දන්නවා. අපි ඒ කථා අසා තිබෙනවා. පසුගිය දවස්වල මින්තේරේදී ඒ කථා ඇසුවා. කුණ්ඩියාලේදීත් ඇසුවා. එතුමන්ලා අද පාවිච්චි කරන මේ තර්ක එද අතුරු මැතිවරණවලදීත් පාවිච්චි කළා. ජනතාව ඒවාට දුන් පිළිතුර මොකක්ද කියන එක අපි දන්නවා. විපක්ෂය පරාජය වුණ. අපි අතිශයින් කණගාටුවන කාරණයක් මෙතැන තිබෙනවා. විපක්ෂය ජන්දයකින් පැරදුණු එක එකක්. නමුත් ඒ පරාජය නිහඟමාකීව පිළිගන්නට බැරවූ එක ඉතාම කණගාටුදායක කාරණයක්. අපි දක්කා විපක්ෂයේ නායකතුමාත් ඒ වාගේම ශ්‍රී ලංකා මහජන පක්ෂයේ ලේකම් වන විජය කුමාරණතුංග මහත්මයාත් ඒ අතුරු මැතිවරණ ගැන තිකුන් කළ ප්‍රකාශන. ආණ්ඩු පක්ෂය මැරවර බලය පාවිච්චි කර, දුෂණ කම් කර ජනතාව බිය වැද්ද ජන්දය දිනුවාය කියා ඒ ප්‍රකාශන වලින් කියනවා. මේ පරාජයෙන් නමුත්තාත්සේලා අතිශයින්ම කණගාටුදායක තත්ත්වයකට පත් වී ඉන්නවා. පරාජය නිහඟමාකීව භාර ගන්නට බැරකම පරාජය වූවාටත් වඩා මානසික වශයෙන් පිරිහීමක්. පරාජය අපි පිළිගනිමු. නර්ජනය කළාය. ගැහුවාය. බිය වැද්දුවා කියා මේ අය අපට කියනවා. නමුත් කොහේද, කවුද, කොතැනකදී ඒ විධියේ පැමිණිල්ලක් කර තිබෙන්නේ ? "අන්න" පත්‍රයෙන් ඒ විධියේ වෝදනා කරනවා. "දිනකර" පත්‍රයෙන්, "ජාතිය" පත්‍රයෙන් ඒ විධියේ වෝදනා කරනවා. ජන්දයෙන් පැරදුණු එක වගගන්නට කඩතුරාවක් වශයෙන් මෙවැනි වෝදනා කරන බවයි අපට හෙතෙන්නේ. නමුත්තාත්සේලා හිතනවාද ජනතාව මෝඩය කියලා ? ජනතාව බුද්ධිමත් නැහැ, ජනතාව මෝඩයි, නමුත්තාත්සේලා කියන ඕනෑම එකක් ජනතාව පිළිගන්නවාය කියලා නමුත්තාත්සේලා සැමදම හිතුව.

අතුරු මැතිවරණ ගැන සඳහන් කරන විට මේ කාරණය කියන්නට ඕනෑ. මා පොදුගලිකව වැඩ කළේ මින්තේරිය කොට්ඨාශයේයි. අපි වැඩ කළ කොට්ඨාශවල අප සමග ආශ්‍රය කළ උදවිය දැන් ලිහුම් එවමින් අපෙන් අහනවා, "අහුර බණ්ඩාරනායක මහත්මයා මෙහෙම මෙහෙම කියා තිබෙනවා, අපි නර්ජනය කළාය කියනවා, අපි ගහගන්නාය කියනවා, අපි බැණ්ඩාරනායක කියනවා, මිනිසුන් පැත්තුවාය කියනවා, නමුත් එහෙම දේවල් කළේ කොහේදී ?" කියලා අපි කාටද බැන්නෙ කියලා අපෙන් අහනවා. "අපි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපේක්ෂකයාට ඉතා හොඳින් සැලකුවේ නැද්ද, අපි ගෙවල්වලට ගියා නේද, ශ්‍රී ලංකා මහජන පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා එක කොට අපි ඔහු හොඳින් පිළිගන්නා නේද, එහෙම නම් කොහේද මේ කියන නර්ජන ඇති වුණේ ?" කියලා අපෙන් අහනවා. නමුත්තාත්සේලා කරන මේ වෝදනා ගැන මට කියන්නට තිබෙන්නේ එකයි. ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම් මේක face saving device එකක්. මේවා තමන්ගේ උප්පාට මකා ගන්නට කියන දේවල්. නමුත් ඕවායින් ජනතාව තව තවත් නමුත්තාත්සේලාත් එකක් උරණ වෙනවා මියක් ජනතාව නමුත්තාත්සේලාට අනුකම්පා කරන්නේ නැහැ කියලා මා මතක් කරන්නට ඕනෑ.

එපමණක් නොවෙයි. නමුත්තාත්සේලා පැරදුණු හේතුව මොකක්ද කියා කල්පනා කරනවා නම් අපට පුළුවනි පැහැදිලිව ඒවා පෙන්වුම් කර දෙන්නට. හිඟරක්ගොඩ තහරයේ පැවති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රැස්වීමක් බලන්නට මම ගියා. එද නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අහුර බණ්ඩාරනායක මහතා) - විපක්ෂ නායකතුමා - කළ කථාව අහගෙන හිටියා නම් ඒ කථාව කෙරෙහි ඇති වන පිළිකුළු නිසා විපක්ෂයට ජන්දය නොදීමට මිනිසුන් පෙළඹෙනවා. එතුමා කළේ ඉතා පහත් මට්ටමේ කථාවක්. එතුමා බැන්නේ අපට නොවෙයි. එතුමා බැන්නේ එතුමාගේම සහෝදරයාට. තැන්තම් මස්සිනාට. මොනවාද පාවිච්චි කළ වචන ? විජය කුමාරණතුංග කියලා තම කීව්වේ නැහැ. මට ඒ වචන පාවිච්චි කරන්නට බැහැ මේ සභාවේදී. එතුමා කියපු දේවල් මම මෙතැනදී කීව්වොත් මමත් ඒ තත්ත්වයට වැටෙනවා. මම කැමති නැහැ මේ සභා ගරීය හිඟරක්ගොඩ පැවත්වූ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රැස්වීමේ තත්ත්වයට පත් වෙනවාට. ඒ තරමටම ඉතාමත්ම පහත්, නින්ද සහගත, පක්ෂ නායකයකු ගැටියට, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයා ගැටියට තබා සාමාන්‍ය මට්ටමේ පාක්ෂිකයෙකු ගැටියටවත් කථා නොකළ යුතු අන්දමේ මට්ටමකිනුයි එද එතුමා කථා කළේ. අපි අහගෙන සිටියා ඒ කථාව. අපට හිඟතා, මේ වාගේ කථා කර අද ලංකාව වාගේ බුද්ධිමතුන් සිටින රටක ජන්දදායකයන්ගේ හිත දිනාගන්න පුළුවන්ද කියා. අපත් සමග සිටි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂිකයින් අප සමග කථා කරමින් ගියේ මොන තරම් කැන කථාවක්ද ඔහු කෙළේ කියලයි.

[මෙරළු කාර්යවලට මහන]

තමුත්තාත්සේලා අපට වෙරලනා කරනවා අපි ගැහැව්වාය, තර්ජනය කලාය, බිය වැද්දවාය කීවා කියා. තමුත් එදා දවසේ හිඟුරක්ගොඩ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රැස්වීම පැවැත්වූ ද රැ කවුරුන් සමග රජයේ වූවුණේ කියා මම අහන්න කැමතියි. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය රජයේ වූවුණේ ශ්‍රී ලංකා මහජන පක්ෂයත් සමගයි; විජය කුමාරණතුංග මහතාගේ පක්ෂයත් සමගයි. මස්සිනාලා දෙන්නා රජයේ වූවුණා, ඇණ කොටා ගන්නා මිසක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කිසිම සම්බන්ධකමක් තිබුණේ නැහැ. අපි කෙළේ ඒ ගොල්ලත් මොහොද කරන්නේ කියා බලාගෙන සිටීම පමණයි. තර්ජනය කළේ කවුද? ඒ ගොල්ලෝ, වැරදි වැඩ කෙළේ කවුද? ඒ ගොල්ලෝ. අතවහර විධියට මුදල් යෙදවීමේ කවුද? ඒ ගොල්ලෝ.

කලවානෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේට්ටුවෙගම මහතා) මෙහි දැනට නොසිටීම ගැන කතාගාදියි. කලවානෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ගිහිත් ලැජ්ජා තැනීම සහයෝගය දුන්නේ විජය කුමාරතුංග මහතාටයි. අපේ මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) මෙහි සිටියා නම් මම එතුමාටත් කියන්නේ ඒ විකයි. කලවානෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමායි, මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමායි දෙන්නම ගිහිත් මිත්තේරියේ සහයෝගය දුන්නේ විජය කුමාරණතුංග මහතාටයි. මම දන්නවා, කලවානෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද බහු ජන සමාගම්වලට විරුද්ධව කථා කරනවා. මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා බහු ජාතික සමාගම්වලට විරුද්ධව කථා කරනවා. තමුත් මම මේ සභා ගර්භයේ සිට ප්‍රශ්න කරනවා මේ මිත්තේරිය ජනද ව්‍යාපාරයේ කටයුතු කරගෙන යාම සඳහා විජය කුමාරණතුංග මහතාට කාරු, මෝටර් රථ, වැන් 40 කට වඩා යොදවා තිබුණේ කවුද කියා. මේ රටේ ප්‍රසිද්ධ බහු ජාතික සමාගමකට අයිති වාහකයි විජය කුමාරණතුංග මහතා වෙනුවෙන් ජනද වැඩ කෙළේ

අතින් කාරණය, විජය කුමාරණතුංග මහතා විසදුම් කළ මුදල් දුන්නේ කවුද? එතුමා ගැම දෙයක්ම කෙළේ මුදල්වලින්. මම වැඩ කෙළේ අංක 25 දරන ජනද මධ්‍යස්ථානයේයි. අපි ජනදය භාරව වැඩ කරන විට ඒ අපට අයිති කොට්ඨාසයේ සෑම ගෞරවයටම අපි යනවා. අපි එහි ඇවිදගෙන යන විට සම්පූර්ණයෙන්ම දම් පාවත් සැරසු යෙයක් අපට මුණ ගැසුණා. ඒ තරම් එළි පිටම මෙසේ තිබෙන කියා ඒ ගෞරව යාමෙන් පලක් නැත කියා අදහසක් ආවත් අපි නැවත කල්පනා කර ඒ ගෞරව ගියා. එහි සිටි තරුණ යුවලක් ඉතාමත් කැමැත්තෙන් ආදරයෙන් මාව පිළගන්නා. මට අසුන් සලස්වා කථා බහ කරගෙන යන විට ඔහු කියනවා අපි මේ වැඩ කරන්නේ මුදල්වලටයි. මට දැන් දවසකට රු. 100 ක් ලැබෙනවා, මට රක්ෂාව කරලා මාසෙකට රුපියල් තුන් හාර සියක්වත් සොයාගන්න බැහැ. තමුත් මේ මැතිවරණ සමයේදී මම දැනටම රුපියල් දහස් ගණනක් සොයාගෙන ඉවරයි කියා. ඒ අනුව තමුත්තාත්සේලාට පෙනවා ඇති ඒ ගොල්ලත් ගැම දෙකෙන්ම වැඩ කර තිබෙන්නේ මුදලට බව.

අතින් කාරණය, විජය කුමාරණතුංග මහතා පෝස්ටර් ඇලවීමේදී අපි එකක් අලවන විට ඒ මහතාට පහක් අලවන්න තරම් ශක්තියක් තිබෙනවා. අපි බලයේ සිටින පක්ෂයේ උදවිය වශයෙන් මධ්‍යස්ථානවලට ගොස් පෝස්ටර් 100 ක් ඉල්ලුවොත් අපට ලැබෙන්නේ 50 යි. විජය කුමාරණතුංග මහතාගේ උදවිය ඒ ගොල්ලන්ගේ මධ්‍යස්ථානවලට ගොස් පෝස්ටර් 50 ක් ඉල්ලුවොත් 100 ක් ලැබෙනවා. එතකොට අපි 50 ක් ගහන විට එතුමා 100 ක් ගහලා තිබෙනවා. එම කියා මම විශේෂයෙන්ම මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා මේ මැතිවරණයේදී විජය කුමාරණතුංග මහතා විසදුම් කළ මුදල් එතුමාට ලැබුණේ කොහෙත්ද කියා සොයා බලන්නය කියා. මේ පිළිබඳව "දිවයින" පත්‍රය ප්‍රශ්න කරන විට අපේ මැතිවරණම එතෙම ගැන කථා කර එතුමා කියා තිබෙනවා. මම තඵවෙක් ගැටියට ගම්බ කළ මුදල්ය විසදුම් කෙළේ කියා. අපිත් එතෙම මෙතෙක් මය වික්‍රමවලට අත ගසා තිබෙන කියා අපිත් දන්නවා මේ රටේ වික්‍රමට කර්මාන්තයේ නියැළී උදවියට ඇති වන වාසි අවාසි ගැන. වික්‍රමට සඳහා තඵ කිලියන්ට ගෙවීමේදී after-relese payment සහ before-relese payment කියා දෙවිධියක් තිබෙනවා. වික්‍රමටයක් ලාග උපදවන විධියට දිවුවොත් තමයි ඒ ගෙවීම් නිසියාකාරව ලැබෙන්නේ. තමුත් කථානායකතුමනි, අද වික්‍රමට ලාබෙට දුටුනේ නැහැ. සියයට 99 ක්ම වික්‍රමට වලින් පාඩුයි. after-relese payment ලැබෙන්නේ නැහැ. ලංකාවේ කොයිම වික්‍රමටයක්වත් ලක්ෂ ගණනින් මුදල් තඵ කිලියන්ට ගෙවන්නේ නැහැ. ඉන්දියාවේ, හොලිවුඩ්වල, ජපානයේ තිබෙනවා වාගේ තත්ත්වයක් අපේ රටේ නැහැ. -අපේ තඵ කිලියන්ට අගෞරවයක් කිරීම සඳහා මම මෙය කියනවා නොවෙයි-තමුත් විජය

කුමාරණතුංග මහත්මයා කියනවා "තම එයාගේ මුළු අතුරු මැතිවරණයටම විසදුම් කළේ එයා ගම්බකළ සල්ලි පමණය කියා, ගරු කථානායකතුමනි, මම මේ සභා ගර්භය තුළදී සඳහන් කරනවා ඒ මහත්මයා කියන්නේ බොරුවක් කියා. එතරම් මුදල් ප්‍රමාණයක් අපේ රටේ කිසිම කෙනෙක් ගම්බ කරන්නේ නැහැ. එතුමා වෙනුවෙන් කාරු 50 ක් 60 ක් දිවවා. මාස ගණනක් තිස්සේ ජවාට පෙට්ටරල් ගහන්න කොපමණ විසදුම් කලාද? පිටස්තරව ගිය ඒ පුද්ගලයාට වැඩ කළේ කොළඹ ආදී ප්‍රදේශවලින් ගිය පිටස්තර පුද්ගලයන්, ගමේ පුද්ගලයන් නොවෙයි. තමුත් අතුරු මැතිවරණ කාලයේදී ගෙයක් ගෙයක් පාසා අපි ඇවිද්දේ, අපි පෝස්ටර් ඇලවීමේ ගමේ උදවියත් සමගයි. විජය කුමාරණතුංග මහත්මයා වෙනුවෙන් වැඩ කළේ පිටස්තර පුද්ගලයින්. මේ උදවිය වෙනුවෙන් විශාල විසදුමක් කලා. මම හිතන්නේ ඒ අය වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ 25 ක්, 30 ක්, 35 ක් පමණ විසදුම් කලා. කොහෙත්ද මේ මුදල් ලැබුණේ? කවිද මේ මුදල් දුන්නේ?

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් මය අතුරු මැතිවරණවලදී ස්වාධීන අපේක්ෂකයින් රාශියක් ඉදිරිපත් කලා. මොන දෙයක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඔවුන් ඉදිරිපත් කලාද කියා අපි දන්නේ නැහැ. අපි හිතුවා ජනද මධ්‍යස්ථාන නියෝජනයත් වැඩි ගණනක් පත් කර ඔවුන් මගින් ජනද දයකයින් කෙරෙහි යම්කිසි බලපෑමක් ඇති කරන්නට මහත්සි ගත්තාය කියා. ජනද දයකයින් බිය වද්ද, ඔවුන් දමන්නට එන ජනදය දමන්නට තොදී ආපසු හරවා යැවීමෙන්, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට යනවාදෝ කියා අපි හිතුවා. තමුත් මොකක්ද වුණේ? ඒ අය මොන බලාපොරොත්තුවක් ඇතුව ඒ ස්වාධීන අපේක්ෂකයින් ඉදිරිපත් කලාද කියා අපි දන්නේ නැහැ. තමුත් මොන බලාපොරොත්තුවක් ඇතුව ඔවුන් ඉදිරිපත් කලත්, ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට කර ගැනීමේ ශක්තියක් තම ඔවුන්ට තිබුණේ නැති බව අපිට කියන්න පුළුවන්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයටවත් මහජන පක්ෂයටවත් පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ ඒ ස්වාධීන අපේක්ෂකයින්ගෙන් කරගන්න ගිය දේ කරගන්න. ඉතාමත්ම සාධාරණව, ඉතාමත්ම සාමකාමීව, ඉතාමත් වැදගත් අත්දැමට පැවැත්වූ මෙවැනි ජනදයකදීවත් සාධාරණ ප්‍රකාශයක් කරන්නට තරම් මිනිස්කමක්, පිරිමිකමක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන්, මහජන පක්ෂයෙන් මහත්වරුන්ට නොතිබීම ගැන අපි අපේ කණගාටුව පළ කරනවා.

මේ වාගේ ජනද දිනා ඇවිත්, මේ වාගේ ස්ථානයක සිට ඒවා ගැන ආවර්ජනය කර බලන විට, අපිට කල්පනා වෙනවා, ඇයි මේ ජනතාව මේ විධියට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ජනදය දුන්නේ කියා. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අයවැය යෝජනා දෙස බලන විට, අපට තේරුම් ගත හැකියි, ඒකට හේතු මොනවාද කියා, පසුගිය කාලය තුළ අපි මේ රටේ ඇති කළ ආර්ථික සංවර්ධනය කොයි තරම් දුරට ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවාද කියන එකට හොඳම උදහරණය ඒකයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉතාමත්ම ආධිමරයෙන් මේ කරුණ කියන්න මම කැමතියි. අතුරු මැතිවරණයේ දී මම වැඩ කළ කොටසට තමයි හිඟුරක්ගොඩ පොලීසිය අයත් වුණේ. මම ඒ මහත්වරුන්ගේ ගෙවල්වලට යන විට දැක්කා ඒ පොලීසි නිලධාරීන් සියයට සියයක්ම ආණ්ඩුව කෙරෙහි විශ්වාසය තබා, අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයාට තමන්ගේ නැපැල් ජනදය පාවිච්චි කර තිබුණු බව. එයින් අපට පෙනෙනවා, අපේ රටේ සෑම අංශයක්ම-ගොවියන් ගන්නත්, කම්කරුවන් ගන්නත්, තගරබද අයගෙන් ගන්නත්, ගම්බද අයගෙන් ගන්නත්, රාජ්‍ය සේවාවේ අයගෙන් ගන්නත්, ලිපිකාර අංශයේ අයගෙන් ගන්නත්, ආරක්ෂක අංශයේ අයගෙන් ගන්නත්, ඒ ගැම අංශයක්ම-එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයට සහයෝගය දක්වන බව. එවැනි පිරිසක් අද මේ රටේ බිහිවෙලා තිබෙනවා. අපි දක්කා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බලයේ සිටි කාලයේදී මා මේ සඳහන් කළ ගැම කොටසක්ම ඒ රජයට විරුද්ධව ජනදය පාවිච්චි කළ බව. තමුත් අද, අතවලා අපේ රජයත් එක්ක තරගය, අතවලාට මේ රජයෙන් වරදක් වෙලා තිබෙනවාය, අතවල් ජනද කොට්ඨාසයට පීඩාවක් වෙලා තිබෙනවාය, එම කියා අතවල් ජනද කොට්ඨාසය මේ රජයට ජනදය දෙන්නේ නැත ආදී වශයෙන් කියා මේ රජයට විරුද්ධව ඇඟිල්ලක් දික් කර පෙන්වන්නට පුළුවන් ජන කොට්ඨාසයක් අද මේ රටේ ඉතුරුවෙලා නැහැ. අපේ ජනතාව මූලික වශයෙන් ගැම ප්‍රදේශයකින්ම අපට සහයෝගය දෙන බව අපි දක තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තව හුඟක් කටකයින් සිටින කියා මම හිතන්නේ නැහැ. හුඟක් දුරට කථා කිරීම අවශ්‍යය කියා. තමුත් මම නැවත වරක් එක් කරුණක් කියන්නට කැමතියි, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මේ ස්ථානයේ සිටින

නිසා එතුමා සඳහන් කර තිබෙනවා වැදගත් දෙයක්. මගේ මිතුරු රත්ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (අශෝක ඩබ්ලිව්. සෝමරත්න මහතා) මේ ගැන සඳහන් කලා. රැකී රත්නා නැති ජනතාව වාසය කරන ප්‍රදේශවල-ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පාවිච්චි කළ වචන වලින්ම කියනවා නම්, "where unemployment level is high"-රැකිරීම් සැපයීමේ මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කරන උදව්‍යට යම් යම් සහන දෙනවා. දීර්ග ගැන්වීම් දෙනවා කියලා සඳහන් කලා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මම ඔබතුමන්ගෙන් ඉතාමත් කාරුණිකව ඉල්ලීමක් කරනවා. රැකී රත්නා සැපයීමේ මධ්‍යස්ථාන ඇති කළ යුතු ප්‍රදේශ තෝරන්නට දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් තෝරන්නට එනා. දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් තෝරුවොත් සාධාරණ තේරීමක් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. කියන එක මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඉතාමත් බයාදුකමකින් ඉතාමත් කාරුණිකවෙන් මතක් කරනවා.

දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා තෝරන්නට ඉතාමත් අවාසනාවන්ත තත්ත්වයට පත් වුණු ආසන තමයි. තමුත්තාත්සේගේ ආසනයත්, මගේ ආසනයත්. අපේ ආසන තිබෙන්නේ බස්නාහිර පළාතේයි. කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේයි. එය කොළඹට අල්ලපු දිස්ත්‍රික්කයයි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් ගුරුවරුන් සඳහා නිර්දේශ කරන විට, විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කිරීම සඳහා විභාගවලින් ලකුණු කියම කරන විට, ඒවා කරන්නේ ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින්. දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් ගන්නාම මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ ඉතාම දියුණු පාසල් තිබෙන හොරණ, කළුතර, පානදුර වැනි නාගරික ප්‍රදේශත් ඔබතුමා නියෝජනය කරන ඉතාමත් නොදියුණු බුලත්සිංහල කොට්ඨාශය හා මම නියෝජනය කරන ඉතාමත් නොදියුණු අගලවත්ත කොට්ඨාශයත් ඒ කළුතර, පානදුර, හොරණ කොට්ඨාශ මට්ටමටමයි ගණන් ගන්නේ. ඒ නිසා තමයි, ඔබතුමාගේ ආසනයෙන් මගේ ආසනයෙන් මේ නරම් ගුරු හිඟයක් තිබෙන්නේ. අපේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විභාගවලින් සමත්වෙලා විශ්ව විද්‍යාලවලට නොතේරෙන්නේ මෙන්න මේ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් මේ දේ කරන නිසයි. එම නිසා අධ්‍යාපන අංශයෙන් මම ඉතාමත් කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා. මෙවැනි දුෂ්කර පළාත් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමට ඇතුළත් කොට ඒ විධියට තේරීම සාධාරණ නැති නිසා ඒ ගැන වෙනත් ක්‍රියාමාර්ගයක් ගන්න කියා. අධ්‍යාපන නිලධාරී කොට්ඨාශ තිබෙනවා, මාණ්ඩලික අධ්‍යාපන නිලධාරී කොට්ඨාශ තිබෙනවා. එවැනි කොට්ඨාශ මට්ටමකිනුයි ඒ ප්‍රදේශ ගැන සලකා බලා තෝරා ගත යුත්තේ.

ඔබතුමා බලාපොරොත්තුවන රැකිරීම් විරහිත ප්‍රදේශ තේරීමේදී දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් ඒ විධියේ රැකිරීම් සපයන මධ්‍යස්ථාන දෙන්න හියගොත් පානදුර, කළුතර, හොරණ ආදී ප්‍රදේශ එම දිස්ත්‍රික්කයට ඇතුළත්වන නිසා, වඩා නොදියුණු රැකිරීම් විරහිත පුද්ගලයන් වැඩි ප්‍රදේශ ගැටියට, කළුතර දිස්ත්‍රික්කය තේරෙන එකක් නැහැ. එහෙම වුණොත් රැකිරීම් අංශයෙන් ඉතාමත් පිරිහුණු ඔබතුමා නියෝජනය කරන බුලත්සිංහල කොට්ඨාශය සහ මම නියෝජනය කරන අගලවත්ත වැනි ප්‍රදේශ ඔබතුමා දීමට බලාපොරොත්තුවන වන ඒ සහන වලට-ඔබතුමා බලාපොරොත්තුවන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට-අනුවන්නේ නැහැ. එම නිසා මම ඉතා කාරුණිකව ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලනවා, මේ කටයුත්ත ආසනයට හෝ වෙනත් අන්දමකින් ගො තෝරන්න කියලා. දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් ඒ දේස කරන්නට එපාය කියලා මම ඉල්ලනවා. එහෙම වුණොත් සාධාරණයක් වෙන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශ වැනි ප්‍රදේශවල කටයුත්ත කර්මාන්ත කියලා දෙයක් ඇති වුණේ නැහැ. ඔබතුමා කියන විධියේ කර්මාන්ත මධ්‍යස්ථාන වැනි දේ අපේ ප්‍රදේශවලට ආවොත් අපේ ප්‍රදේශවල තිබෙන නොදියුණු තත්ත්වය, මාමාවත් නැතිකම, විදුලි බලය නැතිකම ආදී හුඟක් අඩුපාඩුකම් ඒ ප්‍රදේශවලින් නැතිවෙලා යනවා. එමනිසා අන්ත එවැනි දේයක් අපේ ප්‍රදේශවලින් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් මම ඉල්ලා සිටින්නේ, රැකිරීම් විරහිත නොදියුණු ප්‍රදේශ නම් කිරීමේදී දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් ගන්නවාට වඩා කුඩා ඒකක වශයෙන් ගෙන එවැනි ප්‍රදේශ තෝරා ගන්නා ලෙසටයි.

මේ මීට වඩා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තුව වන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මට මේ අවස්ථාව දීම ගැන ඔබතුමාට ස්තුතිය පුද කරමින් මා ඔබ සැමගෙන් සමු ගන්නවා.

අ.හ. 5.33

ලයනල් ජයතිලක මහතා (ඇමතිතුමා)
 (শ্রী. লায়নাল জয়তিলাক — அனாமச்சர்)
 (Mr. Lionel Jayatilake - Minister)

ගරු කථානායකතුමනි, පලමුවෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ ස්තුතිය හා ආශීර්වාදය පුද කරන්නට කැමතියි. පිට පිටම අට වර්ෂයක්

රටට පිරිමහිත අන්දමේ අයවැය ලේඛණ අටක් ඉදිරිපත් කරලා, මේ රට තවසිය හැක්කා හතේ වැටී තිබුණු ප්‍රජාතන්ත්‍රයේ බොහොම වේගවත් අන්දමින් ගොඩ ගැනීමට කළ සේවය ගැන. එතුමා ජයේ ප්‍රකාශ කලා, එතුමාගේ වයසෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් එතුමා ජනතාවගේ-එතුමාගේම වචනවලින් කියනවා නම්-"පුවටි කිකරු සේවකයෙක් හැටියට"-කටයුතු කලාය කියලා. අපි එය පිළිගන්නවා. එතුමා රාජකාරී කරන කාලයේත් එතුමා කළ වැඩ ගැන අපි අහලා තිබෙනවා. එතුමා සමඟ ඒ කාලයේත් ආශ්‍රය කර තිබෙනවා. එතුමා රාජකාරී කරන කාලේත් එතුමා හිතට එකඟව රට ගැන කල්පනා කරලා, ජාතික ගැන කල්පනා කරලා, රාජකාරීය සේවයක් හැටියට කළ නිලධාරීතුමෙක් කියලා අපි අදත් ගෞරවයෙන් එතුමාව මතක් කරන්න ලැබුණි. එමෙන්ම එතුමා දේශපාලනයට බැඳීමෙන් අතහැරුව විශේෂයෙන්ම අපේ ශ්‍රීගත් ජනාධිපතිතුමාගේ ආරාධනයෙන් අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට එක් වී 1977 වර්ෂයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය ලැබූ ජයග්‍රහණයත් සමඟම මුදල් ඇමති පදවිය බාරගන්නට පසුව මේ රටට අමුතු ආලෝකයක් ඇති වන්නට පටන් ගත්තා. මේ රටේ ජනතාවට වචනයේ පරිසමාර්ථකාරීවයෙන්ම සංවර්ධනය කියන එක ගැන නියම අවබෝධයක් ලබා ගෙන ඒ සංවර්ධන මාර්ගය ඔස්සේ බොහොම වේගයෙන් ඉදිරියට යන්නට මෙතුමා වර්ෂයෙන් වර්ෂය ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා නිසා පුළුවන්කම ලැබුණා යයි සන්නේෂයෙන් මතක් කරන්නට අපි කැමතියි. ඒ නිසා මම එතුමාට ස්තුතියවන්න වන අතර, මා මුලදී සඳහන් කළ අන්දමට මේ රටේ තවත් කරන්නට තිබෙන සංවර්ධන වැඩ කටයුතු අවසාන කර රටේ ජනතාව ගැම කෙනෙකුටම සැකසුම් සුදුසුම් ගෙලන්නට අවස්ථාවක් ලබා දීමට එතුමාට අවස්ථාව ලැබේවා කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කථා කරදී පැය ගණනක්ම කීවේ ලෝක බැංකුවේ හා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ ප්‍රශ්න ගැනයි. එතුමා රටේ හොඳේ ඇවිදින්නේ නැති කෙනෙක්ද මම දන්නේ නැහැ. මම හිතේ ඇවිදින්නේ නැති කෙනෙක් කියලයි. පාර්ලිමේන්තුවට ඒමයි කීවයට යෑමයි පමණක් වෙන්න ඇති, එතුමා කරන්නේ. එතුමා රටේ හොඳේ ඇවිදින කෙනෙක් හැටියට පිළිගන්න නම් අමාරුයි. රටේ හොඳේ ඇවිදින කෙනෙක් නම් මේ විධියට කථා කරන්නේ නැහැ. අපි එමච්ච් ගෙවත් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලත් ලෝක බැංකුවත් විශේෂයෙන් වේවිඩි හොපර් මහතාත් මේ ජාතියේ හඟුරෙකු හැටියට හඳුන්වා දෙන්නටයි, එතුමා උත්සාහ ගත්තේ. ගරු කථානායකතුමනි, අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තමුත්තාත්සේට අත දික් කර කීවා වච මඟුල්දේ ඔහු තමුත්තාත්සේත් සමඟ වෙලට බැස බැනියමත් නැතිව සරමක් ඇදගෙන ගැටා කියා. තවත් වචනයකුත් එතුමා පාවිච්චි කලා. ඒ වචනය පාවිච්චි කරන්න මම බලාපොරොත්තුව වන්නේ නැහැ. මම එතුමාගෙන් එකක් අහනවා. ඒක අහන්න මේ අවස්ථාවේ එතුමා මෙතක නොසිටීම ගැන කතාගාටුයි. ඒ වච මඟුල් එකකටත් එතුමා සහගාමී වුණාද කියා මම එතුමාගෙන් අහනවා. මට මතකයි පලමු වන වච මඟුල්, ගරු කථානායකතුමනි, තමුත්තාත්සේ ඇවිත් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පවුඩ්දකුටුර පැවැත්වූ වච මඟුලයි. ඒ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පුරවැසියන් හැටියට අපට අදත් එය මතකයි. මම හිතන්නේ සිංහල රජ කාලයෙන් පසුව එවැනි ධාර්මික වච මඟුලක් මේ රටේ සිද්ධ වුණේ නැහැ කියලයි. ගරු ජනාධිපතිතුමා තමුත්තාත්සේත් සමඟ වෙලට බැස ඉස්සරහ හරක් බාන දක්කපු වෙලාවේ එහත සිටි මොන තරම් ජනතාවක්-ගමේ වැසියන්-සතුටු කපුර් ගෙවුවාද කියා දක ගන්න වාසනාව අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එද එහත සිටියානම් එතුමාටත් ලැබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේවාට ආරාධනා කලාට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කිසි කෙනෙක් එන්නේ නැහැ. ඒ ගැන අපි කණගාටු වෙනවා. වච මඟුල්වලට එන්නෙත් නැහැ; ජාතික උත්සවවලට ආරාධනා කලාට එන්නෙත් නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් මෙතක කසිය ගහනවා. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ජයේ පෙරේද ගරු ජනාධිපතිතුමාට දුන් ත්‍යාගයක් හැටියට තවත අංගෝපාංගයන්ගෙන් සමන්විත ඇදත් 1006 ක රෝහලක් ජපත් රටෙන් අපට ලැබුණා. එය විවෘත කිරීමේ උත්සවයට ශික්ෂණ රෝහල් හා වනිතා කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමියත් ගරු යෝග්‍ය ඇමතිතුමා ඇතුළු මැති ඇමතිවරු ඔක්කොම වගේත් සහගාමී වුණා. ගරු කථානායකතුමනි, තමුත්තාත්සේත් සිටියා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා ඇතුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සියළුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ආරාධනා පත්‍ර යැව්වා. තමුත්තාත්සේට ආවේ? මේකද මේ ගොල්ලක්ගේ තියෙන ජාතික හැඟීම කියලයි මම අහන්නේ?

[ලංකාලේ ප්‍රකාශන මහතා]

මය ගොපර් මහත්මයා ගැන කථා කරන්නේ මනෝමයයි. ගොපර් මහත්මයා ගැන අපි හොඳින් දන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නිසා, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා නිසා කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන කටයුතුවලට ලැබුණු ආධාරවලින් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ කර ගෙන ගිය සංවර්ධන කටයුතු තමන්ගේම ඇස්වලින් බලා ගැනීම සඳහා—කවුරුත් හො කියන ඒවා අහන්නට නොවෙයි—ඩේවිඩ් ගොපර් මැතිතුමා ආවා. එතුමා අපින් සමග ඒ ප්‍රදේශවල ඇවිද්ද, අද මෙතැන තැනි වුනත් අපේ " තනි අලියාගේ" දිවංගත ඇස්. ඩී. හේරත්, හිටපු ආහාර සහ සමුපකාර කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේ ආසනයේ පුළු වැටක් බලන්න. ඩේවිඩ් ගොපර් මහත්මයාත් සමග හේරත් ඇමතිතුමාත්, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමා ඇතුළු අප කණ්ඩායමක් ගිය ආකාරය මට මතක් වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, දිස්ත්‍රික් ඒකාබද්ධ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය සඳහා ලැබුණු මුදල්වලින් අලුතෙන් නැගු මේ වැවේ වැනක්දේ ඇවිදින ගමන්, ප්‍රදේශයේ ගොවී මහතන් නියෝජනය කරන්නට සිටී. වැවේ වතුරෙන් ප්‍රයෝජනය ලබන ගොවී මහත්වරුන් එක් එක්කෙනා කරන කථා අපි ඉංගිරිසියට පරිවර්තනය කර ඩේවිඩ් ගොපර් මහත්මයාට කියන අතර මේ එක් ගොවී මහත්මයාකුගෙන් ඩේවිඩ් ගොපර් මහත්මයා ඇහුවවා, අලුතෙන් හඳුනා මේ වැවෙන් අක්කර කීයක වැඩ කරන්න වතුර ලබා ගන්න පුළුවන්ද කියා. අක්කර පහහත විතර වැඩ කරන්න පුළුවන්ද කියා ඒ ගොවී මහත්මයා උත්තර දුන්නා. ඩේවිඩ් ගොපර් මහත්මයාගේ හිතට තවත් සත්කෝෂ වෙන්කට මම ඉතින් තිකමට වගේ " About 50 - 60 acres " කියල කීවා. " No, No ! 50 acres. " කියල නොවෙද කීවේ කියා උත්තරුන් ඇහුවවා. ඒ කියන්නේ මේ වැවේ වතුරෙන් අක්කර පහහත විතර වැඩ කරන්නට පුළුවන් කියන එක නොවෙද කීවේ කියල මගෙන් ඇහුවවා. අක්කර පහහත කොටස, අක්කර හැටක ප්‍රමාණයක් මේ වතුරෙන් වැඩ කර ගන්නට පුළුවන්ද කියා මම කීවේ ඇත්ත බවත්, මේ වැව හඳුනා කොට හිටපු ආහාර ඇමතිතුමාත් සමග මේ වැව බලන්නට ආවාම මේ ප්‍රදේශයේ අභියාචනා ගොවී ජනතාව කී කථාව එය බවත්, ගොවීන්ට කරදරයක් නොවන්නට තිල වශයෙන් මේ වැවෙන් වඩා කළ හැකි බිම් ප්‍රමාණය අක්කර පහහත කියා ගොවීන්ට, තිලධාරීන් කියා ඇති බවත් එතුමාට කීවාම, එතුමා සත්කෝෂයට පත් වුණා. මේ විධියට හැම වැවක් පාහේම බලන්නට ගිහිත්, ඒවායේ සංවර්ධන වැඩ තමන්ගේම ඇස්වලින් බලා, එතුමා විස්තර වශයෙන් වාර්තා සකස් කර තිබෙනවා. එනමේ ක්‍රියා කළ මහත්මයාකු ගැන පැයක් විතර දේශනාවක් පවත්වා, එයගේ උපදෙස් ලබා ගන්න එයාය. " ගාඨියන් " පත්‍රයේ එයා පිළිබඳව මෙතෙම ලියා තිබුණාය. කියා කියනවා. මය " ගාඨියන් " වාගේ පත්‍ර තමයි මෙතැන ඇවිත් කියවන්නේ. අහවල් දෙයකට මේ " ගාඨියන් " පත්‍රය කියවනවාද කියා මට නම් වැටහෙන්නේ නැහැ. මේ හැත්සාඩි වාර්තා අරගෙන කියවන්න. මහ බැංකුවේ වාර්තා තිබෙනවා. හය මාසයක් හය මාසයට එළි දකින වාර්තා තිබෙනවා. මාසයෙන් මාසයට එළි දකින වාර්තා තිබෙනවා. ඒවා කියවන්නේ නැතුව, " ගාඨියන් " පත්‍රයේ පල කළ ලිපියක් ගැන කථා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ඩේවිඩ් ගොපර් මහත්මයා අපේ ජාතික හතුරෙක්ද ? මොනවාද ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ. අපත් මේ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ සාමාජිකයෝ. එහි සාමාජිකයින් හැටියට අපට උපදෙස් ලැබෙනවා. අපේ ජනතාවට ගැලපෙන උපදෙස් පමණක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට අපේ මුදල් ඇමතිතුමා හාර ගන්නවා. ඒ අන්දමට කටයුතු කරන බව එතුමා කියනවා. ලෝක බැංකුවෙන් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලෙන් අපට දෙන උපදෙස්, අපේ ජාතියට විරුද්ධව රට විනාශ කරන්නට දෙන උපදෙස් නොවෙයි. අපට ලැබෙන වැදගත් උපදෙස් පුළුවන් තරම් දුරට ක්‍රියාත්මක කරන්නට අප උත්සාහ ගන්න ඕනෑ. ඒ උපදෙස් ගැන සැහෙන තරම් දුරට කල්පනා කර බලා, ඒ අනුව වැඩ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කළ නිසා තමයි, අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ තරම් හොඳ අයවැය ලේඛණයක් ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාව ලැබුණේ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ අන්තහමල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කියනවා, ආදායම් බදු ගෙවන උසස් පන්තියේ උදවියට, මධ්‍යම පන්තියේ උදවියට මේ වාගේ අයට විතරයි මේ අයවැයෙන් වැඩක් සිදු වී තිබෙන්නේ කියා. මේ අය පසුගිය කාලයේ බුද්ධියගෙන සිටියාද කියන්න මම නම් දන්නේ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය ආරම්භ කළ දවසේ සිට, ඩී. ඩබ්. ඩබ්. කන්නන්ගර හිටපු ඇමතිතුමාගේ

කාලයේ සිට අපේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ හිතේ ලොකු අදහසක් තිබුණා, අපේ රටේ නිදහස් අධ්‍යාපනය පරිපූර්ණ වෙන්නට නම්, එයින් නියම ප්‍රයෝජනයක් අපේ දරුවන්ට ලැබෙන්නට නම්, අවශ්‍ය පොත්පත් අපේ දරුවන්ට නොමිලයේ ලබා දෙන්නට ඕනෑය කියා. එය ඉතා උතුම් අදහසක්. මේ රටේ අවශ්‍යතාවයන් ගැන හොඳින් දන්නා කෙනෙකු හැටියට, එම කාර්යයන් කරන්නට ඕනෑය කියන අදහස එතුමාගේ සිතට ආවේ අවුරුදු ගණනාවකට ඉහතදීයි.

අන්තවශයෙන්ම 1977 ට පෙර තිබුණු තත්ත්වය අමතක කරන්න එපා. අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශයක් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා අලුතෙන් ආරම්භ කර අපට හාර දුන්නට පස්සේ මට සිද්ධ වුණා. 1980 ජනවාරි මාසය වන විට තුන් මාසයක් වැනි සුළු කාලයක් ඇතුළත, බාලාංශයේ සිට දහවන ශ්‍රේණිය දක්වා ඉගෙනුම ලබන මේ රටේ නිසි හතර ලක්ෂයක් පමණ දරුවන්ට අවශ්‍ය පොත්පත ලබා දෙන්නට, අවශ්‍ය සෑම පොත්පත් සිංහල ගාණාවෙන්, දෙමළ ගාණාවෙන්, ඉංග්‍රීසි ගාණාවෙන් මුද්‍රණය කරන්න සිදු වුණා. පොත් කෝටි ගණනක් මුද්‍රණය කරන්න සිදු වුණා. පොත් වර්ග 182 ක් මුද්‍රණය කරන්නට සිදු වුණා. මේ කටයුත්ත අපට කරන්නට සිදු වුණේ මාස තුනක් වැනි කාලයක් තුළදීයි. ඒ සඳහා අපට සෑම කෙනෙක්ම උදව් දුන්නා. අපේ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව අපට උදව් කළා. මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාව වහන්සා යනවාද මොකක්ද කියල අන්තහමල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) කීවා. ඒ මුද්‍රණ නීතිගත සංස්ථාවේ හැම කෙනෙකුගේම ආධාරය අපට ලැබුණා.

කලට වේලාවට මේ පොත් වික මුද්‍රණය කර දරුවන් අතට පත් කරන්නට අපට සියලු දෙනාගේම ආධාරය ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී හැම දිස්ත්‍රික්කයකටම ගොස් ඒ විද්‍යාලවල ඉන්න විදුහල්පතිවරුන් හමුවීමට මට සිදු වුණා. මේ පොත් බෙද හැරීමේ ක්‍රමය ගැන මට විදුහල්පතිවරුන් සමග කථා කරන්න වුවමනා වුණා. මොකද හදිසියෙන් තුන් මාසයක් වැනි සුළු කාලයක් තුළ දී කළ යුතු දෙයක් වූ නිසා. ඒ විදුහල්පතිවරුන් හමු වුණ අවස්ථාවේදී මට මවුන්ගෙන් දහගන්න ලැබුණ කාරණය මොකක්ද ? ඒ වකවානුව තුළදී මුද්‍රණය කර තිබුණේ අපේ රටේ දරුවන්ට අවශ්‍ය පොත්වලින් සියයට 25 ක් පමණක් බවයි. දරුවන් 100 ක් පාසැල් යනවා නම් මවුන්ගෙන් 25 දෙනකුට අවශ්‍ය පොත් ප්‍රමාණය පමණයි. අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මුද්‍රණය කර තිබුණේ, ඒ වර්ෂය අවසාන වන විට ඒ මුද්‍රණය කරන පොත්වලින් අලෙවි වුණේ දරුවන් අතට පත් වුණේ සියයට 15 ක් පමණයි. එනමේ නම් 1979 කාලය අවසාන වෙන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පාසලට පොත් අරගෙන ගොස් තිබෙන්නේ මේ රටේ පාසල් යන වයසේ දරුවන්ගෙන් සියයට 15ක් පමණයි. සියයට 85 දෙනෙකුම පාසැල් ගොස් තිබෙන්නේ පොත් නැතිවයි. ඒ දරුවන්ට මොන අධ්‍යාපනයක්ද ලැබුණේ කියා තමුත්තාත්සේලාට හිතා ගන්න පුළුවන්. එනමේ නම් අප මන්ත්‍රීතුමා කීවට කාරණය පිළිගන්න පුළුවන්ද ?

මේ රජයෙන්, මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ආධාර කරන්නේ ආදායම් බදු ගෙවන උසස් මට්ටමේ අයට පමණයි කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීවට කාරණය පිළිගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ අභියාචනා දරුවන්, මේ රටේ සිටින සෑම අම්මා කෙනෙකුගේම, තාත්තා කෙනෙකුගේම දරුවන්, ආදායම් බදු ගෙවන උසස් මට්ටමේ උදවියගේ දරුවන්ද කියා මා අහනවා. ඒ සෑම ද්‍රවේකුටම පුතෙකුටම මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මුදල් වෙන් කර දී අද මවුන්ට අවශ්‍ය පොත් ලබා දී තිබෙනවා. අද සෑම දරුවන්ටම සිංහල ගාණාවෙන්, ද්‍රවිඩ ගාණාවෙන්, ඉංග්‍රීසි ගාණාවෙන් අවශ්‍ය පොත් අරගෙන පාසැල්වලට යනවා. මේ රටේ සිටින පාසැල් දරුවන් සියයට සියයක්ම, තිස්පත් ලක්ෂයක් පමණ වන දරු පිරිස, පොත් අරගෙන අද පාසල් යන්නේ මේ අයවැය ලේඛනවලට පින්සිදුවෙන්නටය කියා මා ඉතා ගෞරවයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න ඕනෑ.

එපමණක් නොවෙයි, මේ රටේ සෑම දෙනාටම පොදුවේ කරන සේවයක් හැටියට අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වැඩිදියුණු කරමින් කරන කටයුත්ත මොකක්ද ? අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට දෙන මුදල් ප්‍රමාණය අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද වැඩි කරනවා. ඒ අන්දමට එතුමා කටයුතු කරන්නේ මේ රටේ අනාගත පරම්පරාව ගැන කල්පනා කරලයි. මේ පුළුබ් දරුවන් ආදායම් බදු ගෙවන උදවිය නොවෙයි. ඒ පුළුබ් දරුවන්ට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි සෑදීම සඳහා, ගොඩනැගිලි අළුත්වැඩියා කිරීම සඳහා, පුටු බංකු සෑදීම සඳහා, වෙනත් අවශ්‍ය උපකරණ ලබා ගැනීම සඳහා කොපමණ මුදලක් වැය කරනවාද ? එපමණක් නොවෙයි අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද වැඩි වැඩියෙන් පත් කරන

ආචාර්ය මණ්ඩලයට පඩිතඩි ගෙවීම සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරනවා. ඒ අන්දමට විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් අවුරුදු පහා මේ අයවැය ලේඛනවලින් වෙන් කරන්නේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන කල්පනා කරලයි. මේ කාලය වන විට—අයවැය ලේඛන අටක් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුන කාලය තුළදී—මේ රටේ දරුවන් වෙනුවෙන් කොයි තරම් පිරිසකට ගුරු පත්වීම් ලබා දී තිබෙනවාද ? මේ දෙසැම්බර් මාසයේදී දෙන්නට නියමිතව ඇති ගුරු පත්වීම් දී අවසාන වන විට අලුත් ගුරුපත්වීම් ලබා දුන් අයගේ සංඛ්‍යාව පහස් දහසක් පමණ වන බව මා සඳහන් කරන්න ඕනෑ. මේ විධියට ගුරුවරුන් පත් කරන්නට අපට අවස්ථාව ලැබුණේ මේ අයවැය ලේඛනවලින් අපේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් වෙන් වූණ නිසයි. අපි අද කටයුතු කරගෙන යන්නේ මේ ආකාරයට තමයි.

අපේ දරුවන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් ගැන අපි දැන් තවත් වැඩ කොටසක් කරගෙන යනවා. පාසැල්වල පුටු බාකු ආදිය අඩුයි කියා නීතරම කියනවා. අපිත් එය පිළිගන්නවා. අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් දැන් අලුත් වැඩපිළිවෙලක් කරගෙන යනවා. අප ඒ කටයුතු කරගෙන යන්නේ හාණ්ඩාගාරයෙන් අපට මුදල් ලැබෙන නිසයි. ඒ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය පුටු බාකු ආදිය සපයා ගැනීමට ක්‍රමවත් වැඩපිළිවෙලක් අපි දැන් ඇති කරගෙන යනවා. පසුගිය මාස කීපය තුළදී අපේ අමාත්‍යාංශය ඒ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන්නට පටන් ගත්තා. මාතලේ, තංගල්ල, පොළොන්නරුව, කලුතර වැනි දිස්ත්‍රික්කවල අපි ඒ කටයුත්ත කළා. ගොට අතිරේක තුවරප්‍රිය, මොනරාගල, අම්පාරේ යනාදී දිස්ත්‍රික්ක ගණනාවක මේ කටයුතු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දිස්ත්‍රික්ක ගණනාවකට අවශ්‍ය පුටු බාකු ආදිය සැපයීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. අවශ්‍ය අතිකුත් උපකරණ සමඟ ඒ පුටු බාකු සැපයීම අපි දැන් කරගෙන යනවා. මම පසුගිය මාසයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ දිස්ත්‍රික්කයේ එනම් කලුතර දිස්ත්‍රික්කයේ පාසැල්වලට අවශ්‍ය උපකරණ සපයන්න ගියා. එතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි එතුමාගේ ආයතනයේ වරකාගාඩ මහා විද්‍යාලයේදී ඒ කටයුත්ත සිදු කළා. එම දිස්ත්‍රික්කයේ ආයතනවල පාසැල්වලට අවශ්‍ය පුටු බාකු ටයිප් රයිටර්, යකඩ අල්මාර්, ඩෙස්ක් යනාදිය රුපියල් 34,80,000 ක වියදමක් බෙදා දුන් අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කළ කථාව මට මතකයි.

එහිදී එතුමා කථා කරමින් "විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය මොනවාද මේ කියන්නේ? 1970 සිට 1977 දක්වා මේ විධියට දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් ගෙන පාසැල්වලට අවශ්‍ය උපකරණ බෙදන ක්‍රමයන් ඒ උදවියගේ යුගයේ තිබුණාද?" කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඇසුවා. දැන් අපි එය කරගෙන යනවා. ගරු කථානායකතුමා, පොළොන්නරුව ප්‍රදේශයට අපි පාසැල් උපකරණ බෙදා දීමට ගිය අවස්ථාවේදී රුපියල් 91,34,000 ක උපකරණ පොළොන්නරුව, මැදිරිගිරිය සහ මින්නේරිය කීපය ආසන තුනට බෙදා දුන්නා. ඒ තරම් අවශ්‍යතාවන් තිබුණා. තවත් අවශ්‍යතා තිබෙනවා. අපි ලබන සඳුදා තුවරප්‍රියට යනවා. ඒ යන්නේ එම දිස්ත්‍රික්කයේ පාසැල්වල අවශ්‍යතා සපුරාලන්නටයි. ඊළඟ දවසේ අපි බදුල්ලට යනවා. ඊට පස්සේ අපි කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයට යනවා. ඊට පසුව අපි පුත්තලම් දිස්ත්‍රික්කයට යනවා. මේ විධියට දිගටම ගිහින් [බාධා කීරීමක්] බොහෝම ඉක්මනට අපි යම්පහටත් එනවා. අපේ උපරිම ගන්තිය යොදලයි අපි මෙය කරගෙන යන්නේ. ඒ වැඩ කටයුතුවලට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ සහයෝගය අපට ලැබෙයි කියා මම හිතනවා. 1986 වන විට මේ අයවැය මගින් මේ රටේ පාසැල්වල තිබෙන උපකරණ හිඟ සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කර මේ රටේ දරුවන්ට වාසනාවන්ත තත්ත්වයක් ලබා දෙන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු ඇමතිතුමා මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයට එන්නේ කවදද ?

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(திரு. லயனல் ஜயதிலக்க)
(Mr. Lionel Jayatilake)

තමුත්තාත්සේ ගැන මම ගෞරවයෙන් මතක් කරනවා. මහනුවර ගරු දිස්ත්‍රික් ඇමතිතුමාත් මේ ප්‍රශ්නය මගෙන් ඇසුවා. ජනවාරි මාසයේ අලුතෙන් පාසැල් වාරය පටන් ගත්තාම අපි එහාටත් එන්නට බලාපොරොත්තු වන බව තමුත්තාත්සේට ගෞරවයෙන් කියන්නට කැමතියි.

මේ විධියට අපි වැඩ කරගෙන යනවා. ඒ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනයේ නිරතවන දරුවන් සම්බන්ධයෙන් වෙන් කරන මුදල්වලින් කරන වැඩ කටයුතුයි. ගැම අමාත්‍යාංශයකම වැඩ කටයුතු මේ විධියයි.

ගරු කථානායකතුමා, අන්තර්ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ල ගැන කථා කළා. මේකට මුදල් වියදම් කළා වැඩිලු. දැන් එතුමාත්ලා මෙතැන නැගූ කථා කරනවා. යනවා. අපි කියන ඒවා, අපි දෙන පිළිතුරු අහන්නටත් ඉන්නට ඕනෑ නේද? පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ලට වියදම් කළ මුදල වැඩිලු. ඒක මොන ජාතියේ කථාවක්ද කියා මම අහන්නට කැමතියි. මේ රට ගැන, ජාතිය ගැන, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදය ගැන, මේ රටේ පැවැතුණු නිදහස් පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ගැන කල්පනා කරලද ඒ වචන ප්‍රකාශ කළේ? අර පරණ පාර්ලිමේන්තු මන්දිරයේ ඉන්නට තැනක් තැනිව මන්ත්‍රීවරුන් 168 දෙනෙක් හිටපු ගැටි තමුත්තාත්සේ දන්නවා. ඉඩකඩ ඇතිව, දේශීය සම්ප්‍රදය අනුව, කාලය අනුව මේ තරම් ලස්සන පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිල්ලක්, මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු කරන ගමන් ම, මුදලක් කොහොත් හෝ සොයාගෙන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හැද එක වැරදියි කියන මන්ත්‍රීවරයන් ඉන්න එක ගැන ම පුදුම වෙනවා. ගරු කථානායකතුමා, පිට දේශවලින් පැමිණි මන්ත්‍රීවරුන්, කොයෙක් රටවලින් පැමිණි මන්ත්‍රීවරුන්—ඕස්ට්‍රේලියාවෙන් ආවා, කැනඩාවෙන් ආවා, එංගලන්තයෙන් ආවා— තමුත්තාත්සේත් සමඟ ප්‍රකාශ කළේ මොනවාද? "කොයි තරම් ලස්සන ගොඩනැගිල්ලක්ද හදල තිබෙන්නේ? කොයි තරම් කල්පනා කරලා, මොන තරම් අංගසම්පූර්ණවද මේ ගොඩනැගිල්ල හද තිබෙන්නේ?" කියලයි. ඒ අය ප්‍රකාශ කළේ, මන්ත්‍රීවරුන් කියන්නේ රටේ ජනතාවගේ භාරකාරයින්. කථානායකතුමා, තමුත්තාත්සේයි මෙහිදී අපේ නායකයා. රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ඇවිදින්නේ මේ සියලුම ඇමතිවරුන්, මන්ත්‍රීවරුන් සමූහ ව තමන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ගැන සාකච්ඡා කර ගන්න මේතරම් ලස්සනට, විධිමත් ආකාරයට, සැලැස්මක් අනුව හැද පාර්ලිමේන්තු ගොඩනැගිලක් ගැන කථා කරන්නේ මොන විධියකටද කියා අපට තම පුදුම හිතෙනවා.

ගරු කථානායකතුමා, 1970 සිට 1977 දක්වා ඒ උදවියගේ කාලයේ රජයේ ගොඩනැගිලි තිබුණු ආකාරය ගැන පොඩ්ඩක් මතක් කර දෙන්නට මට තමුත්තාත්සේගේ අවසරය ඕනෑ. එද අපේ කුලියාපිටියේ දිසාපතිවරයා, එද එහි සිටී, අද ජීවතුන් අතර නැති, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකුත් සමඟ ඒ කාලයේ සිටි අගමැතිනිය හමු වෙන්න අරලියගහ මන්දිරයට ගිහින් තිබෙනවා. දිසාපතිතුමා එතැනට ගිහින් ඇවිදින්න කීවේ මොකක්ද? "අයිසෝ! ඒක මේ රටේ අගමැතිතුමාගේ ගෞරව කියා මට හිතුනා" කියලයි. එහි තිබුණු අපිරිසිදුකම ගැන, වන්නේ පිටියේ තිබුණු අපිරිසිදුකම ගැන, පිළිවෙලක් තැනිව එය තබාගෙන සිටී ආකාරය ගැන මට කීවේ ඒ විධියටයි. අරලියගහ මන්දිරය කොහොමද කියා බලන්න අද යන්න ඕනෑ. ගරු කථානායකතුමා, "බිම වූණත් බත් දගෙන තත්තට පුළුවන්" කියා ගමේ කථාවක් තිබෙනවා. අගමැතිතුමාගේ නිල නිවාසය වූ අරලියගහ මන්දිරය අද ඒ තරම් පිරිසිදුයි. බලන්න ආයයි. දවසකට පාසල් සිසුන් සෑගෙන පිරිසක් ඇවිදින්න බොහෝම සන්නෝෂයෙන් බලනවා. ඒ දරුවන් ගරු අගමැතිතුමාගේ නිලධාරියෙකුත් සමඟ අරලියගහ මන්දිරයේ ගැම තැනම ඇවිදලා යන්නේ පුදුම සන්නෝෂයකින්. පිටරටකින් කවුරුත් හෝ ගරු අගමාත්‍යතුමාගේ පිරිසිදු අරලියගහ මන්දිරය දකලා මොන තරම් දැනසීමක් ලබනවාද? එහි ගැම තැනම මුළු පරිසරයම එක වගේ, පිටිපස්සක් ඉස්සරහක් කියා තැගූ, පිටිපස්සට වැඩිය ඉස්සරහ හොඳයි, ඉස්සරහට වැඩිය පිටිපස්ස හොඳයි. ඒ ගැම තැනටම වැඩිය ඇතුළු හොඳයි. ගරු අගමාත්‍යතුමාගේ නිල නිවාසය බොහෝම ලස්සනට හද තිබෙන එක ගැන විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කැමති නැදද?

ගරු කථානායකතුමා, එක සිද්ධියක් ගැන තමුත්තාත්සේටත් මතකද මම දන්නේ නැහැ. මීට ඉස්සර අපි ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීම් ආදිය පැවැත්වීමට පරණ ජනාධිපති කාර්යාලයට ගිහින් සිටින විට හෙණ බාල්කයක් කඩා වැටුණා. ඒ කාලයේ ඒ ගොඩනැගිලිවල තිබුණු තත්ත්වය ඒකයි. ඒ ඔක්කොම දැන් අලුත් කර හද තිබෙනවා.

1977 දී අපට ඇමතිකම්, නියෝජ්‍ය ඇමතිකම් ලැබෙන විට අපි ඒ මන්දිරයට ගියා දිවුරුම් දීමට. එද එතැන තිබුණු තත්ත්වය කොහොමද? එහි තිබුණු අපිරිසිදුකම! වහල දිරා වැටිලා, කඩා වැටෙන්න එනවා. අද කොහොමද? පිටින් ඕනෑම රාජ්‍ය නායකයෙක් ආවොත් අපේ රටේ ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ නිල නිවාසය කොපමණ ලස්සන හිල නිවාසයක්ද කියා බලා සතුවූ වි යන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් කටයුතු කරගෙන තිබෙනවා. මෙය වරදක්ද මම විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අහනවා.

[ලයනල් ජයතිලක මහතා]

ඒ එක්කම, ජනාධිපති මන්දිරය ගැන කතා කිරීමේදී එහි තිබෙන පුස්තකාලය මට මතක් වෙනවා. ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ ගෙදර තිබුණු ලක්ෂ ගණනක් වටිනා පොත් එතුමා මුළු රටම පරිත්‍යාග කර තිබෙනවා. ජනාධිපති මන්දිරයේ තිබෙන පුස්තකාලයේ අද වැඩිපුර තිබෙන්නේ අපේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ පොද්ගලික පුස්තකාලයේ තිබුණු පොත්. එහි යන විට අපට පෙනවා, එතුමාට ලැබී තිබෙන තැන. අප රටේ ජනාධිපතිතුමා හැටියට එතුමාට පිරිවරවලින් ලැබුණු තැන එතුමා වෙතියි ජලේස් එකේ පොද්ගලික තිවාසයේ තබාගෙන තැන. එතුමා ඒ ඔක්කොම ජනතාවට බාර දී තිබෙනවා. රත්තරණේ කරන ලද හොඳ ලස්සන් උපකරණ, හේ පෝච්චි යන මේ ඔක්කෝම එතුමා ජනතාවට පරිත්‍යාග කර තිබෙනවා. අද අපේ ජනාධිපතිතුමා, අගමැතිතුමා තමන්ගේ තිල නිවාස තබාගෙන ඉන්නේ ඒ විධියටයි. පාර්ලිමේන්තු මන්දිරයත් එහෙමයි. අනෙක් ගැම තැනමත් එහෙමයි. මේ ගැන මොනවාද මේ ගොල්ලක් කියන්නේ ?

මුදල් විඳදීම කර තිබෙන්නේ යෙල්ලමට නොවෙයි. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී පේච්චමත් එකේ යන්න පුළුවන්කමක් තිබුණොද ? වලවල වැටී-වැටී යන්න ඕනෑ. අද ඔක්කෝම පේච්චමත් හරිගස්සා, රවුන්ඩ් එබවුට්ස් බොහෝම ලස්සනට හරිගස්සා, දැකුම්පත් විධියට වතුරමල් හරිගස්සා කොළඹ නගරය ආසෙත් සැරයක් පරණ තිබුණු දර්ශනීය තත්ත්වයට දැන් ගොඩනගාගෙන යනවා. කොළඹ නගරය පමණක් නොවෙයි මුළු රටම.

මේ අයවැයේ අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට වෙන් කරනු ලබන මුදල් අවශ්‍ය කටයුතුවලටම වියදම් කරන නිසා අද අපි ඉන්නේ මේ රට හැම අතින්ම දියුණු වේගෙන යන කාල පරිච්ඡේදයක බව මම මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්නට කැමතියි.

අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා) මහවැලිය ගැන කතා කරමින් එයින් මේ ලෝකේ දෙයක් වෙලා තැනැයි කීවා. වික්ටෝරියාව විවෘත කිරීමේ උත්සවය සඳහා අපි එතුමාට ආරාධනා කලා. එතුමා එහි ගියේ නැහැ. ගියේ තැන්නම් එතුමාට එහි තත්ත්වය පෙන්නේ කොහොමද ? ගරු කථානායකතුමනි, තමුත්තාත්තේට එය පෙනවා. තමුත්තාත්තේ කුට්ටි ගැම තැනම යනවා. අපි දන්නවා. අගලවත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා වාගේ අපි කුණ්ඩියාලේ අතුරු මැතිවරණයට ගිහින් වැඩ කළේ පිරුණු මහවැලිය අයිතේ. වික්ටෝරියා ජලාශය දැන් පිරිලා. තව අඩි තිහක් උස්සන්න පුළුවනි. තැන්නෙ කුඹුරේ පාලම හද ඉවර වුණු ගමන් ඒකක් උස්සනවා. මේකෙන් වැඩක් වුණේ නැහැයි අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. එතුමා දැන් මේ සභාවේ තැනි වුවත් කොහේ හෝ ඉඳගෙන මගේ කතාව අසා සිටිනවා නම් එතුමා මේකට පිළිතුරු දුන්නොත් හොඳයි.

වෙනත් කිසිම ගොවිතැනකට මහවැලියේ වතුර ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ නැහැයි කියමු. මහවැලියේ වික්ටෝරියා ජලාශයේ පිරි තිබෙන වතුරවල වටිනාකම කොපමණදැයි එතුමා දන්නවාද ? මාදුරු මය ඕනෑ නැහැ. කොත්මලේ ඕනෑ නැහැ. අනෙක් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමවලින් කරන ලද මහා යෝධ ජලාශවල වතුර ඕනෑත් නැහැ. මහවැලියේ වික්ටෝරියා ජලාශයේ පමණක් තව උස්සන ඉස්සෙල්ලා, දැන් පිරි තිබෙන වතුරවල - තවත් අඩි තිහක් උස්සන්න පුළුවනි. ඒ අඩි තිහ උස්සන්න ඉස්සෙල්ලා දැන් පිරි තිබෙන වතුරවල - වටිනාකම කියන්න විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකුට පුළුවන්ද ? මම දන්න හැටියට මේ නිසා මහවැලියේ වටිනාකම කෝටි ගණනකින් වැඩි වී තිබෙනවා.

දකුණේ ලුණුගම්වෙහෙර හැතැපම තුන හමාරක් දිග බැම්මක් බැදීමට මුදල් වෙන්කර දුන්නා, අපට පසුගිය අයවැයවලින්. බැම්මේ වැඩ දැන් ඉවරයි. දැන් ජලාශයේ වතුර පිරි තිබෙනවා. ඒ වතුරවල කොපමණ වටිනාකමක් ඇද්ද ? පුත්තලම් ප්‍රදේශයේ ආනමඩුව ආසනයේ ඉහිතිමිටිය යෝජනා ක්‍රමය පසුගිය ගැටතුරට ගසාගෙන ගියත් ආසනේ ඒ බැම්ම බැඳ තිබෙනවා. කොපමණ කෝටි ගණනක වතුර තිබෙනවාද මේ ඇළ-වේලිවල.

ඩේවිඩ් හොපර් මහත්මයා ගැන කතා කලා. ඒ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම නිසා කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ අලුතෙන් ගොඩනැගුණු වැව් සිය ගණනක් තිබෙනවා. තිබුණු වැව් දහස් ගණනකුත් දැන් ප්‍රතිසංස්කරණය කරල ඉවරයි. මේ ඔක්කොම වැව් දැන් පිරිලා. ඒ පිරුණු වැව්වල තිබෙන වතුරවල

වටිනාකම විතරක් ගැනවත් කල්පනා කරලද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මහවැලියේ වැඩක් වුණේ නැහැයි කියන්නේ ? කැලණි නිසඳ විදුලි බලාගාරයේ තාප විදුලි යන්ත්‍ර ක්‍රියාත්මක කර විදුලි බලය ලබා ගැනීම සඳහා විදුලි බල මණ්ඩලය දවසකට රුපියල් ලක්ෂ සියයක් වියදම් කලා. තමුත් වික්ටෝරියාව නිසා දැන් එම මුදල ඉතිරි වෙනවා. මේ අය මේවා දන්නේ නැතිව වාගේ කථා කරන්නේ මොකද ? රුපියල් ලක්ෂ සියයක් කියා කියන්නේ රුපියල් කෝටියක්. ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා නොවෙයි විදුලිය සඳහා වියදම් කරන මුදලින් පමණක් එක දවසකට ජනතාවගේ මුදලින් රුපියල් කෝටියක් ඉතිරි වෙනවා. මේ මහවැලි ව්‍යාපාරය නිසා. මේවා ගැන නම් මේ අය කථා කරන්නේ නැහැ. ඒ ගැන මම කණගාටු වෙනවා, ගරු කථානායකතුමනි.

වි අස්වැන්න වැඩි කිරීම සඳහා ගොවි ජනතාවට ආධාර, සහනාධාර දී තිබෙනවා. මේ වනාහී අයවැය ලේඛනයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පොහොර සඳහා අය කරන නිරු බදු අඩු කර තිබෙනවා. මේ නිරු බදු සහනය නිසා ගොවි ජනතාවට වැඩිපුර පොහොර ලබා ගැනීමට හැකි වෙයි කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපි ගොවි ජනතාවට වුවමනා උපකරණ ලබා දුන්නා ; පොහොර සහනාධාර ලබා දුන්නා. කෘෂි සංවර්ධන කටයුතු කිරීම සඳහා කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරිය ඇති කළ නිසා මොකක්ද අද සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය ? ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කවිත්ම කියවුණා. මේ අවුරුද්දේදී එක හාල් ඇටයක්වත් පිටරවින් ගෙන්නවා නැති බවත්, ඉදිරියට ගෙන්නේ නැති බවත්. මේ වාසනාවන්ත තත්ත්වය ඇති වුණේ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පසුගිය ව්‍යාවල ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන තුළින්. ඒ තත්ත්වය ඉදිරියටත් ගෙන යාම සඳහා මේ වනාහී ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැයෙකුත් අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවාය කියා මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, කාර්මික සංවර්ධන හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේත්, ඒ වාගේම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේත් අවධානයට යොමු කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. දැන් වි අස්වැන්න වැඩි වී තිබන බව අප කවුරුත් පිළිගන්නා කාරණයක්. දැන් අපේ රටට ඇති තරම් වී නිපදවෙනවා. අපේ විවෘත ආර්ථික ක්‍රමය නිසා අපේ ප්‍රතිපත්ති නිසා කොපමණ ඇත ප්‍රදේශයක ඒ වී තිබුණත්, -සොලොන්තරුවේ තිබුණත් නිස්සම්පාරමයේ තිබුණත් ්‍රමන්නේරිය හිඟරක්ගොඩ ආදී ප්‍රදේශවල තිබුණත් ජනතාවට අවශ්‍ය ප්‍රදේශවලට-කොළඹ නගරයට, කඵතරට, මීගමුව ආදී ප්‍රදේශවලට-ඒවා ගෙන ඒමේ පහසුකම් සියල්ලක්ම සපයා තිබෙනවා.

දැන් වී මෝල් ඕනෑ තරම් ඇති කර තිබෙනවා. ආදාමක් නොලබා සිටි සෑහෙන පිරිසක් ඒ මගින් විශාල ආදාමක් ලබනවා. වාහන ඕනෑ තරම් ගෙවැරින් තිබෙනවා. ඒ වාහනවලින් අවශ්‍ය තැන්වලට වී ප්‍රවාහනය කරනවා. විශාල පිරිසකට ඒ වාහනවල රැඳුණු රැකියාවල් ලැබී තිබෙනවා. ඒ වාගේම සෑහෙන පිරිසකට ඒ වී මෝල්වල රැකියාවල් ලැබී තිබෙනවා. මේ වී නිෂ්පාදනය නිසා ඒ ව්‍යාපාරවල යෙදී සිටින උදවිය අද හොඳ ආදාමක් ලබනවා. වී මෝල් හිමියන් වී ලබා ගෙන, ඒවා තම්බලා, කොටලා අවශ්‍ය තැන්වලට ප්‍රවාහනය කිරීම නිසා අගනුවර වාගේම අතික් සෑම නගරවල ඉන්න අයට සාධාරණ මිලකට අවශ්‍ය සහල් ලබා ගැනීමට අද අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙන නිසා ගොවියාට මුහුණ පාන්නට සිදු වන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කළ යුතු අවස්ථාව ඒ එක්කම එළඹ තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මහවැලි ව්‍යාපාරය නිසා අලුතින් අස්වැද්දෙන කුඹුරු යායවල වී අස්වැන්න වැඩි වෙන්න වැඩි වෙන්න අපේ රටේ ගොවි ජනතාවට වී අලෙවි කර ගැනීමේ අපහසුතාවයක් ඇති වෙන්න පුළුවන්. එහෙම වුණොත් ගොවි ජනතාව උදසින වෙනවා. එහෙම තත්ත්වයක් ඇති වෙන්න ඉඩ දෙන්න එපා. අපේ ගොවි ජනතාවගේ දැන් තිබෙන උනන්දුව දුර්වල කරන්නේ නැතිව ඒ අයුරින්ම පවත්වාගෙන යාම සඳහා ඒ වැඩිවෙන වී අස්වැන්න සාධාරණ මිලකට රජයට ලබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් හෝ ඒවා ලෝකයේ කොහේ හෝ රටකට යවන්න පුළුවන් වන විධියට කටයුතු කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගරු කෘෂිකර්ම කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේත් අවධානය මේ අවස්ථාවේදී යොමු කරවනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අතික් ද්‍රව්‍ය පිළිබඳ තත්ත්වයන් ඒ වාගේමයි. විශේෂයෙන්ම රජරට ප්‍රදේශයේ ජනතාවත්, මහවැලි අලුත් ජනපදවල ජනතාවත් අද විශාල ප්‍රමාණයක මිරිස් අස්වැන්නක් ලබා ගන්නවා. මින්නේරිය අතුරු මැතිවරණයේ ජන්ද කටයුතු සඳහා අපේ සමහර

මන්ත්‍රීවරුන් ඒ ප්‍රදේශයේ ගොවිල්වලට ගිය බවත්, සමහර අවස්ථාවලදී ඒ ගොවි මහතන්ගේ ගොවිල්වල ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට නවාතැන් ගැනීමට සිදු වූ බවත්, එසේ නවාතැන් ගැනීමේදී ඒ මන්ත්‍රීවරුන් ඉතාමත් අපහසුතාවන්ට මුහුණ දුන් බවත් පොදොන්තරුවේ දිසා ඇමතිතුමා කීවා. එසේ අපහසුතාවන් ඇති වී තිබෙන්නේ ඒ තරමටම ඒ ගොවිල්වල මිරිස් ගොඩ ගහලා තිබුණු නිසාය. එක විට එක තැබූ මිරිස් ගෝනි ගොඩක් තිබුණු තැනකයි එක මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කිඳු ගැනීමට ලැබුණේ කියාත් පොදොන්තරුවේ දිසා ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ කියන්නේ ඒ නිවාසවල විශාල වශයෙන් මිරිස් ගෝනි තැන්පත් කර තිබෙන බවයි. මිරිස්වලින් ඒ උදවිය විශාල ආදායමක් ලබනවා. ඒ ගැනත් අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. සකොස මගින් හෝ අලෙවි සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් හෝ නියම විධියට ඒ මිරිස් මිලට අරගෙන, ක්‍රමානුකූලව වියලා තැන්පත් කර නියම අවස්ථාවට ඒවා පාරිභෝගිකයන් අතට පත් කරන්නට ඕනෑ. ඒ විධියට ගොවීන්ගේ උනන්දුව වඩවමින් මිරිස් ආදී ඒ අතිරේක හෝග වගාව ඉදිරියට ගෙන යන්නටත් අවස්ථාව පැමිණ තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමා, අයවැය ගැන කථා කරන විට අපට ගැම අතින්ම සතුටු වෙන්නට පුළුවනි. නිවාස සැදීමට දෙන ආධාරවලින් සහයක්වත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අඩු කර තැගෑ. නිවාස ලක්ෂයක් හඳුනවාස කියා ජනතාව ඉදිරියේ කථා කළ අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා අවුරුදු හයකදී නිවාස එක් ලක්ෂ පනස් තුන් දහසක් සාදා ඒ වැඩ පිළිවෙල අවසාන කළා. දැන් එතුමා කියනවා නිවාස දස ලක්ෂයක් ඉදී කරන බව. එපමණක් නොවෙයි. නිවාස සැදීම සඳහා එතුමා ජාත්‍යන්තර ආයතනවලටත් කථා කරනවා. නිවාස තැනී අයට නිවාස ලබා දීම සඳහා මුළු ලෝකයටම එතුමා "නිවාස වර්ෂයකුත්" හඳුන්වා දී තිබෙනවා. ඒ අතරතුර එතුමා අපේ රටේ ජනතාවට නිවාස දස ලක්ෂයක් තනා දීමට සූදනමින් පසු වෙනවා. එතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් නිවාස ඉදිකිරීම සඳහා ලැබෙන මුදල් වියදම් කිරීමට—ජනතාවට ආධාර කිරීමට—සූදනමින් පසු වෙනවා. මොකක්ද මේ වැඩ පිළිවෙලේ ප්‍රතිඵලය? මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් වාසි ද තිබෙන්නේ පොහොසත් උදවියටමය කියන විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ටයි මා මෙය විශේෂයෙන්ම කියන්නේ.

නිවාස ඉදිකිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය නිසාම, නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව සහ නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය මගින් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා ගෙනා වැඩ පිළිවෙල නිසාම අද ගම්වල විශාල පිරිසකට රැකීරක්ෂා මාර්ග සැලසී තිබෙනවා. ඒ උදවියගේ ආදායම් මාර්ග වැඩි වී තිබෙනවා. ගඩොල් නිෂ්පාදනය කරන උදවිය, වඩු වැඩ කරන උදවිය අද හොඳ ආදායමක් ලබනවා. අළුතෙන් පැළ සිටුවීම සඳහා කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ පරණ උස පොල් ගස් කපනවා. ඒ කපන පොල් ගස් වෙනුවට අලුතෙන් පැළ සිටුවන්නේ පොල් සහකාර ක්‍රමය යටතේ ආධාර ලබා ගෙනයි. ඒ කපන ගහ පාවිච්චි කරනවා නිවාසවලට අවශ්‍ය පරාල සහ යට ලී වලට. ඒ පරාල සහ යට ලී සකස් කරන උදවිය අද දිනකට රු. 200/= කවත් වැඩි ආදායමක් ලබන බව මම දන්නවා. අද ඒ උදවිය බොහෝම සතුටින් ජීවත් වෙනවා.

අ. හ. 6. 05
කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Order, please! Mr. Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මුද්‍රාසනයෙන් ඉවත් වූයේත්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [එඩ්මන්ඩ් සමරවික්‍රම මහතා] මුද්‍රාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராம சனத்தினின்று அகலவே, குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. எட்.மண சமரவிக்ரம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES (MR. EDMUND SAMARAWICKREMA) took the Chair.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(திரு. லயனல் ஜயதிலக்க)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මා කියමින් සිටියේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ නිවාස යෝජනාව නිසා පමණක් අපේ රටේ විශාල පිරිසකට රැකීරක්ෂා ලැබී තිබීම ගැනයි. වෙත්තප්පුව, හලාවත, තාත්තක්කිය වැනි කොට්ඨාශවල උච්ච

මෝල් තිබුණා. දකුත් තිබෙනවා. 1977 දී ඒ උච්ච මෝල් වැඩියක තත්ත්වයක් තිබුණා. උච්ච මෝල් සියයක් තිබුණා නම් විස්සක්වත් වැඩ කරන තත්ත්වයක තිබුණාය කියා මා සිතන්නේ තැගෑ. තමුත් අපේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය නිසාම ඒ සෑම උච්ච මෝල්කම ක්‍රියාකාරී වෙන්නට පටන් ගත්තා. එපමණක් නොවෙයි. ලංකාව ගැනම බැලූවොත් අපේ කාලය ඇතුළත අළුත් උච්ච මෝල් රාශියකුත් බිහි වී තිබෙන බව පෙනී යනවා ඇති. ඒවායින් කී දහසකට රැකීරක්ෂා ලැබී තිබෙනවාද? අද විශේෂයෙන්ම නිවාස දස ලක්ෂයක් ඉදී කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල නිසාම ඒ සෑම උච්ච මෝල්කම නිෂ්පාදනය කරන උච්ච නිෂ්පාදනය කළ වගාම අලෙවි වෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම අද තවත් උච්ච මෝල් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් අද මේ රටේ ඇති වී තිබෙන්නේ අපේ අයවැය නිසයි. ඒ ඒ ගරු ඇමතිවරුන්ගේ වැඩ කටයුතු නිසයි. අපේ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම නිසා මේ රටේ ජනතාවට රක්ෂා මාර්ග සුලභ වී ආදායම් මාර්ග වැඩි වී තිබෙන බව මා ඉතා සතුටින් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, අපි තිකමට හිතමු විවෘත ආර්ථිකය නිසා වාහන වැඩි වූණය කියලා. වාහනය ලොරියක් නම් දෙදෙනෙකුට රක්ෂා ලැබෙනවා. එය පොදුගලික බස් රියක් නම් දෙදෙනෙකුට රක්ෂා ලැබෙනවා. ඒවාගේම ඒ වාහනය එදිනෙදා පාවිච්චි කරන විට තව කී දෙනෙකුට රක්ෂා ලැබෙනවාද? වාහනය තඩක්කු කරන විට, සුළු අළුත්වැඩියාවක් කරන විට, ලොකු අළුත්වැඩියාවක් කරන විට තවත් කී දෙනෙකුට රක්ෂා ලැබෙනවාද? විවෘත ආර්ථික ක්‍රමය සහ අපේ අයවැය ප්‍රතිපත්ති නිසා අද කොයි තරම් රක්ෂාවල ලැබී තිබෙනවාද කියා විපක්ෂයට නොපෙනීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා.

මම බොහෝම සන්තෝෂ වෙනවා, කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන් සිටීම ගැන.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)
දහුයි ආවේ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(திரு. லயனல் ஜயதிலக்க)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

දැන් හෝ පැමිණේ එක ගැන අපි බොහෝම සන්තෝෂ වෙනවා. එම නිසා අපි මේ කියන කරුණු ගැන තමුත්තාත්සේවත්—

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

තමුත්තාත්සේ හිටියේත් නැගෑ නෙ, දැන් නෙ ආවේ?

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(திரு. லயனல் ஜயதிலக்க)
(Mr. Lionel Jayatilleke)

මම එතෙම ගරු සභාපතිතුමාගේ අවසරය ඇතිව කියන්නම්, මම රස්කියාදු වෙත්ත හිතීල්ල නොවෙයි ආවේ. ගරු මන්ත්‍රීතුමා, අපේ අධිකාරක අමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රස්තකාල වැඩි කර තිබෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මුදල් අරගෙන අපි කර තිබෙන වැඩයි ඒ. ඒ ගැනත් මම කියලා දෙන්නම්. එතුමා කී හිත්ද, තමුත්තාත්සේලාගේ කාලයේ මේ රටේ ප්‍රස්තකාල තිබුණේ කියද? තමුත්තාත්සේ දැන් තැගෑ. [බාධා කිරීමක්] 700 ; ප්‍රස්තකාල තිබුණේ 700 යි. පාසල් 9, 700 කට ප්‍රස්තකාල 700 යි. අද අපි මොකක්ද කර තිබෙන්නේ? මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ලබාගත් මුදල්වලින් අපි ඒ ප්‍රස්තකාල 700 අද ප්‍රස්තකාල 3, 500 ක් දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. එසේ වැඩි කර අපි තිකම් ඉන්නවා නොවෙයි. ප්‍රස්තකාලවලට පොත් දෙනවා. පොත් දෙනවා පමණක් නොවෙයි. ඒ ප්‍රස්තකාලවලට ප්‍රස්තකාලයාධිපතිවරුන් වශයෙන් වැඩ කරන ආවායී මහත්ම මහත්මින්ට දිවයිනේ ප්‍රථමවරට ප්‍රස්තකාලයාධිපති පුහුණුවක් ලබා දෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ගම්පහ ආවායී මහත්ම මහත්මින් 75 දෙනෙකු සඳහා ප්‍රස්තකාල සේවා පුහුණුවක් ආරම්භ කර, ඒ ආවායී මහත්ම මහත්මින්ට කථා කර එක්කයි මම මෙතැන ඉඳලා ගම්පහට දුටලා එක්ක ගියේ.

[ලයනල් ජයතිලක මහතා]

එහේ ගිහින් ඇවිත් මම තවත් පරක් වුණේ මොකද? ඒකත් මම තමුත්තාත්තේදෙට කියා දෙන්නමි. දැන් තමුත්තාත්තේදෙලාගේ කාලයේ වගේ නොවෙයි. 1965 - 70 අපේ පක්ෂය බලයේ සිටින කාලයේදී ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිව සිටි අයි. එම්. ආර්. ඒ. ජයගොල්ල මහතා - මගේම ආයතනය නියෝජනය කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා - මේ රටේ පාසල්වලට බැන්ඩ් කණ්ඩායම් තෙවන් තුය්වාදක කණ්ඩායම් ගනුන්වා දුන් බව තමුත්තාත්තේදෙට මතක ඇති. ඒ තුය්වාදක කණ්ඩායම් තමුත්තාත්තේදෙලාගේ 1970 - 1977 අවුරුදු ගනේ කාලයේදී පාසල්වල තැනුව ගියා. කලාතුරකින් පාසලක තමයි තුය්වාදක කණ්ඩායමක් තිබුණේ. අද අපි ඒවා වැඩි කර තිබෙනවා. අර පුස්තකාල පුහුණුව ආරම්භ කරන කටයුතුවලින් පස්සේ මම කොහේද ගියේ? කොළඹ මහ නගර සභාවේ ක්‍රීඩා භූමියටයි. ඒ මොකටද? බොරුල්ල ආසනයේ තුය්වාදක කණ්ඩායම්වල තරගයක් පවත්වා ඒ තරගයේ අවසාන ප්‍රතිඵල කිකුත් කලාට පස්සේ ඒ දරුවන් ඇවිත් ක්‍රීඩා කරනවා බලන්නයි මම ගියේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනන්ද ජයනායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)
බැත් වුන් එකේ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(**ශ්‍රී. ලයනල් ජයතිලක**)
(Mr. Lionel Jayatileke)

අපි බැත් වුන් යන්නේ නැහැ. දරුවොයි බැත් වුන් යන්නේ. අපි අපේ දරුවන්ට ආදරයෙන් බැත් වුන් වලින් ප්‍රීති වෙන්වන අවස්ථාව සලස්වනවා. අන්ත ඒවායි අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ මුදල්වලින් අපි කරන්නේ. අන්ත ඒ කාර්යයන් සඳහා ගිහිල්ලයි මම ප්‍රමාද වෙලා ආවේ. තමුත්තාත්තේදෙලා ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) මොන පොදු උත්සවයකට ගිහිල්ලද ආවේ? ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම ආරාධනා කලා එතුමාගේ ආයතනයටත් සමගම 19 වන සදුරා නුවරඑළියේ පාසල් උපකරණ බෙදා දෙන උත්සවයකට පැමිණෙන්නය කියා. එතුමා මට පිළිතුරක් එවා තිබෙනවා එදින පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් දවසක් බව දන්නේ නැතුවද මේ උත්සවය පැවැත්වීමට තීරණය කෙළේ කියා. හරි. ඒට කලින් තීරණය කෙළේ. පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් දින වකවානු තිස්වය කරන්න කලිනුයි, තීරණය කර තිබුණේ. ඒ සඳහායි මම එතුමාට ආරාධනා කෙළේ.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනන්ද ජයනායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ප්‍රශ්නය මතු කළ නිසා මම කියන්න කැමතියි, එදාට මට ස්ථාවර නියෝග කොමිටියකට සහභාගිවෙන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. සාමාජිකයෙක් වලයෙන් මම ඒකට ඉන්න මිනි. ඒ නිසයි අපහසු තත්ත්වයක් ඇති වුණේ. ඒ කාරණයක් මම සඳහන් කලා.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(**ශ්‍රී. ලයනල් ජයතිලක**)
(Mr. Lionel Jayatileke)

ඒ කාරණා දෙකම සටහන් කර තමුත්තාත්තේදෙලාගේ ලිපියට පිළිතුරු එවීම ගැන මම සතුතිවන්න වෙනවා. තමුත්තාත්තේදෙලාගේ මම නැවතත් ආරාධනා කරනවා කථානායකතුමාගේ අවසරය ලබාගෙන එක දවසක් ඒ කාරක සභා රැස්වීමට නොගිහිත්. දරුවන් සම්බන්ධයෙන් කරන මේ වැදගත් උත්සවයට නුවරඑළියට ඇවිත් අපත් සමග සහභාගි වෙන්නය කියා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනන්ද ජයනායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මම නොගියාගේ මෙහි අඩු පාඩුවක් වෙන්න පුළුවන් ; ගණපුරණය නැති වෙන්න පුළුවන්.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(**ශ්‍රී. ලයනල් ජයතිලක**)
(Mr. Lionel Jayatileke)

ගරු සභාපතිතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වය ගැන මම කතාහැටු වෙනවා. මෙහෙම ගිහින් මක්කොම තැන්ටම නැති වෙවිද දන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] අපි කටදවත් ඒකට කැමති නැහැ. මොකක්ද මුදල් ඇමතිතුමා

කිව්වේ? ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කථාවේදී කිව්වේ මොකක්ද? හොඳ විරුද්ධ පක්ෂයක් මිනිසුන් කියලායි. හොඳ විරුද්ධ පාර්ශ්ව කාසකයෙකු මිනිසුන් කියලායි. ඒ තත්ත්වය ඇති කරන්න කරුණාකර උකහ්ද වෙන්නය කියා මම තමුත්තාත්තේදෙට මතක් කරනවා.

මා මුලින් කීවා වාගේ අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කථා කරන්නේ ඇස් දෙක වගහෙන පාරේ ඇවිදින කෙනෙකු මෙන්, මේ රටේ ඇති වන සංවර්ධනය දිනා බලන්නේ නැතිවයි. එහෙම නොකර ඇස් ඇරගෙනයි, යන්න මිනි. කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) නම් ඇස් දෙක ඇරගෙනයි, යන්නේ. ඒක මම දන්නවා. ඒ නිසා එතුමා නම් දන්නවා, දැන් කෙරෙන වැඩ, එතුමා අර වාගේ උත්සවවලටත් සහභාගි වෙනවා. තමුත්තාත්තේදෙලා ගරු මන්ත්‍රීතුමා, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තාසකතුමා වැනි අය ඒ උත්සවවලට සහභාගි වන්නේ නැහැ. එහෙමද, විරුද්ධ පාර්ශ්වය වැඩ කළ යුත්තේ කියා මම අහනවා. ලෝකයේ කිසිම රටකින් ණයක් ගත්තේ නැතිව ආධාර අරගෙන හදපු බැම්මක් තේද, ඒ? එතුමාගේ ජන්ද කොට්ඨාශයේ ඉඩමුත් යට වුණා තේද, වික්ටෝරියා ජලාශයට? [බාධා කිරීම] මව්, කොත්මලේ ජලාශයට. වික්ටෝරියා ජලාශයත් තිබෙන්නේ ඒ පැත්තේනේ? ඒ වික්ටෝරියා ජලාශය හරිගත්සලා ඉවර වෙලා, එය විවෘත කෙරෙන උත්සවයට සහභාගි වන්නැයි ආරාධනා කලාම අර උදවිය යන්නේ නැහැ. එහෙම නම් එතුමන්ලාට ජාතික නැත්තුවක් නැද්දැයි අහන්න මට සිදු වෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනන්ද ජයනායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)
එය දේශපාලන වේදිකාවක් නිසා අපි ගියේ නැහැ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(**ශ්‍රී. ලයනල් ජයතිලක**)
(Mr. Lionel Jayatileke)

එදා වික්ටෝරියා ජලාශය විවෘත කිරීමේ උත්සවයේදී ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමා දේශපාලන වේදිකාවක කරන කථාවක් කළේ නැහැ. කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ යටත් පිරිසෙයින් ගුවන් විදුලියෙන්වත් ඒ කථාව අහගෙන ඉන්න ඇති. එවැනි රත්තරන් කථාවක් කළ ජනාධිපතිතුමාටත්-[බාධා කිරීම]

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(**ශ්‍රී. ජයවර්ධනාපති**)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! Hon. Member for Kotmale, when you reply, you can say all these things.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී. ආනන්ද ජයනායක**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

I am forced to do so, Sir. I am helpless.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(**ශ්‍රී. ජයවර්ධනාපති**)
(The Deputy Chairman of Committees)

What is the purpose in this ?

ලයනල් ජයතිලක මහතා
(**ශ්‍රී. ලයනල් ජයතිලක**)
(Mr. Lionel Jayatileke)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වාගේ වසරෙන්-වසර ජනතාවට වාසනාවන්ත තත්ත්වයක් ලබා දෙන්න පුළුවන් අර්ථයෙන් පිරිණි, අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් මෙවැනි මුදල් ඇමතිවරයෙක් අපට හම්බ වුණේ කොහොමද? අපත් සමග එකතු වන්නය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට එද ආරාධනා කළේ, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමායි. එම නිසා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවැනි අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීම මගින් කරන මේ පින්වලින් ලොකුම කොටස අයිති වන්නේ කාටද? ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාට බව මේ අවස්ථාවේදී මම සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා.

ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති, මේ රටේ කළ යුතු වැඩ කොටස් ආදිය එතුමා තීරණය කළේ 1977 ආණ්ඩු බලය ලැබුණේ පස්සේ නොවේයි. 1973 දී අපි එතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකත්වයට පත් කර ගත් දවසේ ඉදලාම තමයි, තමාට මේ රටේ බලය ලැබුණේ එද සිට කරන වැඩ මොනවාදයි සකස් කරන්න එතුමා ආරම්භ කළේ. 1977 ජූලි මාසය වන විට එතුමා ඒ සැලැස්ම සියයට 100 ක්ම හරිගස්සලා ඉවරයි. 1977 ජූලි මාසයේ 23 වැනි ද මහා මැතිවරණයෙන් ජයග්‍රහණය කොට පිහිටුවා ගත් කැබිනට් මණ්ඩලයේ පළමු රැස්වීමේදී 'අසුවල් අමාත්‍යාංශය මේ වැඩ කළ යුතුයි, මේ වැඩ අයත් වන්නේ අසුවල් අමාත්‍යාංශයටයි, ඉතිරි වි තිබෙන අසුවල් මුදල වෙන් කෙරෙන්නේ මේ දේටයි' යනුවෙන් තම තීරණය කරන්න ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාට පුළුවන්කම ලැබුණේ ඒ නිසයි. වැඩ කරන්න මිස නිකම් ඉන්න නොවේයි, කල්පනා කරන්න නොවේයි, යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්න නොවේයි, උපහාර උත්සවවලට සහභාගි වන්න නොවේයි, එතුමාත් මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයමත් එද සිටම පටන් ගත්තේ. එහෙම වැඩ කළ නිසයි, මෙවැනි ව්‍යාපාරවත්ත තත්වයක් මේ රටේ ඇති වි තිබෙන්නේ.

තමුත් මට මතකයි, 1970 ජයග්‍රහණයෙන් පස්සේ එක්තරා අගමැතිවරයාක් කටයුතු කළ හැටි. එතුමිය මොකද, කළේ ? 1970 ආණ්ඩුව පිහිටුවා ගන්නට පස්සේ අපි කටයුතු කරන්නේ අසුවල් විධියටයි ' කියා එතුමියට සැලැස්මක් තිබුණාද ? අපට පෙනෙන්න නම් එවැනි සැලැස්මක් තිබුණේ නැහැ. එක-එක පැත්තේ මත්තීවරුන් අල්ලාගෙන, නොයෙක් පක්ෂවලින් සමන්විත ආණ්ඩුවක් හඳුනාගෙන එතුමිය මොකද, කළේ ? උපහාර උලෙළවල් පවත්වනවා ලංකාව පුරා ඇවිද්ද, මේ තරගයේ උපහාර උලෙළක් පවත්වනවා. ඊළඟට යනවා අර තරගයට. ඊළඟට සති අන්තයේ තවත් තරගයක යෝධ උපහාර උලෙළක් පවත්වනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ උදවිය පමණක් නොවේයි, අනෙක් පක්ෂවල උදවියත් එකතු කරගෙනයි, ඒ විධියේ උපහාර උලෙළවල් පැවැත්වුවේ.

මේ උපහාර උලෙළවල් දිනා බලාගෙන හිටියා, එක්තරා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක්, ඒ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රය තමයි, 'දවස' පත්‍රය. ඒ පත්‍ර ආයතනයට තමයි, මැතිණිය කටුව ගැහුවේ. එතුමිය ඒ පත්‍ර කන්නෝරුවට 'සිල්' තිබ්බා; ඒ පත්‍රය තහනම් කලා. ඒ නිසා ඒ පත්‍ර කන්නෝරුවේ වැඩ කළ අයට උත්-හිටි තැන් නැතිව ගියා. ඒ නිසා ඒ අය පිං කැට අරගෙන අපේ තරගයටත් ආවා. ඒ විධියට පිං කැට අරගෙන ඇවිත් අපෙන් ආධාර ඉල්ලුවත් අපි ඒ අයට ඉඩ දුන්නේ නැහැ, පිං කැට දික් කරන්න. ඒ වෙනුවට අපේ පුළුවන් ගත්තියෙන් ඒ අයට ආධාර කරලා එව්වා.

මම කලින් සඳහන් කළ, පසුගිය ආණ්ඩුවේ උපහාර උලෙළවල් බලාගෙන ඉන්න බැරිම තැන 'දවස' පත්‍ර කන්නෝරුව මොකද, කළේ ? කොහොම බලාගෙන ඉන්නද ? උපහාර ! උපහාර !! උපහාර !!! තරගයෙන් තරගයට යමින් කෙරෙන කෙළවරක් තැනි උපහාර. වෙත කෙරෙන වැඩක් නැහැ. තොරණ තරගයේ හිටියා, බඩු උස්සන නාට්‍යම් කෙනෙක්. එයාගේ වැඩේ බඩු ගෝනි උස්සාගෙන ඇවිත් වහනවලට පව්වන එකයි. එහෙම කරලා නොයෙකුත් අයගෙන - කඩකාරයන්ගෙන්, ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් - ගනමනාවක් ලබා ගන්නවා. එයාගෙ නම ජොනි. එයා දැන් සැහෙන්න වයසට ගිහිත්. අර උපහාර උලෙළවල් ඉවසාගෙන ඉන්න බැරි තැන 'දවස' පත්‍රය කල්පනා කලා. ඒ උපහාර උපහාසයට ලක් කරන හොඳ උපක්‍රමයක්. ඇත්තෙන්ම ඒ උපහාර තවත්වන්න වෙත කරන්න දෙයක් තිබුණේ නැහැ. 'දවස' පත්‍රයත් 1970 මහ මැතිවරණයේදී ඒ ආණ්ඩුව බලයට පත් කරන්න ලොකු වැඩ කොටසක් කලා. වැඩියක් තබා බොරු තෝව්වු පවා ගැහුවා. එද මැතිණියට රට හාර දෙන්න ඒ තරම් සේවයක් කලා, 'දවස' පත්‍රය. එහෙම කරල තමයි, 1970 දී මැතිණිය බලයට පත් කර ගත්තේ. ඉතින් මේක තවත්වගන්න ක්‍රමයක් නැහැ. 'දවස' පත්‍රයෙන්, "ජොනියට උපහාර" කියා පළමුවැනි පිටුවේ විශාල අකුරෙන් ප්‍රවෘත්තියක් පළකොට, තොරණ තරගයේ වෙළෙන්දකුන් එකතු කරගෙන, පටන්ගන්නා, ජොනියට, අර බඩු උස්සන ජොනියට, උපහාර දක්වන උත්සවයක්. මැතිණියගෙ ඇස් ඇරුණේ එදයි. ගරු කොත්මලේ මත්තීතුමනි, උපහාර උත්සව නැවතුණේ එදයි. අපි 'දවස' පත්‍රයට ස්තූතීවත්ත වෙන්න මිනෑ මැතිණියගේ ඇස් ඇරෙන්න එද අවස්ථාවක් ලබා දීම ගැන. තමුත් එද ඇස් ඇරෙන විට - වූ ලේට - පමා වෙලා වැඩියි. (බාඩා කීර්මක්) නැහැ, නැහැ, 1970 මැතිවරණයේදී කීව්වා එකක්. "මේ රටේ තරුණයන්ගේ ප්‍රශ්නය අපි පැය විසිහතරෙන් විඳිනවා" කියා කීව්වා. දැන් අපේ පැත්තට ඇවිල්ලා නානාපතිවෙලා සිටින කප්ගල්ල මැතිතුමා, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ උපදෙස් පරිදි ඒ වටහා, රටේ ජනතාවට, රටේ තරුණයන්ට කියා පැවැ. (බාඩා කීර්මක්) සඳෙත් හාල් ගැන කීව්ව කථාව නොකියයි මම මේ කීවේ.

තරුණයන්ගේ ප්‍රශ්නය පැය විසිහතරෙන් ඉවර කරනවාය කියා එද කීව්වා. ඉතින් තරුණයන් බලාගෙන හිටියා. ඒ අතර මෙතෙක් උපහාර උලෙළවල් පැවැත්වෙනවා. තමුත් තරුණයන් දිනා ඇහැක් ඇරලාවත් බැලුවේ නැහැ. මොකක්ද වුණේ ? අවුරුද්දයි ගියේ පරු සහාපතිතුමනි, 1971 අප්‍රේල් මාසයේ පටන්ගන්නා මේ රටේ ඉතිහාසයේ පළමුවැනි තරුණ කැරැල්ල. එවිට තම ඇස් ඇරුණා. එද 'රොස්මිඩ් ජලේස්' එකට වැඩේ වරදිනවා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කවුරුන් හෝ කලින් උපදෙස් නොදුන්නා නම්, මැතිණියට පැනලා දුටන්න. එහෙම තත්වයක් ඒ කාලයේ තිබුණේ. තමුත් අපේ කාලයේ එහෙම වුණේ නැහැ.

1977 දී අපි පටන්ගන්නා විට, අගමැතිතුමා යෝධයා වාගේ වැඩ, ඇමතිවරුන්, ජනාධිපතිතුමාත් දිවා රෑ වැඩ. එහෙම කර තමයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වෙත් කළ මුදල් ඒ ඒ අමාත්‍යාංශය මගින් විඳලම් කර, අවුරුද්දේ අවුරුද්ද මේ රටේ තත්වය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ව්‍යාපාරවත්ත තත්වයට ගොනවේ. හිතන්න එපා සහාපතිතුමනි, අපි මේ මක්කොම වැඩ අවසන් කර ආධිමවරයෙන් කථා කරනවාය කියා. බොහෝම නිහතමානියයි අපි මේවා කියන්නේ. අපි තවම සියලු වැඩ අවසන් කර නැහැ. තව හුඟක් වැඩ කරන්න තිබෙනවා. මෙතෙක් කලා වාගේ වැඩ සම්භාරයක් කරන්න තවත් ඉතුරු වි තිබෙනවා. ඒවාත් කර අවසන් කරන්න ලැබේවා කියන ආශීර්වාදයයි මම කළේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට, ඉදිරි වර්ෂවලත් මේ වාගේ සංවර්ධන අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කර මේ රට ණය නැති රටක් කර, සියලුම ප්‍රශ්න විසඳා, මේ රටේ ජනතාව සුඛිත මුද්‍රිත කරන්න, ව්‍යාපාරව ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මම අවසන් කරනවා.

අ. හා. 6.20

වෛද්‍යාධාරය රංජිත් අතපත්තු මහතා (යෝධා ඇමතිතුමා)
 (Lakshī Rāṅgīṭh Akkathapattū - கோதார அனாமச்சர்)
 (Dr. Ranjith Atapattu - Minister of Health)

ගරු සහාපතිතුමනි, අපි ප්‍රථමයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රශ්නය කරන්න මිනෑ අඛණ්ඩව අවුරුදු 8 ක් මේ පාර්ලිමේන්තුවට සාර්ථක ලෙස අයවැය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. කාගේත් බර කරට ගෙන, එතුමා නොයෙක් අවස්ථාවලදී දෙස් අසමින්, විවේචනවලට මුහුණ දෙමින් මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් එතුමාගේ දැනුම ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් එතුමාගේ මහජන සේවයට කැපවීම මඳපු කරමින් මේ විධියට තවදුරටත් ක්‍රියා කරන්නට එතුමාට ව්‍යාපාරව ලැබේවා කියා අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

මේ අවස්ථාවේදී මට මතක් වෙන්නේ 1977 දී තවක මත්තීවරයෙක් ගැටියට අයවැය විවාදයේ දී මා කළ කථාවයි. ඒ අයවැය කථාව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ දවසට පසුවදයි මම එක්සත් ජාතිකයන්ගේ සම්මේලනයට නියෝජිතයෙක් වශයෙන් සහභාගි වි ලංකාවට ආපසු ආවේ. ඒ ආ හැටියේම මට පෙනුනා අයවැය ලේඛනයෙන් ආර්ථිකයට ඇති වූ වෙනස. ඒ මන්ද, අපින් ඒ දවස්වල මය වූ-ඉත්-වත්, ත්‍රි-ඉත්-වත් ආදිය දක තිබුණේ නැහැ. එයින් එකක් අරගෙනයි මම ආවේ. එය අරගෙන ආ බව මම රේගුවට දැනුම් දුන්නාම, ඒ අය කෙළින්ම මට කීව්වා, දැන් කරදර වෙන්න වූවමනාවක් නැහැ, අපේ අයවැය අනුව මිවා කරදරයක් නැතුව ගෙන එන්න පුළුවන් කියා. එයින් මට හැඟුණ ලොකු වෙනසක් සිදු වි තිබෙන බව.

තවක මත්තීවරයෙක් ගැටියට මම ඒ අවස්ථාවේදී කථා කරදදී යම් සැකයක් මම ඉදිරිපත් කලා. ඒ සැකය කුමක්ද ? ගරු මුදල් ඇමතිතුමා 1977 ඉදිරිපත් කළ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය අනුව කිසිම සැකයක් නැතිව මේ රටට කිසි කාලෙක නොලැබුණු ආකාරයෙන් විශාල වශයෙන් විදේශ ආධාර ලබාගන්නට අපට අවකාශය තිබුණු බව එද අපට වැටහුණා. ඒ කරුණ සඳහන් කරලා ඊළඟට මගේ හිතේ එවැනි සැකයක් පහල වි තිබෙන්නේ අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ නොයෙක් නොයෙක් නීතිරීති නැමැති වැටවලින්-ආරක්ෂාවත් තුළින්-වැඩ කටයුතු කරන්නට පුරුදුවෙලා තිබුණු මේ රටේ පරිපාලනයට උත් හිටි ගමන් මෙවැනි විශාල ආධාර මුදල් සම්භාරයක් ලැබුණොම ඒවා රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් හරියකාර පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් තරම් ගත්තියක් ඊට තිබේදයි සැකයක් මා තුළ තිබුණු නිසා බවත් මම ඒ අවස්ථාවේදී කීව්වා. එම නිසා අද අපි ප්‍රශ්නය කරන්නට මිනෑ අපි බලාපොරොත්තු වූ ආකාරයට ඒ අයවැයෙන් පස්සේ නොයෙක් නොයෙක් ආයතනවලින්-අපේ මිත්‍ර රටවලින්-අපට විශාල වශයෙන් උදව්

රජයට අමාරුයි. වියළි කලාපය දියුණු කිරීම සඳහා තමයි, ආණ්ඩුව මේ දේ යෝජනා කළාය. ආරම්භ කර තිබෙන්නේ. අපට විදේශවලින් ලැබෙන ආධාරවලින් සියයට 60 ක් පමණක් යන්නේ වියළි කලාපය දියුණු කිරීමේ වැඩ කටයුතු සඳහායි. ඒ නිසා මේ අයවැයෙන් වියළි කලාපයට කිසිවක් කෙරී නැතැයි කවුරු හෝ කියනවා නම් එක්කෝ නියම තත්ත්වය ගැන කිසිම අවබෝධයක් නැතිව කථා කරනවා ; නැත්නම් දැනගෙන නියම තත්ත්වය වසන් කර කථා කරනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා, පසුගිය අවුරුදු හත තුළ වැටී 4400 ක් ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙනවාය කියා ඒවා තිබෙන්නේ තෙත් කලාපයේදී අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මම අහන්නට කැමතියි. හම්බන්තොට, පුත්තලම, කුරුණෑගල ආදී වියළි කලාපයට අයත් දිස්ත්‍රික්කවල තමයි, මේ ප්‍රචාර වැටී තිබෙන්නේ. මේවා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ප්‍රතිසංස්කරණයක් තබා සැලැවිනියා කොලයක්වත් අයිත්තයෙකර තිබුණු වැටී. අද ඒ වැටී දිස්ත්‍රික්ක ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම යටතේ ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලට ආරම්භ කර ගෙන යනවා. හම්බන්තොට, මාතර, පුත්තලම, කුරුණෑගල ආදී වියළි කලාපීය දිස්ත්‍රික්කවලයි ඒ වැටී තිබෙන්නේ. දැනටමත් වැටී 4400 ක් ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙනවා. තවත් ඉතිරි වැටී තිබෙනවා නම් තේ වැන්නදක ප්‍රමාණයේ වැටීක් වුණත් අපි ඒවා හඳුනවා. මේ සියල්ලක්ම වියළි කලාපය දියුණු කරන්නට කර තිබෙන දෙවල්. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මෙතෙක් මේ විවාදයට සහභාගී වූ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මේ තත්ත්වය අවබෝධ වී තැබූ වියළි කලාපයේ යෝධ සංවර්ධන වැඩ කටයුතු කරන්නේ නදබදයෙන් ඒවත් වන තෙක් කලාපයේ ජනතාවට පුළුවන් තරම් ඉඩම් ලබා දීමටයි.

දිවුලපිටියේ සිට මාදුරුමිය යෝජනා ක්‍රමයේ පදිංචියට යන පළමු වන පවුල් සියය එහි පදිංචියට යෑම කිමින්තෙත් පැවති උත්සවයකට දිවුලපිටිය මන්ත්‍රී හා ගම්පහ දිසා ඇමතිතුමාද සහභාගී වී ඇති බව පුවත්පත් මගින් අපි දැක්කා. අන්න ඒ විධියට වියළි කලාපය දියුණු කර තෙත් කලාපයේ නදබදයෙන් ඒවත් වන ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නටයි, අපි මේ විශාල මුදල් සම්භාරයක් වියදම් කරන්නේ.

එමෙන්ම අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මන්දපෝෂණය ගැන කථා කරමින් ඇහට නොදැනී වගේ කීව්වා. ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව වැඩි වී තිබෙනවාය කියා. ඒවා කොහෙත් ලැබුණු සංඛ්‍යා ලේඛනද කියා මම දැන්නේ නැහැ. මේ රටේ ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව ශිඝ්‍රයෙන් අඩු වන බව මම ඉතා සතුටින් කියන්න කැමතියි. 1983 සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව අද අපේ ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව 34.1 යි. ඉන්දියාවේ ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව 114 යි. එන්නත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලට අපි ඉතා සාර්ථක ලෙස දැන් සම්පූර්ණ කර ගෙන යනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මිය මරණ සංඛ්‍යාව 100 කටද, 1,000 කටද ?

වෛද්‍යාචාර්ය රංජිත් අතපත්තු මහතා
(**ලාංකේෂ් රාජ්‍ය ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Dr. Ranjith Atapattu)

දාකකට.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

කිව්වේ නැති නිසයි, ඇහුවේ.

වෛද්‍යාචාර්ය රංජිත් අතපත්තු මහතා
(**ලාංකේෂ් රාජ්‍ය ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Dr. Ranjith Atapattu)

සියයට 114 ක් මැරෙන එක වෙනත් බැහැනේ. අනේ ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට බොහෝ කතාගැටුණි. විපක්ෂය මේ තරම් පහත් මට්ටමකට බැසීම ගැන. මගෙන් අහනවා. 114 කිව්වේ 100 ටද කියලා. එහෙමනම්, ඉන්දියාවේ ලමයින් ඉපදෙන්නටත් ඉස්සර මැරී සිටින්නට ඕනෑ !

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

තවුත්තාත්තට පොට වැරදිලා කතා කරනවාද කියලා හිතලයි මම ඒ ප්‍රශ්න ඇහුවේ.

වෛද්‍යාචාර්ය රංජිත් අතපත්තු මහතා
(**ලාංකේෂ් රාජ්‍ය ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Dr. Ranjith Atapattu)

බඩේදීම මැරී සිටින්න ඕනෑ ! ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව ගණන් ගන්නේ අවුරුද්දක් තුළදී ඉපදෙන ලදරුවන් දාකකගෙන් මරණයට පත් වන සංඛ්‍යාව ගණන් බැලීමෙනි. අන්න ඒ විධියටයි ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව ගණන් ගන්නේ. දැන්වත් වැටුණේද ? මේවා ගැන මුල් ඉදලාම පාඩම් උගත්වන්නට ඕනෑ වෙයි කියා මම තම හිතුවේ නැහැ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(**ශ්‍රී ලංකා ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Mr. R. J. G. de Mel)

අනාගත සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා.

වෛද්‍යාචාර්ය රංජිත් අතපත්තු මහතා
(**ලාංකේෂ් රාජ්‍ය ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ**)
(Dr. Ranjith Atapattu)

අහන්නත් සතුටුයි. එතුමාට හොඳ දායාදයක් අපි දෙන්නම්. අපි පාලන බලය භාර ගන්නා විට ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව දාකකට 42 ක්ව තිබුණා. දැන් එය 34 දක්වා පහත දමා තිබෙනවා. ඉදිරි කාලයේදී මේ සංඛ්‍යාව ශිඝ්‍රලෙස පහත බසෙනවා. එය කරන්නේ කොහොමද ? 1949 දී පටන් ගත් එන්නත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙල දැන් ශිඝ්‍ර දියුණුවක් ලබා තිබෙනවා. මේ අවුරුද්ද තුළදී මුළු ලංකාව පුරාම ගලපටල රෝගය වැළඳුණු රෝගීන් විසි පස් දෙනෙක්වත් සිටියේ නැහැ. තව අවුරුදු හතර - පහක් යන කොට ගලපටල රෝගය, පිටගැස්ම, කක්කල්කැස්ස ආදී රෝග සම්පූර්ණයෙන්ම තුරන් කරන්නට පුළුවන් වෙයි. ලබන අවුරුද්දේදී අප ආරම්භ කරන්නට බලාපොරොත්තුවන සරම්ප එන්නත නිසා, සරම්ප රෝගය සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රටින් තුරන් කර දමන්නට අපට පුළුවන් වෙයි. මේවාගේ රෝග නැති කරන විට ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව තවත් පහත වැටෙනවා. දැනට වැඩියෙන්ම බලපාන පාවන රෝගය නැති කිරීම සඳහා විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් අප ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේවා සියල්ලක්ම සාර්ථක වන විට, අනාගත සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මෙම කටයුතු භාර ගන්නා විට, මෙම සංඛ්‍යා ලේඛන බොහෝම සතුටු දාකක තත්ත්වයක පවතින්නට පුළුවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ අත්තනගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා) සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන කථා නොකර, ඇහට නොදැනී වාගේ කීව්වා. අපේ රටේ ලදරු මරණ සංඛ්‍යාව පසුගිය කාලය තුළදී වැඩිවී තිබෙනවාය කියා එතුමා මේ සංඛ්‍යාලේඛණ කොහෙත් ලබා ගන්නා දැයි කියන්න මම නම් දැන්නේ නැහැ. මේ රටේ මරණ සංඛ්‍යාව 1970 දී ජනගහනයෙන් දාකකට 7 යි තිබුණේ. 1974 වන විට මේ සංඛ්‍යාව 9 දක්වා වැඩි වුණා. අද එම සංඛ්‍යාව 6 දක්වා පහත දමා තිබෙනවා. ලදරු මරණ සංඛ්‍යාවත් 1970 ට වඩා 1974 දී වැඩි වී තිබුණා. අද එම සංඛ්‍යාවත් සතුටුදායක ලෙස අඩු කරන්නට හැකි වී තිබෙනවා. මේවා තමයි ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය එහෙම නැතිනම් මුදල් ඇමතිතුමා නිතර නිතර ප්‍රකාශ කළ "Quality of Life" කියන එක මතක මිමිම. මෙයින් වැදගත් එකක් තමයි ජීවන බලාපොරොත්තුව. දැනට එම සංඛ්‍යාව 69 යි.

කොහොම වුණත් මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලට සැකි ඇති දෙයක් තමයි මන්ද පෝෂණය. ඇත්තවශයෙන්ම මෙම මන්ද පෝෂණය අප රටට ලොකු තර්ජනයක්. එය පිටු දැකීම සඳහා කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කළ යුතුය යන අදහස ප්‍රකාශ කළ පළමුවන රජය මේ රජය බව මතක් කරන්න ඕනෑ. පසුගිය අවුරුදු දහය තිස්සේම මන්ද පෝෂණය මේ රටට ලොකු තර්ජනයක්ව තිබෙනවා.

1974 දී ඇතිවුණු ආහාර හිඟයේදී ඇතුළු අය නොයෙක් මුල් වර්ග ආහාරයට හැකිම නිසා මරණයට පත් වුණාය කියන ප්‍රවෘත්ති පළ කළාය කියා "ද්විස" මුද්‍රණාලයට සිල් තබන්නත් එවකට තිබුණු රජය පියවර ගන්නා. එපමණක් නොවෙයි. එම රජයේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ කණ්ඩායමේ තිස්සමඟාරාමයේ හිටපු මන්ත්‍රීවරයා එද ඉල්ලීමක් කළා. මේ අන්දමේ

[වෛද්‍යවාර්ෂ රංජිත් අනපත්තු මහතා]

ප්‍රවෘත්ති පළ කරන පත්‍ර ජනසතු කරන්නට ඕනෑම කියා. අද එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. හාල් තිබෙනවා. නමුත් අපට පෙනෙනවා. අද මේ රටේ ඇතිවී තිබෙන සංවර්ධන වැඩවලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට බැරී වුණු දුප්පත් කොටස සිටින බව. ඒ අය ආරක්ෂා කිරීම රජයේ යුතුකමක්. ඒ සඳහා අපේ අවධානය යොමු කළ යුතුයි. ජනතාව මන්ද පෝෂණයට ගොදුරු වුණොත් මේ රටේ අනාගත දියුණුවට එය බලවත් හානියක් බව රජය තේරුම් ගෙන අද ඒ සම්බන්ධයෙනුත් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මන්ද පෝෂණයට හේතුවන කාරණා ජනතාවට අවබෝධ කර දීම සඳහා, ඒ පිළිබඳව අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම සඳහා, ප්‍රචාරක කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා මුදල් වෙන් කර ඇති පලමුවන අයවැය ලේඛනය මෙම අයවැය ලේඛනය බව කියන්නට කැමතියි. මෙයට වැදගත් හේතුවක් තිබෙනවා. එක් අතකින් අප පිළිගන්නවා. මුදල් හිඟකම නිසා, අවශ්‍ය යම් යම් ආහාර වර්ග දුප්පත් ජන කොටස්වලට ලබා ගැනීමේ අමාරුකම් ඇති බව. අතින් අතින් බලන විට මෙයට තවත් හේතුවකුත් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊයේ පෙරේද මම සම්මන්ත්‍රණයක් විවෘත කළා. දත්ත සොබාස ගැන. එම සම්මන්ත්‍රණයේදී දත්ත විශේෂඥයින් පෙන්වා දුන්නා. පසුගිය අවුරුදු හතර - පහක කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ ළමයින්ගේ දත් දිරීම වැඩි වී තිබෙන්නේ ඔවුන් පැති රස කෑම වර්ග වැඩි වැඩියෙන් ගැනීම නිසා බව. එහෙම නම් ආර්ථික ප්‍රශ්න පමණක් නොවෙයි තිබෙන්නේ. තමන්ට ලැබෙන මුදල හරියාකාර පාවිච්චි නොකිරීමේ ප්‍රශ්නයක්ද තිබෙනවා. මිත්තේරියේදී අපට ඒ බව හොඳට පෙනුණා. මිත්තේරියේ ගොවි ජනතාවගේ අතට සල්ලි ලැබෙනවා. නමුත් කනගාටුයි කියන්න. සවස දෙක තුන පමණ වන විට මත්පැන් අධික ලෙස පාවිච්චි කළ විශාල පිරිසක් සමහර පළාත්වල ඉන්න බව අපි දැක්කා. මිත්තේරියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එයට සාක්ෂි දරනවා ඇති. ඒ මන්ද? තමන්ගේ අතට මුදලක් ලැබෙනවා. නමුත් ඒ මුදල් හරියාකාර පාවිච්චි කරන්නට, පරිහරනය කරන්නට පෝෂාදායක ආහාරයක් ලබා ගැනීම සඳහා යෙදවීමට තරම් අධ්‍යාපනයක් දැනීමක් ඔවුන්ට නැහැ. ඒ නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් වෙන් කරන ලද මුදල් සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අමාත්‍යාංශය මගින් සොබා අමාත්‍යාංශයේත් සහයෝගය ඇතිව ඒ නියම ප්‍රචාරක කටයුතුවලට යෙදවීමෙන් හුඟක් දුරට අපට මේ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

දැනට අවුරුදු තුන හතරකට උඩදී යම් කණ්ඩායමක් විසින් කොළ කැර පාවිච්චිය ආරම්භ කළ අවස්ථාවේදී කවුරු කවුරුත් හිතා වුණ හැටි මට මතකයි. මන්ද පෝෂණ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ ඕකෙන්ද කියා සමහර අය ඇසුවා. අද විදේශ රටවල ඇමතිවරුන් මේ රටට ඇවිත් මේවා දකලා, මේවා ගැන ප්‍රශංසා කරන විට දත් කවුරුත් කොළ කැර ගැන කතා කරන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා අපේ දේශීය ආහාර වර්ග හරියාකාර උපයෝගී කර ගැනීමෙන්, ලාභ ආහාර වර්ග තමන්ගේ ගෙවතු වල වගා කර ගැනීමෙන් මන්ද පෝෂණය කියන ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට අපට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මෙය කල් දීමය යුතු ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. ඒ නිසා තමයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ ආහාර මුද්දර ප්‍රශ්නය ගැනත් ප්‍රකාශ කළේ. මෙය දේශපාලන තුරුම්පුවක් හැටියට පාවිච්චි කරමින් පුළුවන් තරම් වැඩි ප්‍රමාණයකට මේ ආහාර මුද්දර වික බෙද දෙනවා. එසේ නැත්නම් ඒ මුදල් විකේ උපරිම ප්‍රයෝජන ලබමින් අවශ්‍යම ජන කොටස්වලට ඒවා බෙද ගැර, ඔවුන්ට කිසිම අඩුවක් නැතිව ඔවුන්ගේ පෝෂා තත්ත්වය රැක ගැනීමට උදව් කරනවාද කියන කාරණය ගැන අපි සාකච්චා කරගෙන යනවා. ලහදීම ඒ ගැන තීරණයක් ගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවකදී අපි දේශපාලන වාසියක් ගැන කල්පනා කර ක්‍රියා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අපි මේ ගන්නා උත්සාහය දෙස ඉතා ඕනෑකමින් බලාගෙන ඉන්න ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයෙන් අද මට පණිවුඩයක් ලැබුණා. තමන්ගේ රටේ ඉන්න දුර්වලම කොටස ගැන කල්පනා කර බලා, තමන්ගේ සම්පත් වලින් කොටසක් ඔවුන්ගේ අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන් වෙන් කරන්නට තීරණය කර තිබෙන පළමුවැනි රට වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාව මේ කටයුත්ත කරන්නේ කොයි ආකාරයෙන්දයි ඔවුන් මහත් විමසිල්ලෙන් බලාගෙන සිටින බව දන්වමිනි. ඒ වගේම ඒ කරන කටයුත්තට ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය අනාගතයේදී දෙන්න සුදුසුම බවත් ඒ පණිවුඩයේ සඳහන් වුණා.

යම් ජන කොටසකට රටේ ඇතිවෙන සංවිධානයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට යම්කිසි අවහිරයක් තිබෙනවා නම්, අපහසුවක් තිබෙනවා නම් ඒ සඳහා අනභීත දීමට තමයි අපි හැමදාම කල්පනා කරන්නේ, ඒ සඳහා අපට

තිබෙන සම්පත් පුළුවන් තරම් උපයෝගී කරගන්න මාර්ග සොයන්නයි අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. මෙවැනි දේවලින් දේශපාලන වාසි ගන්න අපි කවුරුත් වාගේ පුරුදු වී සිටියා. නමුත් මම හිතන විටියට දැන් ඒ යුගය අවසානයයි. ඒ මන්ද? ඒ යුගය, හදෙන් හාල් තෙවින් දෙනවා කියන කථාවල කීව්ව යුගය, ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අපෙන් ඇත් වී තිබෙනවා. ඔය ඓතිහාසික කථාව කළේ මම උපන්න තංගල්ල නගරයේදීයි. ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණිය තංගල්ලේ තේක්කවත්ත කියන පිටිටතියේ වේදිකාවක් මතට වී කීව්වා, "අපි බලයට ආවොත් හාල් සේරු දෙකක් දෙනවා" කියා. මගේ පියාගේ වයෝවෘද්ධ ලියන මහත්මයාණන් ඒ වේදිකාව ඉදිරියෙන්ම සිටගෙන මැතිණිය කොහොමද හාල් සේරු දෙකක් දෙන්න කියා ඇසුවා. එතකොට වේදිකාවේ ටිකක් කලබලයක් ඇති වුණා. මැතිණිය ඇහුවා 'මොකක්ද අර ඇහුවේ' කියල. කවිද එක්කෙනෙක් කීව්වා, "අර ඉන්න එක්කෙනා අහනවා කොහෙත්ද හාල් සේරු දෙකක් දෙන්න" කියල. අන්න එතකොට තමයි ඔය ඓතිහාසික කථාව කීව්වේ. "හදෙන් හරි ගෙනැවිත් දෙනවා" කියල එතකොට කීව්වා. ඊටපස්සේ නම් ඔය හාල් ප්‍රශ්නය දේශපාලන ප්‍රශ්නවලට පාවිච්චි කරන්න මහත්සී ගන්න අයට කවදවත් සාර්ථක තත්ත්වයකට පත්වෙත් පුළුවන් වුණේ නැහැ. නමුත් තවමත් සමහර අයට ඒ පාඩම ඉගෙන ගන්න බැරිවීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. ඒ නිසා තමයි අතුරු මැතිවරණ කටයුතු කරන්න ගියාම නොයෙක් විටියේ බඩු ලැයිස්තු ඉදිරිපත් කරන්නේ. 1970 දී මෙපමණයි, 1965 දී මෙපමණයි, 1977 දී මෙපමණයි, 1984 දී මෙපමණයි. කියන ලැයිස්තු ප්‍රදර්ශනය කරන්නේ ඒ නිසයි. මේ ලැයිස්තු දින බලා මිනිසුන් ජන්දය දෙයි කියා හිතනවා.

අද අපේ රටේ ජනතාව ඊට වඩා බොහොම බුද්ධිමත්. තමන්ගේ ගම රට දියුණු කරගන්න ඒ අයට බොහොම ලොකු ඕනෑකමක් තිබෙනවා. ගම්බද වැඩකටයුතු, ගම්බද ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් සපුරන්නට මන්ත්‍රීවරුන් මොන තරම් මහත්සී වෙනවාද කියන කාරණය අද ජනතාව දන්නවා. පාරවල් හදන්නට, වැව් හදන්නට, විදුලිබල යෝජනාක්‍රම ඇති කරන්නට ආදී වශයෙන් වූ මේ සියල්ලකටම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැයෙන් සෑම ආයතනයකටම රුපියල් දශ ලක්ෂ පහ බැගින් අද ලැබෙනවා. අද ගමේ ස්වේච්චා සංවිධාන සම්බන්ධකරණය කරගෙන, ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල ඇති කරගෙන, විශාල ප්‍රගතියක් ඇති කොට තිබෙනවා. ගම වෙනුවෙන් වැඩ කරනවාය කියන්නේ මොකක්ද කියන එය අද ඔවුන්ට තේරුලා තිබෙනවා. මම නිදර්ශනයක් දෙන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේ ආධාර ක්‍රමයක් යටතේ උප දිසාපති කොට්ඨාශ 33 ක අපි ග්‍රාමෝදය සෞඛ්‍ය මධ්‍යස්ථාන හදගෙන යනවා. මේ ගොඩනැගිලි තැනීම අපි රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවකට භාර දුන්න. එයින් පළමු වැනි ගොඩනැගිල්ල හදන්නට රුපියල් තුන් ලක්ෂ විසි පන් දහසක් වියදම් වුණා. මේ අධික වියදම දැරීමට අපි සතුටු නැති නිසා, ගරු අගමැතිතුමා සමඟ සාකච්චා කර ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය මාර්ගයෙන් ඒවා තැනීමට වැඩ පිළිවෙලක් අපි ආරම්භ කළා. අද උද්ධමනය තිබෙනවාය කියනවා; සෑම නාණ්ඩයකම මිල වැඩි වී තිබෙනවාය කියනවා.එහෙත් මට කියන්නට පුදුමයි. එවැනි වකවානුවක රුපියල් තුන් ලක්ෂ විසි පන් දහසක් වියදම් කර තත්තට සිදුවුණු ග්‍රාමෝදය සෞඛ්‍ය මධ්‍යස්ථානයක් රුපියල් එක් ලක්ෂ හය දහසකට හදන්නට අපට පුළුවන් වුණා. ගමට සෞඛ්‍යය ගෙන යාම සඳහා අද රට පුරා උප දිසාපති කොට්ඨාශ 33 ක මේ විටියට ග්‍රාමෝදය මණ්ඩල මාර්ගයෙන්, ගමේ ජනතාවගේ සහයෝගය ඇතිව, අඩු මුදලකට බොහොම සීඝ්‍රයෙන් මේ මධ්‍යස්ථාන හැදීමේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා.

බෙහෙත් වර්ග පිටතින් ගැනීමට යාමේදී මිල ගණන් අධිකවීම නිසා සෞඛ්‍ය අතින් යම් යම් ජන කොටස්වලට අමාරුකම් ඇති වන බව අපි දන්නවා. මෙයට යම් යම් හේතූන් තිබෙනවා. එක් හේතුවක් නම් බෙහෙත් දෙවර්ගයක් තිබීමයි. කොමිපැණිවල නම ගැසූ බෙහෙත් වර්ග තිබෙනවා. ඒ වාගේම බෙහෙත් රසායනික නම් පමණක් සඳහන් වන බෙහෙත් වර්ග තිබෙනවා. ඒවාට ඉංග්‍රීසියෙන් " brand names and generic names " කියනවා. ඒ කොමිපැණිවල නම ගැසූ බෙහෙත් වර්ග සමහරවිට අනෙක් බෙහෙත් වර්ගවලට වඩා සිය ගුණයකින් පමණ මිල වැඩියි. මම එක නිදර්ශනයක් දෙන්නම්. ඉද හිට නිදගන්න බැරි වුණම නමුත්තාත්සෙන් මේවා ගන්නවාද කියන්නට මම දන්නේ නැහැ. " Vallium " නමැති එම බෙහෙත් පොත්තක් ගන 60 ක් වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(சுப்பு உப தலைவர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

වූවමනා වූණෙත් මම ඇවිදිත් තමුත්තාත්සේගෙන් ඉල්ලන්නම.

වෛද්‍යවාරය රංජිත් අතපත්තු මහතා
(டிராக்டர் ரஞ்சித் அத்தபத்து)
(Dr. Ranjith Atapattu)

බොහෝම සත්තෝෂයි. තමුත්තාත්සේට ඕනෑම වේලාවක, ඕනෑම බෙහෙතක් දෙන්නට අපි සූදුනමි. තමුත්තාත්සේත් බෙහෙත් ගැන බොහෝම හොඳට දන්න බවත් අපි දන්නවා. "Vallium" කියන වර්ගයේ බෙහෙත් පෙන්නත් ගත 80 යි. එහි නියම රසායනික නම "Diazepam". එම රසායනික නම ලීවොත් ගත 03 යි. ඒ නිසා දෙස්තර මහත්වරු බෙහෙත් ලියකකොට මිල ගැන කල්පනාකාරීව ලීවොත් ආර්ථික අතින් විශාල සහනයක් ඒ බෙහෙත් ගන්නා රෝගියාට ලබා ගන්නට පුළුවනි. මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙලක් රජයේ රෝහල්වල අපි ලබන අවුරුද්දේදී යොදන්නට බලාපොරොත්තු වෙතවා. එංගලන්තයේ අද ඒ විදියේ වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනවා. අද එංගලන්තය ඒ ගැන තීරණයක් ගෙන තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව ඉංග්‍රීසියෙන් කීවොත් හොඳය කියා මම හිතනවා.

Under the National Health Service they have decided that all the doctors, if they wish to prescribe brand names, must tell the patient, "This drug is expensive and you will have to buy it outside". But if they prescribe the generic name, it is available in the hospital. This is one of the biggest problems that we are faced with. This is a habit that we have been trying very hard to create in this country, and it is our desire, by next year, to have this situation in our hospitals, so that people will not be misled into thinking that one particular brand has some special quality which the other brand does not possess.

ඒ නිසා ඒ තත්වය ඇතිවන බව, ඒ විධියේ ප්‍රශ්න ඇති වන බව අපි පිළිගන්නවා. රෝගියා මේ තත්වය දන්නේ නැහැ. වෛද්‍යවාරයා බෙහෙත් ලියා දුන්නාම රෝගියා හිතන්නේ ඒ බෙහෙම නැත්නම් තමාගේ අසනීපය සුව වෙන්නේ නැත කියයි. ඒ නිසා නොයෙක් විධියේ තැත්වල හුඟක් දුරට රස්කියාදු වන රෝගියාට අත්තිමේදී අපේ පත්තර වාර්තාකාර මහත්මයෙක් හෝ මහත්මියක් හමු වී මේ ගැන කරුණු සඳහන් කලාම ඒ වාර්තාකාර මහතා හෝ මහත්මිය අපට නොයෙක් විධියේ දෙස පවරා පත්තරේට වාර්තා ලියනවා. අපි ඒ ගැන ඒ අයට දෙස කියන්නේ නැහැ. මොකද ලෙඩයන් හිතේ තිබෙන තත්වය ඇත්ත නිසා. එය වැළැක්වීමට මාර්ග තිබෙන බව පමණක් මේ වෙලාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ.

මේ ගැන කල්පනා කරන විට, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දේශීය වෛද්‍යක්‍රමය කෙරෙහි දක්වන ආකල්පය සම්බන්ධයෙන් අපි එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විශේෂයෙන්ම ඉඩම් සංවර්ධන හා මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාගේ සහයෝගය ඇතිව මහවැලි යෝජනා ක්‍රමයේ හැම ගම්මානයක් පාසාම ආයුර්වේද වෛද්‍යවාරයකු පදිංචි කරවීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනවා. මන්ද, අපේ පාරම්පරික වෙදකම මේ අපුත් පළාත්වලටත් යවා ඒ පළාත්වල ජනතාවටත් එහි වාසිය බුක්ති විදින්නට අවස්ථාවක් දෙන්නයි.

මේ රටේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය හිටිගමන් නැති වූණෙත් අද තිබෙන රෝහල්වලට දිනපතා එන ලෙඩුන් සංඛ්‍යාවට කිසියෙක් වෙදකම් කරන්න බැරි තත්වයක් උදවන බව අපි කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමය ආරක්ෂා කරගන්න ඕනෑ. එය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය ලේඛනය මගින් ගන්නා යම් යම් පියවරවල් ගැන අපි මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රයෝජනා කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ සිටින වෙද මහත්වරුන් ඒ ගැන ඔවුන්ගේ ප්‍රීතිය පල කරනවා ඇතැයි මම හිතනවා.

මේ රට සහලිත් ස්වයම්පෝෂිත වී තිබෙන්නේ පොල්ගොල්ලේ බැම්ම නිසා විතරක්යයි අන්තහගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කීවා. "වෙනත් එකම දෙකින්වත් ප්‍රතිඵලයක් ලැබී නැහැ; මේ රට

හාල්වලින් ස්වයම්පෝෂිත වී තිබෙන්නේ පොල්ගොල්ලේ බැම්ම හැදූ නිසා පමණයි" එතුමා ප්‍රකාශ කලා. අපේ පළාත්වලට එන ලෙස අපි එතුමාට ආරාධනා කරන්න ඕනෑ. අපට ලොකු වාර්මාර්ග යෝජනා ක්‍රම නැහැ. 1977 දී අපි බලයට එන විට මගේ ආසනයේ කුඹුරු අක්කරයකින් වී බුසල් නිස්පහක අස්වැන්නක් පමණයි අපට තිබුණේ. අද ඒ ආසනයේ කුඹුරු අක්කරයකින් දළ වශයෙන් වී බුසල් හැත්තෑ පහක් අපට ලැබෙනවා. ඒ කොහොඳ? සුළු වාර්මාර්ග සඳහා මුදල් වියදම් කිරීම, රසායන ද්‍රව්‍ය භාවිතා කිරීම, ගොවීන්ට නොයෙක් නොයෙක් උපදෙස් දීම ආදී වැඩ පිළිවෙලවල් නිසා සෑම පුළු පුළුරුනම අස්වැන්න සියයට සියයකින් පමණ වැඩි වී තිබෙන නිසයි. මගේ ආසනයේ ඒවත් වන පුළු ගොවී මහත්වරුන්ට ආර්ථික අතින් ගන්වීමත් ලෙස වැඩ කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ මේ අස්වැන්න වැඩිවීම නිසයි. බැම්මකින් පමණක් මේ රට හාලිත් ස්වයම්පෝෂිත වී තිබෙනවායයි කියමින් අන්තහගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිත මවනවා නම් ඒ හිත ලෝකයේම ඒවත්වන ලෙස අපි එතුමාට කියන්න ඕනෑ.

අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමා කී පරිදි, අන්තහගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේවාගේ බොහුද කතා සමහර විට සමහර අය ඒවා විශ්වාස කරනුයි යන අදහසින් ප්‍රකාශ කරන්නේ එතුමා ගම්මාර්ග ඇවිදින්නේ තැනී නිසා හෝ ඇස් වසාගෙන ඇවිදින නිසා හෝ වෙන්න ඇති.

මේ වෙලාවේදී මම පොල් වතු ගැන එක වචනයක් පමණක් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සෑම අයවැයකදීම වාගේ පොල් ඉඩම් දියුණු කිරීම සඳහා නොයෙක් - නොයෙක් සහන දී තිබෙනවා. මෙද මිල ස්ථිරත්වයකුත් ලබා දී තිබෙනවා. තමුත් පොල් සම්බන්ධයෙන් ලොකු ප්‍රශ්නයක් මතු වී තිබෙනවා. මගේ ආසනයේ පොල් ඉඩම් අක්කර 27,000 ක් පමණ තිබෙනවා. මේ කොඩි තරම් උදවු - උපකාර කළත්, නොයෙකුත් යෝජනා ක්‍රම ඇති කළත් ඒ ඉඩම් අක්කර 27,000 ක් සියයට දහයකට වඩා සංවර්ධනය වූ බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. එයට ප්‍රධාන හේතුවක් තිබෙනවා. එනම්, අපේ පළාත්වල වාගේ ප්‍රදේශවල තිබෙන පොල් ඉඩම්වල අයිතිය බොහෝදුරට කොටස් කරුවන් කිහිප දෙනෙක් අතරේ බෙදී තිබීමයි. අක්කර හත අටක පොල් ඉඩමක් තිබෙනවා නම් ඒ ඉඩමට අයිතිකරුවන් පස් දෙනෙක් පමණ ඉන්නවා. මේ ඉඩමේ පදිංචිව සිටින එක්කෙනා මෙය දියුණු කරන්නේ නැහැ අතින් කොටස් කරුවන් එයින් ප්‍රයෝජන ලබා ගනියි කියා. අතින් කොටස් කරුවන් මෙය දියුණු කරන්න කටයුතු කරන්නේ නැහැ එක් කොටස් කරුවෙක් ඉඩමේ පදිංචිව සිටින නිසා. මේ හේතුව නිසා ණයක් ගන්න ගිය විට, කාණු කැපීම සඳහා සහනාධාර මුදලක් ලබා ගන්න ගිය විට, පොහොර සහනාධාර මුදලක් ලබා ගන්න ගිය විට ඒවාට අත්සන් කරන්න කෙනෙක් නැහැ. එවැනි කටයුත්තකට ඒ හතර පස් දෙනා කටුවන් එකතු කර ගන්න බැහැ. මෙය අපේ පළාත්වල තිබෙන කුඩා පොල් ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීමට ලොකු අවහිරයක්ව පවතිනවා. මේ සඳහා මට යෝජනා කරන්න පුළුවන් එකම ක්‍රමයයි. එනම් මෙවැනි කොටස් කරුවන් කිහිප දෙනෙක් සතුව තිබෙන ඉඩම් දියුණු කිරීමේ කටයුතු සුළු කාලයකට හෝ ඒ කොටස් කරුවන් අතරින් එක් අයෙකුට හාර දී, ඒ සඳහා සියලුම සහනාධාර ලබා ගැනීමේ බලතල ඔහුට පවරන අතර, එම වත්තේ, පොල් විකිණීමෙන් ලැබෙන ආදායම, ලාභය කොටස් කරුවන් අතර බෙදා දෙන වැඩිපිළිවෙලක් රජය විසින් ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි. මේ කටයුත්ත සඳහා රජය මැදිහත්වූයේ නැත්නම් කොටස්කරුවන් කිහිප දෙනෙක් සතු මෙවැනි පොල් ඉඩම් සංවර්ධනය කරන්න බොහෝම අමාරුයි. අද අක්කර පහහතට වැඩි එකම පොල් ඉඩමක්වත් නැහැ. පුළු පුළු පොල් ඉඩම් තිබෙන ආසනවල ප්‍රගතිය නොපෙනෙන්නේ මේ හේතුව නිසා බව මගේ හැඟීමයි. ඒ ගැන අනාගතයේදී අපේ අවධානය යොමු කළ යුතුය කියා මා මතක් කරන්න සතුටුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ සහයෝගය ඇතිව අනාගතයේදී අපි ක්‍රියාත්මක කරන්න යන සොබා වැඩ පිළිවෙල ගැන වචනයක් දෙකක් කීව යුතුයි. එතුමාගේ උත්සාහය නිසා ප්‍රාථමික සොබා සංරක්ෂණ කටයුතු සඳහා ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙන් විශාල මුදලක් අපට ලැබී තිබෙනවා. අපේ කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආනන්ද දසනායක මහතා) මෙතැන දත් නැති නිසා මා හිතන්නේ මේ ප්‍රාථමික සොබා සංරක්ෂණය ගැන අමුතුවෙන් කියන්න ඕනෑ නැහැ. දැනට අපේ රෝහල්වලට ඇතුළත්වන රෝගීන්ගෙන් සියයට හැටක් පමණ අප්‍රවේසම්කමින් රෝග හදාගෙන තිබෙන අයයි. මේ අයට රෝග වැළැක්වීමේ ක්‍රම ගැන අවබෝධයක් ලබා දිය යුතුයි. එසේ කොට මේ සංඛ්‍යාව අඩු කිරීම සඳහා සොබා අමාත්‍යාංශයට පමණක් වගකීම දරන්නට බැහැ. මේ රෝග වැළැක්වීම සඳහා පිරිසිදු ජලය, ඒවත්වීමට හොඳ නිවාස, පිරිසිදු පරිසරය ආදී කරුණු රාශියක්

[වෛද්‍යවාර්ෂ රැජින අතපත්තු මහතා]

අවශ්‍යයි. මේ සඳහා අද සැහෙන වැඩ කොටසක් ගරු අගමැතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන් කෙරෙන බව අපි කවරුන් දන්නා දෙයක්. මේ රෝග වැළැක්වීම සඳහා හොඳ යොබන් සිරිත් - චරිත් ගැන, ඒ වාගේම වළක්වා ගත හැකි රෝග වළක්වා ගන්නා ආකාරය ගැන හොඳ අධ්‍යාපනයක් යොබන් අධ්‍යාපනය තුළින් ජනතාවට දීමට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මෙය ඉතාමත් සාර්ථක ලෙස ග්‍රාමෝදය යොබන් මධ්‍යස්ථාන තුළින් ක්‍රියාත්මක කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙමු. මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා දුනට උප දියාපති කොටස 33 ක අලුතින් මධ්‍යස්ථාන ඇති කරගෙන යනවා. පසුගිය කාලයේදී මේ රටට පැමිණි විදේශ ඇමතිවරුන් අපේ මේ ප්‍රාථමික යොබන් සංරක්ෂණ වැඩ පිළිවෙල පිළිබඳව සැමීමට පත්වී, මෙම වැඩ පිළිවෙලට තවත් උදවු - උපකාර කළ යුතුයි කියා ඒ අයගේ ආණ්ඩුවලට ආයාචනා කර තිබෙන බව මට දැනගැනීමට ලැබුණි. එමනිසා අනාගතයේදී ආධාර අතින් තවත් වාසිදායක තත්ත්වයක් අපට බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන්.

මේ අවස්ථාවේදී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කළ යුතු තවත් කරුණක් තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මා මුදල් කීවවා වාගේ 1977 දී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී මගේ හිතේ සැකයක් තිබුණි පොද්ගලික අංශයට ඒ දුන් ආධාර හරියාකාර පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් වේද කියා. එතුමා දුන් සහතිකලිප් පොද්ගලික අංශය අප සිත තරම් ප්‍රයෝජන කොගත් බව අපට තීරණය කරන්නට සිදුවී තිබෙනවා. සමහර විට අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ තනාම් මධ්‍යයේ ජීවත් වූ නිසා කෙටි කාලීන වාසිය ගැන කල්පනා කරමින් ඒ උදවිය වෙළඳාමෙහි යෙදුණු පමණක් වෙන්නට පුළුවනි. ඒ හැර කර්මාන්තශාලා වැනි දේවල් ආරම්භ කිරීම ගැන දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය යොදා කරන නිෂ්පාන ගැන ඒ උදවිය කල්පනා කළේ නැහැ. දන් මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් ඒ සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පොද්ගලික අංශයට තව තවත් අවස්ථාව දී තිබෙනවා. දේශීය අමු ද්‍රව්‍ය උපයෝගී කරගෙන පිටරට යැවිය හැකි තත්ත්වයේ හාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල කර්මාන්තශාලා ඉදි කරනු ඇතැයි එතුමා බලාපොරොත්තු වෙමු. පොද්ගලික අංශය මේ අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජනය ගනිවිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, දියුණු වන රටවල් ගැන බලන විට අපි ආධිමඵල විය යුතු කරුණක් තමයි තවමත් අපේ රටේ ජනගහණයෙන් සියයට 78 ක් ගම්බද ප්‍රදේශවල ජීවත්වීම. ඒක අඩු වන ලකුණක් මේ රටේ නැහැ. පසුගිය දිනවල මා මෙක්සිකෝ තරයේ පැවති ජනගහණය සම්බන්ධ සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගි වුණි. ඒ අවස්ථාවේදී මට දැන්ගන්නට ලැබුණි. දස ලක්ෂ 17 ක් ජීවත් වන මෙක්සිකෝ තරයට දිනපතා 10,000 ක් දෙනා රක්ෂාවල් යොයා ගෙන තරයට ඇතුළු වන බව. ගත වර්ෂය අවසාන වන විට තරයේ ජනගහණය දස ලක්ෂ 35 කට වැඩි විය කියා ඒ අය බලාපොරොත්තු වෙති. තමුත් අපේ රටේ ගම්බද ජනතාව කිසිසේත්ම කැමති නැහැ කොළඹ තරයට ඇවිත් ජීවත් වෙන්නට. අපට ඒක අත්දැකීමක් කියන්නට පුළුවනි. යම් කෙනෙක් ලීපිකරු මහත්මයාණනු හැටියට හෝ වෙනත් ඒ මටමේ රක්ෂාවක් අපෙන් ලබා ගෙන කොළඹ ආවා සිතමු. ඒට පසුපස සිටම ඔහු අපේ කාර්යාලයට එනවා ගමට මාරුවක් ඉල්ලා ගෙන. ඒක ලොකු දෙයක්. තවම අපේ ජනතාව ගම්බද ප්‍රදේශවල ජීවත් වෙන්නට කැමැත්ත දක්වති. ඔවුන් කැමතියි තමන්ගේ දෙවැවියන් එක්ක තමන්ගේ පුරුදු පරිසරයේ ජීවත් වෙමින් තමන්ගේ ප්‍රදේශයට සේවාවක් කරන්න. තරයට ඇදී එන ආකල්පය අපේ රටේ ජනතාව තුළ නැහැ. ඒක අපි ආරක්ෂා කර ගන්නට මිනැ. ඒක ආරක්ෂා කර ගන්නේ කොහොමද? අපි දැන් ඉඩම් පුළුවන් තරම් දියුණු කර තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද පරිදි ඉදිරියේදී ගම්බද ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත ශාලා යනාදිය ඇති කිරීමෙන් අපට ඒක ආරක්ෂා කරන්නට පුළුවනි. එතුමා විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළා කර්මාන්ත දියුණු කළයුතු දිස්ත්‍රික්ක මොනවාද කියා. පොද්ගලික අංශය කර්මාන්ත ශාලා ඉදි කරනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වෙන්නේ කුමන දිස්ත්‍රික්වලදැයි එතුමා විසින් විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්න යෙදුණි. මේ රටේ නොදියුණු දිස්ත්‍රික්ක කීපයක් තිබෙනවා. ඒවායේ කර්මාන්තශාලා ආරම්භ කරමින් පොද්ගලික අංශය මේ ඇති කර තිබෙන වාසිදායක තත්ත්වයෙන් ප්‍රයෝජන ගනිවිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙමු.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, අපේ ප්‍රදේශවල යමක් කමක් තිබෙන අය තමන්ගේ ගමේ රක්ෂාවල් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින අය කල්පනා නොකර කොළඹට ඇවිත් කර්මාන්තශාලා යනාදිය ආරම්භ කරගෙන කොළඹට වී සිටීම ගැන සමහර විට අපට කණ්ණාඩු තිබෙනවා. තමුත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ යෝජනාව නිසා ඒ තත්ත්වය වෙනස් වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ගම්බද ප්‍රදේශවල ධනවත් පිරිස්වලට තමන්ගේ ප්‍රදේශවලම කර්මාන්තශාලා ඇතිකරන්නට කොළඹ සිටින ධනවත් පිරිස්වලට තමන්ගේ මුදල් තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවල ආයෝජනය කරන්නටත් මෙම යෝජනාවෙන් අවස්ථාව ලැබිය කියා අපි විශ්වාස කරනවා. පොද්ගලික අංශය මේ අවස්ථාවෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනය ලබාගෙන තමන්ගේ ව්‍යාපාර දියුණු කිරීමෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල තව පිබිදීමකට වාසනාව ලැබේ යයි අපි විශ්වාස කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමා, මා දීර්ඝ වේලාවක් කථා කළා. විපක්ෂය දෙස බලන විට හරිම අමාරුයි තවදුරටත් කථා කරන්නට. පාර්ලිමේන්තුව වලට වැඩක්. විපක්ෂයේ තර්කත් ඒ අයගේ හිස් ආසන වගෙයි. හිස් තර්ක. ඒ උදවිය කැමති නැහැ අපි කියන දේවල් අහන්න. ඒ අය කැමති නැහැ මෙතැන ඉන්න.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ දේශපාලන ජීවිතය එතුමා ආරම්භ කෙළේ රුහුණේ. මම හිතනවා එතුමා අපේ පැත්තෙන් ඉගෙනගත් හොඳ පාඩම් තවමත් හිතේ තිබෙනවාය කියා. ඒ පාඩම් අනුව තමයි එතුමා හොඳ දක්ෂ ලෙස මේ විධියට අය වැය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. එම නිසා කවදත් රුහුණට ආදරයක් දැක්වූ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අනාගතයේදීත් ඒ සැලකිල්ලට අපට යොමු කරයි කියා විශ්වාස කරන අතර එතුමාට තවදුරටත් ප්‍රයෝජන කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 7.03
 වසන්ත උදයරත්න මහතා (අරනායක)
 (ශ්‍රී. ල. ව්‍යාපෘති උපකාරකයා - 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100)
 (Mr. Wasantha Udayaratna-Aranayaka)

Mr. Deputy Chairman, before I commence my speech, I must say we are very happy, thankful and grateful to the Hon. Minister of Finance for introducing a trouble free budget this time. I was toying with the idea, Mr. Deputy Chairman, of fishing a word or two to describe the Budget that has been introduced mostly because, unlike in the past few years, we see that the whole country is faced with a multitude of problems, especially that of defending our own country. A lot of our money has to be spent in that field which has resulted in a small cut in our DCB money also. So we thought the coming year, that is, 1985, would be a time when we will have a lot of troubles. I am no pessimist. But you know, Mr. Deputy Chairman, the time has come when we have to spend a lot of on defence requirements like buying weapons, training men, recruiting more men. All this means spending a lot of money in that direction. So we thought that the Hon. Minister of Finance would have a big problem this time in channelling money for development purposes, channelling money for charitable purposes, channelling money for educational purposes. So that is why we thought that next year our financial picture would be glomy because of a lot of problems, a lot of troubles. But thanks to the very intelligent, hard working and industrious Minister he has introduced a trouble free budget and we must be content with it.

I must say this Budget is a silent budget. In the sense that we have witnessed in the last few years when the budget was introduced, on the following day, Mr. Citizen Perera came to the newspaper, well followed by

lots of other citizens who expressed their opinions on the budget. And of course the papers also had their own comments. But today, Mr. Deputy Chairman, persuing the papers, the headlines, we see nothing of that sort except in the "Aththa" paper of which I saw the headlines they had nothing straight to say but something very evasive. And the "Island" newspapers also say, five cents up in cigarettes, a few rupees up in arrack, and the third line says about Rs. 100 up in the allowances of the middle class. Well, there is nothing other than that, no hard core criticism on the Minister or the budget or the Government. So that shows that everybody is silent in the face of the great miracle that the Hon. Minister of Finance has performed this year.

As I said, not only we, but the country also thought that very much of our income this time would be channelled towards defence resulting from which next year we will have lots of problems to face. Our food prices will rise. We will have no money for employment. We will also have no money for development, and so on and so on.

We will also have no money for development purposes so on and so forth. But the Hon. Minister of Finance who is now very well experienced in that field has gathered a lot more experience in the last eight years. I think we have a bouquet for him. He has proved himself one of the best Finance Ministers in the world. I think if he quits politics he would be taken as a topmost advisor of the World Bank or any other institutions of that nature because he has proved himself. He has proved that even amidst all difficulties coming from any angle the country could be developed carefully if the correct priorities are selected. He has done so. Therefore, I must say with the greatest respect to the Hon. Minister of Finance, that this time I could see a sort of stock-taking budget, a budget in which he has thought of reflecting the performances of all his budgets for the last five, six or eight years where he had planned and thereafter invested the capital, the money, and now in the coming year he is taking stock of the situation. He has tried to reflect the results, the fruits that all his experiences, the exercises of the last few years will yield. Therefore, Sir, we must term this a stock-taking budget, one which allows areas of investment to grow. So, though it is a silent budget it is also a budget which in the same way is nursing the seeds of investment that he has sown the last few years.

Sir, I think my Friend, the hon. Member for Agalawatta was quite correct when he said that nothing was done by way of incentives for the plantation sector, especially tea and rubber. I personally felt when listening to last year's Budget that lots of incentives were given to that area, especially the plantation sector. I think for re-planting, new-planting and infillings and

things like that assistance to the tune of about Rs. 30,000 to Rs. 40,000 or even more was given to the tea industry. I think it was so in the rubber industry, too, and this year I do not think the Hon. Minister has taken out those incentives. He has not mentioned those subsidies which he mentioned last year. I do not think he has removed or cut those down. He is still maintaining those subsidy schemes, those incentives and we have nothing to make a fuss about.

Mr. Deputy Chairman, I think generally the middle-class too is happy. As quite correctly the Hon. Minister mentioned yesterday that it is not once but twice within this year that he increased the allowances of the middle-class government servants and the pensioners. Drawing a parallel, he said that for the last ten or fifteen years, during the regime of the previous government, it was just a pittance of a few rupees that was given, but since he became Minister of Finance from 1977 he has increased the allowances to the tune of about Rs. 500, which we have forgotten and which sometimes the people do not know. But we have a right and the responsibility to tell the country that this is what we have done. Today there is not much criticism or any reaction from the middle class or from the government servants that the Budget is a disincentive for them or that it burdens them. It has done neither. They would have been happier if the salary increase was not from January next year but with immediate effect.

Then, Sir, coming to the other fields, the Hon. Minister has increased the price of a cigarette by 5 cents and the price of a bottle of arrack by Rs. 5. When I felt the feelings of some of our people today, I found that everybody was of the view that the increase in the price of cigarette by 5 cents was not enough. So he should have increased it by 10 cents or 15 cents. I think in a way that would be a good thing to take away the bad habits of the people. If the increase in the price of cigarettes acts as a disincentive the people will take to less smoking as a result, and I think the money that we spend on the Health Ministry can be cut. So, we may save in that way. But we may not be able to say the same thing with regard to arrack or liquor. One of the plagues that is afflicting the country, we all know, Sir, is the immediate substitutes for arrack or other similar drink. Use of *kassippu*, and various other illicit drink that are available at every nook and corner of the country today might increase threefold or even more. When the prices of arrack go up, the immediate substitutes which are more injurious to health might appear more brazenly. So we have got to be a little more careful in that, unlike in the case of cigarettes where the immediate substitute may be the *beedi* which is not so injurious.

Then, Sir, we would have been able to tax a little more in other fields, specially the private car owners. We cannot say the same thing in regard to other

[වසන්ත උදාවත්ක මහතා]

vehicles like buses or lorries where, if we raise the taxes, it may have an overall effect on all the other consumer commodities used by the average man. I have been emphasising even last year, Sir, that what we pay today as private car licence fee is merely Rs. 200 to Rs. 400 or Rs. 500 the most. Today, an affluent class family sometimes – thanks to the free trade system – own four or five cars. If they could really afford to buy more than one or two cars, surely, they also would be able to pay a little more to the State. If I am a car owner, for using the government roads all the 365 days of the year, I pay a pittance of Rs. 400 to Rs. 500 as licensing fee. Surely, Sir, I would be able to pay a little more than that, or double that ! If one can buy a car, surely, one can pay a little more as taxes to the Government when the Government finds it so difficult today to repair our roads. We cannot say the same thing of lorries and other public vehicles. The moment we do it, the rates also will go up. I remember, Sir, when I was in the States we had to pay what is called a toll. The driver had to pay this tax every hundred miles or so. The roads were maintained by the companies. The vehicles are stopped every 100 or 200 miles and the toll is levied. For instance if one travels from New York to Washington one might have to pay about \$ 8 to 10. But there is nothing of that sort in this country. We pay about Rs. 200 to Rs. 300 as licence fee and use the road for one year. Therefore, I think there are still more avenues where we can collect a little more money from the affluent without taxing the average man of this country.

I am not criticizing the free trade system which we commenced a couple of years ago and which has brought tremendous good results to the economy of this country. Our people are no more willing to kill themselves in the rush to buy what they want. We remember the gloomy past where one had to stand in queues from four o'clock in the morning to buy a pound of bread, a yard of cloth or even to get into a bus. Today, the people have changed their habits ; not only these habits, they are beginning to change even their food habits. If one were to say that the prices of food have gone up, making the people to starve, or that people are starving today, I do not think anybody would agree. In those days when we walked in our villages there were no fruits or even '*kos mal*' to be seen on the jak-trees. But today it is not so. We see trees bearing very well ripened jak fruits, what we call "t04vela 4, right down to the roots. Today the people do not eat jak. They are getting away from the habit of eating *jak, batala, manioc* which were sought after before 1977.

I remember an occasion when the accounts of the Co-operative Stores in my electorate were gone through and it transpired that 200 eggs had been sold for that particular month. This was in a village in a remote area, where not even a single egg was sold for one year. Not

only that, now we see the fish vendor cycling into the village. We see frozen food stores springing up in the villages. All that shows that today the average person in the village too eats eggs, fish, etc., which were not eaten or seen before 1977. So you see that food habits are changing.

If some say that the money or the income that they get is not sufficient today, I would not agree with that. Fortunately or unfortunately we have changed the weights to the metric system today. In the past the villagers went to the boutique and asked for one pound, half a pound, quarter pound, etc. That is how we bought in those days but today, fortunately, it is not that. Unconsciously we find today that we are asking for more. Today we go to the *kade* and ask for one kilogramme, which is a little more than two pounds instead of a pound. Our villagers also come to town. This is very obvious in the Mawanella bazaar today. We have provisions boutiques, textile shops, the vegetable market and the fish market. All these places are laden with goods. They are full up. When you see stocks of bombay onions, dhal and various other provisions, you do not buy one pound or half a pound like those days, but unconsciously, we buy one kilogram or 500 grams. As a result today you see that people are unconsciously buying more than what they bought those days. It is quite natural that the money in your pockets is frittered away.

What is happening to the jack tree ? The jack fruit gets ripened and wasted. Then, how dare can we say, Sir, that we are starving and there is no food in the country ? I think there will be a day in this country when we might think of eating Basmathi rice instead of our local rice. That is why I must say that I have all my respect to the free trade system or the *laissez-faire* system which we call the introduction of the free trade system since 1977. I must say, thanks to that system which has brought good result but we must know where to draw our line. We must know where to put the fetters. We must know where to put the margins. Look at our streets today. It has become a problem in this country. We are trying to find out new roads and new methods of conveyance to ease traffic jams. What is happening today ? Under the label of free trade, we have allowed all the vehicles under the sun to come into the country unfettered. Should we not put a stop to this ? Should we not draw a line to this ? When you see the TV advertisements, Sir, anybody gets a craving, an insatiable desire to buy those vehicles. Various companies, various financial institutions come out with all types of incentives. Today one could buy a luxury bus, which costs sometimes Rs. 7 lakhs, with just Rs. 50,000 in the pocket. It has come to that, and one could see hundreds of vehicles being sold by importing agencies in that way to the people, and sometimes to the poor villager who likes to have a very beautiful

Japanese vehicle, paying the little money that he collects from his cloves or pepper, to such agencies. And when he finds it difficult to pay the monthly instalments, the vehicle is seized. And, of course, lawyers also have their way in courts as a result of that. What happens? I see these vehicles parked at these institutions. Not that we do not want this good system of free trade: we must have that but we must draw the line and put a fetter somewhere. The people today are so used to it that they will not allow us to have any other system than the free trade system. The Opposition also says that if at all they come back to power one fine day that they will retain the same system and that they will never think about the boring queue system. Therefore I say, with respect, we must take stock of the situation brought about by and the free trade system remove or cut certain areas where we see that they are harmful to our economy. We just cannot tolerate all the rubbish from Taiwan coming into our streets. It only results in fritting away our most important foreign money.

I must also be very thankful to the Hon. Minister of Finance for drawing his attention to what is called localizing of job opportunities. May I say that he came out with certain statistics showing that in the northern district the unemployment rate or ratio is about 4 per cent, and that in the south the parallel is about 40 per cent, if I am correct. I do not know what the percentage in Kegalle district is. We are interested in that too. I think even in Kegalle district it must be equally bad.

What the Hon. Minister of Finance meant by bringing out those statistics was to reduce the unemployment rate in those districts where it is heavily felt, industries or avenues of employment resulting from industries should be geared more in those districts which are affected than those districts that are well-off. I quite agree with the hon. Member for Agalawatte when he said that this aspect has to be looked into from a different perspective, in the sense that when you take a district it is not the entire district. Sometimes the employment ratio would be more. In the Kegalle District there are nine electorates. I am not trying to put myself on to a very loose electoral basis, which we are going to do away in the near future, but at least if you localize from the district and get into areas where it is more-unemployment is heavy. I do not like once again to come on to what is called a sort of electoral basis, but as it is now in the Kegalle District we have nine electorates out of which I must say Aranayake and Deraniyagala are the most backward. They are newly created electorates which are the most backward and there the unemployment ratio is extremely high in comparison to the other electorates. The location of industries are also equally unparalleled when we take on an electoral basis. There are no industries other than the few industries that I started during the last few years. Other than those there is nothing in the

Aranayake electorate and it is equally so I believe in the Deraniyagala electorate. One cannot say the same thing when we take the other electorates. If, once again, we are going to absorb industries on a district basis, I must say, with respect, that they must be directed to those areas which I say are backward or not developed economically. I quite agree with the hon. Member for Agalawatta (Mr. Merrill Kariyawasam) who emphasized that point. He said that Agalawatta and Bulathsinhala electorates—the latter electorate which the Hon. Minister of Finance is nursing now—are the most backward economically. Industries must flow upto those areas. Of course, if you strictly look at it from an economic point of view no industrialist would ever think of putting up industries in an area where the cost of production would be more. He will think of electricity, raw materials, transport, labour and various other factors where the ultimate cost of production would be low. But if we are faced with the problem of unemployment we may have to depart from that theory of economics because social justice should be the end in all. We just cannot allow the backward areas to be backward for ever and develop and improve only those areas where economists would strictly look in. There is a saying that an economist is neither moral or immoral but he is amoral. Here is a situation where we have got to be a little moralistic. A State has to be very careful about the social welfare of the backward, very especially the backward. Sir, with great respect. I would urge the Hon. Minister of Finance to rethink this new problem, this new concept of drawing industries to these backward districts where the ratio is low. It is certainly a very moral way of thinking.

Sir, I have a few more suggestions. When I suggest these things someone may say that here is a man who thinks in a most archaic way, an old-fashioned way, that all that he has read are the principles of economics by authors who have been discarded today. Sir, when we look at the industries in this country we see the results of certain follies that we have committed. An industry must be job-oriented. Job orientation has to be carefully thought out, especially in the spheres of food, clothing and shelter. For example, in the area of food production, what is the job orientation approach? We have seen the imported tractor taking the place of the buffalo. What is the result of it today? The village environment and the social appearance have changed. But has that change brought in an economic soundness? today the introduction of the tractor into the paddy field has resulted in the banishing of not only the buffalo but the nice cowboy that we had in the past. Sir, I think the cowboy is still in existence in the Prairies, but not in our villages. We have changed more rapidly than even the West in that field. We do not have cowboys, the boys who looked after the cattle in our villages. What is the result of introducing the tractor? Today we buy the fuel, we buy the spare parts, and

[වසන්ත උදයරත්න මහතා]

thereby we send our money out. More than all that, psychologically our people have become lazy. Are we going to perpetuate the same system that has not brought in any good results? Supposing it is our aim to find employment or reduce unemployment, how are we going to ace this? Sir, I was on the question of the use of the tractor. It is the correct for us to continue the system of agriculture in this country where the buffalo has been replaced by the tractor and where the village boy who looked after the buffaloes and cattle is no more? Of course, one can understand it in a Western country where hundreds and thousands of acres are brought under cultivation. For such an acreage of land under cultivation tractor and machines of that type are necessary. But our country is not like that. We have a large population, and each person may not get more than one or two acres to cultivate. Now, under the Mahaweli Scheme we are not giving more than one and a half acres or two and a half acres to a person to cultivate. To cultivate this small acreage I do not think we need a tractor. A family, as a unit, can employ itself usefully in an agricultural unit of one or two acres like that.

Now, why is it that we have not thought of machinising more and more our plantation sector? What would happen if we do so? Supposing we introduce tea plucking machines into our tea estate? Hundreds of tea pluckers would go out of employment. In the same way, if we introduce machines for tapping latex in our rubber estates, hundreds of rubber tappers would go out of employment. It would be the same if we introduce machinery to pluck coconuts because hundreds of these people who pluck nuts will be without employment. When you use machines in places where men are employed, the men would go out of employment. If it is our endeavour to see that the citizens of this country are usefully employed, that they get a decent income to live on, we will have to draw a line and decide on the amount of machinery to be used. Now, Sir, coming to the question of employment in offices, I reiterate—I am not a pessimist—that more and more computerization will bring about the same result.

Next, Sir, I would like to deal with education. We have to seriously think of planning a system of education where the young mind could be trained into a vocational field rather than allow our youth to become a conceited ass when he steps into society as a man. We have to think about this very seriously. Hundreds and hundreds of boys and girls when they leave school come with their GCE or SSC certificates; they say that they have seven credits out of eight or that they have passed three or four subjects at the GCE Advanced Level or HSC; some of our youths say that they are graduates. I then begin to think of avenues of employment for them. Are we going to have the same system of education that

we have in this country? Or are we going to have a system of education which will be geared to a sound economy in this country where everybody would be happy? We have to give serious thought to this. All I know is that today, as a result of the type of education that we impart to our children, they only get conceited when they leave school. They seek nothing other than a clerical job, nothing other than being a lawyer, an engineer or a doctor—a lazy job. We have to think very seriously if we are to embark on building a sound society in a sound economy.

Then, Sir, I must wind up on a topic which is very dear to the Hon. Minister. He emphasizes everywhere the serious problem of waste in departments. I must say that this is a country where we are not bothered, we are not mindful enough of that word “waste”. When you go to a department and pay some money you are issued a receipt. The size of the receipt itself is a waste. For a receipt in which to write a few statements, a fourth of the size would suffice. Not only that. In various other fields too we have to give serious thought to the waste that goes on.

ಶಿಷ್ಯೇಶ්ವರ කාරක සභාපතිතුමා
(குழு உப தலைவர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! It is 8 p.m. now. You may continue tomorrow at 9 a.m.

එකල්හි වේලාව අ. ත. 8 ටුයෙන් කටයුතු අත්හිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.
එතැන් සිට විවාදය 1984 නොවැම්බර් 16 වන සිකුරාදා පවත්වනු ලැබේ.
අර්ථපොත්‍ය පී.පී. 8 මණ්ඩලාධිපතිවරයා සභාවගේ තීරණයකට අනුව
නිවැරදි කරනු ලැබූ, බලාත්මක කිරීමට පත්වනු ලැබූ.

1984 நேரவாய்ப் 16, வெள்ளிக்கிழமை விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.
It being 8 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Friday, 16th November, 1984.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I move,
“That the Parliament do now adjourn”.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.
බලාත්මක කිරීමට පත්වනු ලැබූ, බලාත්මක කිරීමට පත්වනු ලැබූ.
Question put, and agreed to.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව අ. ත. 8.01 දී සභාසම්මතව
අනුව, 1984 නොවැම්බර් 16 වන සිකුරාදා පු. ත. 9 වන තෙක්
කල් තිබේ.

இதன்படி பி.பி. 8.01 க்கு, பாராளுமன்றம் அந்நாது இன்றைய
தீர்மானத்திற்கிணங்க, 1984 நேரவாய்ப் 16, வெள்ளிக்கிழமை
மு.ப. 9 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at 8.01 p.m. until 9 a.m.
on Friday, 16th November 1984, pursuant to the
Resolution of the Parliament this day.

ශ්‍රියානි සුමනසේකර මෙනෙවිය : රැකියාවක්
 செல்வி சிரியானி சுமணசேக்கர: தொழில்
 MISS SRIYANIE SUMANASEKERA : EMPLOYMENT

295/84

9. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ගාල්ල)
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க — காலி)
 (Dr. W. Dahanayake-Galle)

දැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ කියෝප්‍රස ඇමතුමුලාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) ගාල්ලේ අංක 745 දරන රැකියා බැංකු කාර්යාල නිමි, සිංහල හා අංක ගණිතයට ද ඇතුළුව සම්මත 6 ක් සහිතව අ. පො. ස. සා/පෙල සමත්ව ඇති ගාල්ලේ මාලුට්ටේ දෙවන පවුමගේ ශ්‍රියානි සුමනසේකර මෙනෙවියට මෙතෙක් ලිපිකාර තනතුරක් ලබා දී තැනි බව එතුමා දන්නේද ?

(ආ) එතුමා වහාම තනතුරක් ලබා දෙන්නේද ?

(ඇ) එසේ නොකරන්නේ නම්, ඒ මන්ද ?

திட்டச் செயற்படுத்தப் பிரதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) காலி, மாயிட்டிபே 2 ஆம் ஒழுங்குகையில் வசிக்கும் காலி வேலை அட்டை இலக்கம் 745ஐ வைத்திருப்பவரான செல்வி சிரியானி சுமணசேகர என்பவர் க. பொ. த. சாதாரண பரீட்சையில் சிங்களம், எண்கணிதம் உட்பட ஆறு திறமைச்சித்திகள் பெற்றிருந்தும் இவருக்கு எழுதுநர் வேலை வழங்கப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா?

(ஆ) இவருக்கு உடனடியாக வேலை வழங்குவாரா?

(இ) இல்லையேல் ஏன்?

asked the Minister of Plan Implementation—

(a) Is he aware that Miss Sriyani Sumanasekera of 2nd Lande Maitipe, Galle, who is Galle job Card holder No. 745, and has six credits including Sinhala and Arithmetic in the G.C.E (O.L.) has not yet been offered work as a clerk ?

(b) Will he do so at once ?

(c) If not, why ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Deputy Minister of Plan Implementation.

(a) She has been referred for an interview for a post of Family Health Worker.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

Sir, why has there been such a long delay in offering her the post ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

The names are forwarded when the vacancies are available.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

Are you aware that clerical posts have been offered *ad lib* to even those who are outside the job bank ? Why ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

I am not aware.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

Why have these few cases been completely ignored ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

I am not aware.

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Question No. 10.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මහතා (කියෝප්‍රස කාර්යාල නිමි සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතුමුලා)

(திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர — விவசாய அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சிப் பிரதி அமைச்சர்)

Mr. S. S. Abeysondera—Deputy Minister of Agricultural Development & Research)

I want one month's time.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට තියෝප්‍රස කරන ලදී.
 வினாவை மற்ருகு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது
 Question ordered to stand down.

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Question No. 11.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මහතා
 (திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர)
 (Mr. S. S. Abeysondera)

I want one month's time.

කථානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

When were these Questions first asked ?

එස්. එස්. අබේසුන්දර මහතා
 (திரு. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர)
 (Mr. S. S. Abeysondera)

I am not aware of that.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

This year.

கப்பாணகரமூ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Make a record of it and within one month you must reply.

பீ. பீ. அபேயுண்டர மஹா
(திரு. எஸ். எஸ். அபேயுண்டர)
(Mr. S. S. Abeysondera)
Yes.

புத்தகம் ஒரு தகவல் ஒரேயே கிடைக்க வேண்டிய காரணத்தால்
வினாவுக்கு விடப்படும் சமர்ப்பிக்கக் கூடாது
Question ordered to stand down.

ரூபாய் மானியம் திரட்டித் தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்

அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய வினாக்கள்
உடனடி நடவடிக்கை

AGREEMENT BETWEEN STATE FERTILIZER
MANUFACTURING CORPORATION AND M/S M.V
KELLOGGS INTERNATIONAL

302/84

12. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா (அந்தரவார்டு)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி - அத்தனகல்ல)
(Mr. Lakshman Jayakody - Attanagalla)

கடந்த காலம் லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா (அந்தரவார்டு) அவர்கள்
அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய வினாக்கள்

(அ) ரூபாய் மானியம் திரட்டித் தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்
கடந்த காலம் லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா (அந்தரவார்டு) அவர்கள்
அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய வினாக்கள்

(ஆ) இவ்வாறு தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்

(இ) இவ்வாறு தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்

கைத்தொழில், விநியோக அலுவலகம் அமைச்சரவை கேட்ட வினா:

(அ) அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்
கடந்த காலம் லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா (அந்தரவார்டு) அவர்கள்
அரசு உடனடி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய வினாக்கள்

(ஆ) இவ்வாறு தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்

(இ) இவ்வாறு தர வேண்டிய வினாக்கள்
மேலும் தர வேண்டிய வினாக்கள்

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs,—

(a) Will he state the Agreement known as Annexure
“B” reached between the State Fertilizer
Manufacturing Corporation and M/s. M. V.
Kelloggs International after the meetings held on
10th and 11th May, 1982 between the Chairman,

State Fertilizer Manufacturing Corporation and
Works Manager, State Fertilizer Manufacturing
Corporation and H. Enemy (Project Manager,
Kelloggs) and W. J. Filmer (Director, M. V.
Kelloggs) and signed by A. Munasinghe and
H. Enemy ?

(b) Will he make this document available to the
Auditor-General ?

(c) If not, why ?

பீ. பீ. அபேயுண்டர மஹா
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Industries and Scientific
Affairs, I answer the Question.

(a) Annexure ‘B’ is an Agreement entered into
between the State Fertilizer Manufacturing
Corporation on one part and M/s. Kelloggs
Overseas Corporation their General Contractor
of the other part to reach at settlements by both
parties on disputed areas with regard to various
payments and receivables.

(b) Yes.

(c) Does not arise.

லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

My question is “Will he state the Agreement known
as Annexure ‘B’ ” But what he said is that there is a
settlement. I am not interested in the settlement. I want
to know whether he prepared to state the Agreement. If
he says “I will table it”, it means he has tabled it. Will
he state the Agreement known as Annexure ‘B’ reached
between the State Fertilizer Manufacturing
Corporation and M/s. M. V. Kelloggs International on
10th and 11th May 1982 ? It is very important. The
reason is this, Sir. It is to know whether what is stated
here is given to the Auditor-General. That is my point.

பீ. பீ. அபேயுண்டர மஹா
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Well, the Deputy Minister has gone to Katunayake to
meet the Minister who is returning to Colombo. I want
time to answer his question.

கப்பாணகரமூ
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

In that case you should allow this type of Question to
stand down.

பீ. பீ. அபேயுண்டர மஹா
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Then let the Question stand down.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

No, let him state that. I think he is having it.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I cannot hear you. Please get up and speak a little louder.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Then will he state it, Sir ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

What is it that you want to know ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Will you please state the Agreement ? Now, do not get angry !

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I am not getting angry. I have to carry the baby.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I know why he is angry. It is because the Minister is not here. I will not worry him.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

No ; I am not worried. I am carrying somebody else's baby which I am not expected to carry.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Precisely, Sir, that is why he is losing his temper.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I am doing this to accommodate a Minister who is held up at Katunayake Airport. If you want the matter to be taken up, let this Question stand down.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I do not think he can do that without authority from the Hon. Minister. So, let it stand down and we will bring it up on another day.

එම් වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Let the Question stand down.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I hope this is not going to be a recurrent feature, because if the Hon. Minister is not there, he will not be able to answer it. - [*Interruption*]- Yes, I know it is unfair by him. I quite appreciate that.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

How can he answer a question about which he does not know ? So, the wisest thing is to allow this Question to stand down and let it appear in the Order Paper next week.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, what will happen is, the Order Paper will get filled with these Questions.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

How can the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports answer supplementary questions ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Then he must whip the Minister.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

The Hon. Minister is—

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

As much as I whip the Opposition, let him whip the Minister. I quite appreciate that it is not fair by the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I know ; that is why I am telling you this. Do you want this Question to stand down ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Yes.

குடிமையுடைய கேள்விக்கான பதிலைக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது.
வினாவுக்கு பதிலளிப்பது சமர்ப்பிக்கக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது.
Question ordered to stand down.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

The answers are available, but I am not in a position to answer supplementary questions.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I am not asking you supplementary questions.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Why not ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

No, sir,

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

When you ask him to table the things that he does not have.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

No, that was subsequently. I never asked him supplementary questions. I asked whether he will table the agreement. But he did not do so. He said that he has come to a settlement. I am not interested in that. To tell you frankly, I am trying to help the Auditor-General.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Hon. Minister, are you prepared to answer Question No. 14 ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I am prepared to answer Question No. 14 and also to table the Agreement that you would like to have, but I am not in a position to answer supplementary questions.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Then the Hon. Minister must come.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Industries and Scientific Affairs.

(a) The report can be made available to the Hon. Member.

(b) Shell International U.K. was given this Contract as there is already a Contract with them for the Technical Services to cover Aviation Corporations, and it is a part and parcel of this Agreement.

(c) The report was not made available to the parties mentioned in the question.

(d) No.

(e) Yes.

(f) Does not arise.

(g) Total Consultancy Contract value is US \$ 120,000 out of which US \$ 8,000 have already been paid to Shell International for the preparation and submission of the design study and cost estimates for the hydrant system and tank farm at Katunayake.

The agreement will be kept with the Secretary-General for one month from today.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Can I ask him a supplementary question ?

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

How can you ask him supplementary questions ?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Then the Hon. Minister must come here. Then you must kindly tell the Ministers to come here to answer Questions.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

The Hon. Minister had to go abroad on some important matter.

කථනායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

What is to be done ? The Hon. Minister has gone abroad.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

There is the Acting Minister.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)
He has just come.

உண்மையான பண்பு
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, I wish to bring to your notice that the gazette notification containing the budget proposals has not reached us yet. I think the hon. Members should get that gazette notification because it is now operative.

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Government Printer wanted four days to print it because it is a very big document.

உண்மையான பண்பு
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

May I tell you something, Sir. there has been photostat copies of the gazette notification being sold outside the customs area for Rs. 75/- yesterday. In other words, that has been out. But because of the delay the government or some one has done it and sold it at Rs. 75/-.

But we cannot take that type of thing into consideration. We must get the original gazette notification.

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I will bring it to the notice of the Hon. Minister of Finance as early as possible.

உண்மையான பண்பு
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Thank you. We cannot discuss this budget without that. It is very important.

விவரணை பற்றி கையேடு, 1985

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1985

APPROPRIATION BILL, 1985

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

The first speaker is the Hon District Minister for Kandy.

உண்மையான பண்பு (தரமையான)
(திரு. வசந்த உதயரத்ன — அரணாயக்க)
(Mr. Wasantha Udayaratna-Aranayaka)

No, Sir, I was on my feet last night.

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Then you are the first speaker.

உண்மையான பண்பு
(திரு. வசந்த உதயரத்ன)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

Mr. Speaker, Sir, I will not take much time because you have very graciously given me about an hour last night.

கவனம் கவனம்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

You have already spoken for 50 minutes.

உண்மையான பண்பு
(திரு. வசந்த உதயரத்ன)
(Mr. Wasantha Udayaratna)

I will not take more than five minutes, Sir. Last night I was on the subject of eliminating waste in the public and private sectors. Sir, I must reiterate and emphasize that this is a cancer that is eating into the body economy of this country. Whether it is in the private sector or the public sector, we must take very, very serious note of all waste in the fields of personnel, materials and working hours if this country is to develop on the basis of a planned economy. Sir, in this respect I must say that the private sector is a bit better than the public sector. If we walk into a Government department or a Government office we see at once the waste in personnel. One very notorious fact is that in some departments the officers walk in much behind time and they leave their offices much earlier than time. It is also the complaint – not in all the departments or offices but in some – that the amount of work for the day is not put in. It is the same where the use of materials is concerned. Therefore I think we must take very serious action to eliminate waste if we are to achieve the results of all the development activities we have commenced.

I will not take much more time, Sir, than just to make a small comment on a new feature that we see in the Budget proposals this time, namely, the issue of receipts by professionals.

Sir, I must say that on principle I hold no brief for any profession. But it appears that when the Hon. Minister has proposed or suggested that receipts must be issued it is really a bit of a challenge to people's integrity and honesty. I would not touch on the other professionals, Sir, but where my lawyer brethren are concerned I must mention that they are a class of people who are not a burden on society or the Government right from their days in the Law College. Unlike the other professions, the medical and the engineering profession, where they get free education right up to the university, in the case of the lawyers it is not so. The poor law student has to pay his fees and to buy his books. All that has to be done at his own expense. When he leaves the Law College it is something like entering a

desert. He has to find his way and earn his money. Sir, unlike in any other profession like doctors or engineers, what is the guarantee for his old age? There is no pension scheme for him other than the little money that he could earn. Taking all these into consideration, Sir, one would agree that this is a class of professionals that is not a burden on society or on the Government. This is a class of people who manage their affairs. That does not mean that they should not pay their dues to the government. We all know that most of the lawyers pay their income tax. I think, Sir, that with respect to this profession the Hon. Minister of Finance must rethink the question of issuing receipts. It is really a challenge to their integrity and honesty. I also urge that the members of this profession do really assist the Government and assist the economy of this country, even if there are certain lapses on their part.

Thank you.

ඩබ්ලිව්. පී. ඩී. දිසානායක මහතා (මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා)
(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க - கண்டி மாவட்ட அமைச்சர்)
(Mr. W. P. B. Dissanayake-District Minister, Kandy)

ගරු කථානායකතුමනි, 1985 වර්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරන ලද විධාරණ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව වචන සවිල්පයක් කථා කිරීමට මට අවස්ථාව ලබාදීම ගැන පලමුවෙන්ම තමුන්තාත්සේම මම සතුකිටින්න වෙතවා. ගරු කථානායකතුමනි, මෙම ගරු සභාවේ කාලය නාසකි කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැතැ. අවදානී වරටත් ඉතාමත් සාර්ථක අසවැයක් මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම සත්තෝෂ වන අතර, මගේ අවංක සතුකිස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුද කරනවා.

අසවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කිරීමට ආසන්න කාලයේදී මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තුව සිටියේ, පුදතමින් සිටියේ කොසි පැන්නෙත්ත මහජනයාට බරක් වූවේනේ, කොහොමද ඒ බරෙන් නිදහස් වෙන්නේ කියලයි. තමුන්තාත්සේම එකඟ වෙතවා ඇති, රොකී ද මැල් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අසවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්නට පටන් ගත්තු තුම දවසකම -

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, I rise to a point of Order. There is no quorum.

සභාව ගණන්කොට ගණපුරණයක් නොමැති වූයෙන් බෙදුම් සිහු ගබ්ද කිරීමට තීරණය කරන ලදී.

පසුව ගණපුරණයක් සිටුණේ-

பேரவை கணக்கிடப்பட்டு கூட்டநடப்பென்ற இல்லையென்று கண்டதனால் பிரிவு வணி அடிக்கப்பட்ட வேண்டுகோளைக் கூட்டமையிடப்பட்டது.

பிறகு, கூட்டநடப்பென்ற இருந்ததனால்-

Assembly counted and a Quorum not being present, the Division Bells were ordered to be rung.

Later, a Quorum being present-

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Yes, the hon. Member can now proceed.

ඩබ්ලිව්. පී. ඩී. දිසානායක මහතා
(திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

Thank you, Sir.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Sir, may I interrupt for a moment? At the Party Leaders' meeting there was an agreement that the question of Quorum should not be raised during the Budget Debate.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Poor me, Sir, I got hammered today by you. I want to bring to your notice that there are only ten Members on this side. Yesterday I was down to speak. I spoke and went away. You see, the Government also must help us. After all, we have only ten on this side.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Will the hon. Member for Attanagalla please listen to me?

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

We are only ten here on this side. There are 149-odd on the other side. Therefore they must also co-operate.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

There has been an agreement that the question of Quorum should not be raised.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I raised this question of Quorum because this can happen to both sides.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

But we never did this in the past.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

A Quorum should be there -

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I do not know what you are talking. You are talking through your hat.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

You are talking through your nose.

කථානායකතුමා

(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Please be careful of your language.

ධබ්ලිව්. පී. ඩී. දිසානායක මහතා

(*திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க*)
(Mr. W. P. B. Dissanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, ගණපුරණ ප්‍රශ්නයකුත් පැන නැගී තිබෙන මේ වේලාවේදී, මගේ කථාව තවත් කෙටි කරන්නටයි බලාපොරොත්තුව. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මම අද ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ, 1977 වර්ෂයේ සිට 1984 වර්ෂය වනතෙක් මේ කෙටි කාලය තුළ මේ රටේ කිසිම කෙනෙක් බලාපොරොත්තු නොවුණු විදියේ සංවර්ධනයක් මේ රටේ ඇති වී තිබෙන බව, හැම අංශයකම ප්‍රගතියක් දියුණුවක් දකින්නට තිබෙනවා. කෘෂි කර්මාන්ත අංශයෙන් බැඳුවත් වාර්ෂික අංශයෙන් බැඳුවත් විදුලි බල අංශයෙන් බැඳුවත්, නිවාස අංශයෙන් බැඳුවත්, ජල සැපයීම් අංශයෙන් බැඳුවත්, මේ හැම අංශයකම අද විශාල ප්‍රගතියක් දකින්නට තිබෙනවා. මේ ප්‍රගතිය ලබා ගැනීම සඳහා මේ රටේ ජනතාවට බරක් පැවැත්වූ විදියේ අයවැයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැතිව මේ භාරදුර කාර්යය ඉටු කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මේ රටේ හැම පුරවැසියෙකුගේම ප්‍රයෝජනවත් හිමිවිය යුතු බව මම පලමුවෙන්ම මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ මුදල් පාලනය පිළිබඳව කරුණු ස්වල්පයක් පමණකි. මම තමුන්තාත්තේදේ අවධානයට යොමු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. කථානායකතුමනි, මේ රටේ මුදල් පිළිබඳ වගකීම පාර්ලිමේන්තුව වෙත පැවරී තිබෙන බව Parliamentary control of finance කියන එක - තමුන්තාත්තේ දන්නවා. එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් තිබෙන, පාර්ලිමේන්තු ආණ්ඩු ක්‍රමයක් තිබෙන හැම රටකම පාහේ දකින්නට ලැබෙන මූලික සිද්ධාන්තයක්. ඒ අනුවයි, මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවටත් මුදල් පරිපාලනය පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම පැවරී තිබෙන්නේ. අන්ත ඒ නිසා, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට පමණක් නොව රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාවේ සාමාජිකයෙකු හැටියට හා විශේෂයෙන් එහි සභාපති හැටියටත් මම අද බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒ අංශයෙන් වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට පමණකි.

මේ රටේ සෑම අංශයකම පාහේ, මුදල් පරිපාලනය පිළිබඳ ගිණු විවිධයේ පිරිහීමක් ඇති වී තිබෙන බව කතහොටුවෙන් වුණත් මතක් කරන්න ඕනෑ. මුදල් අතපත ගැම, මුදල් පරිපාලනය, මුදල් විදායම් කිරීම, මුදල් විදායම් කිරීම සැලසුම් කිරීම ආදී වශයෙන් ඒ හැම අංශයකම අද කොයි තරම් පිරිහීමක් ඇති වී තිබෙනවාද කීවොත් පාර්ලිමේන්තුවට මුදල් පාලනය පිළිබඳ යම්කිසි බලයක් ඉතිරිවී තිබෙනවාදැයි ගරු කථානායකතුමාගෙන් අහන්න මට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මම ඒ ප්‍රශ්නය අහන්නේ මේ නිසයි.

කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාවට මබනුමාට - මේ ගරු සභාවට - වරින් - වර සිය වාර්තා ඉදිරිපත් කරනවා. අයවැයෙන් වෙන් කෙරෙන ප්‍රතිපාදනවලට වඩා විදායම් කෙරෙන මුදල් ප්‍රමාණය වැඩියි. ඒ ප්‍රතිපාදනත්, විදායම් කොට ඇති මුදල් ප්‍රමාණයත් දිනා බැලුවාම අපට පෙනී යනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ කිසිම අවසරයක් නැතිව මුදල් විදායම් කර තිබෙන බව. ඒවාට කියනවා, අතිරික්ත විදායම් excess කියා. ඒ අතිරික්ත විදායම් සම්බන්ධයෙන් විගණකවරයාගේ සිය වාර්තාවල සඳහන් කර ඇති කරුණු ගැන විකල්ප බැලුවොත් අපට හිතෙනවා, මුදල් පරිපාලනය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බලතල කවුරු හෝ උසුරා ගත්තාද කියා. එහෙම නම් එය කතහොටුවට කරුණක් බව මතක් කරන්නේ ඒ පත්තියට මහරුවා ගැනීම අපේ යුතුකමක් නිසයි.

කථානායකතුමනි, මම අද කථා කරන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියටම නොවෙයි. තමුන්තාත්තේ විසින් රාජ්‍ය ගිණුම් කාරක සභාවට පත් කරන ලද සාමාජිකයකු හැටියටයි. ඒ නිසා ඒ අසතුටුදායක මුදල් පරිපාලනය පිළිබඳ තත්ත්වය මහරුවා ගැනීම සඳහා මේ ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරවීම මගේ යුතුකමක් හැටියට සලකනවා.

ප්‍රතිපාදනවලින් සලසා ඇති ප්‍රමාණයට වඩා-අතිරික්ත මුදල්-විදායම් කිරීම තරම්ම අහිතකරයයි මම හිතනවා, වෙන් කර ඇති මුදල් ප්‍රමාණය විදායම් කොකර-under-expenditure-ඉතිරි කිරීමත්. ඇත්ත වශයෙන්ම

එයත් ඉතා සාධනක තත්ත්වයක් හැටියට පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා බොහොම වෙතෙස-මහත්සී වි මුදල් රැස් කරගෙන ඉල්ලුම් අනුව ඒ මුදල් ප්‍රමාණය කොටස් කරනවා ; ඒ ඒ ව්‍යාපෘතීන් සඳහා වෙන් කරනවා. තමුන් සමහර විට ආරම්භ කරන්න බැරි ව්‍යාපෘතීන් සඳහා මුදල් ලබා ගැනීම නිසා ඒ මුදල් අවුරුද්ද අත්තීම්වේදී නැවත වරක් භාණ්ඩාගාරයට එනවා. එසේ කීව වැඩකට නොයොදා ආපසු භාණ්ඩාගාරයට එන්නේ මේ රටේ ජන ජීවිතයට බලපාන වෙනත් වැදගත් ව්‍යාපෘතීන්-කොසෙක් ව්‍යාපාර-සඳහා යෙදවිය හැකිව තිබුණු මුදල් බව අපි තරයේම මතක තබා ගන්න ඕනෑ. එවැනි මුදලක් යම්කිසි තැනක ගොඩගැසී තිබී ආපසු භාණ්ඩාගාරයට ඒම අපරාධයක් බවයි, මගේ බලවත් හැඟීම.

මම මේ කරුණු මේ ගරු සභාවේ අවධානයට යොමු කරවන්නේ යම්කිසි කෙනෙකුගෙන් අතපසුවීමක් සිදු වන බවක් පෙන්වන්න නොවෙයි. මම මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ මේ සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට අවබෝධයක් තිබිය යුතු නිසාත්, එය පාර්ලිමේන්තුවේ අවධානයට ලක් කරවීම මගේ වගකීමක් හැටියට සලකන නිසාත් බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)

(Mr. Ananda Dassanayake)
සමහර විට එංගලන්තය වැනි රටවල මේ "Public Accounts Committee" එසේ වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තුවටත්, පොදුවේ මහජනතාවටත් අවබෝධයක් ලබා දීම සඳහා වෙනම විවාදයක් පවත්වනවා. අපින් ඒ ගැන විශේෂ විවාදයක් ඇති කළ යුතුයයි මම කීප වතාවක්ම මේ ගරු සභාවේදී කියා තිබෙනවා.

ධබ්ලිව්. පී. ඩී. දිසානායක මහතා
(*திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க*)

(Mr. W. P. B. Dissanayake)
ඒ සම්බන්ධයෙන් මට කිසිම බලයක් නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අයිතියක් තිබෙනවා, ඒ සම්බන්ධයෙන් කථානායකතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්න. එවිට කථානායකතුමා එතුමාගේ අභිමතය පරිදි කටයුතු කරයි.

මම කථා කරමින් සිටියේ අතිරික්ත මුදල් විදායම් කිරීමත්, වෙන් කර දෙන මුදල් විදායම් නොකර ඉතිරි කිරීමත් යන කාරණා දෙකම එක හා සමාන බරපතල වැරදි හැටියට පෙන්වා දීම සුදුසු කියන හැඟීමෙනුයි. මේ කරුණු සියල්ලක්ම එක් රැස් කර බැලුවාම, මුදල් පරිපාලනය සම්බන්ධයෙන් බොහෝ අංශවල කිසිම විනයක් නැති බව කතහොටුවෙන් වුණත් ප්‍රකාශ කරන්න සිද්ධ වෙනවා. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට ඇස්තමේන්තු සකස් කිරීමේදී නියම වශයෙන් විදායම් කරණ කරුණු සැලකිල්ලට භාජනය කරන්නේ නැතිව බොහොම කෙටි විධියට ඇස්තමේන්තු සකස් කිරීම නිසා වැඩ කරගෙන යාමේදී අවශ්‍ය මුදල් සම්පාදනය කරගන්නට බැරිව වෙනත් ව්‍යාපෘතීන් සඳහා වෙන් කර තිබෙන මුදල් ඒ වැඩ සඳහා යොදා ගන්නවා පාර්ලිමේන්තුවෙන් අවසරයක් ලබා ගන්නේ නැතිව. මා හිතන විධියට මුදල් පාලන රෙගුලාසීන් තවකරණය කරන්නට දැන් කාලය පැමිණ තිබෙනවායි මම මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(*திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்*)

(Mr. R. J. G. de Mel)
දැන් ඒක කර ගෙන යනවා.

ධබ්ලිව්. පී. ඩී. දිසානායක මහතා
(*திரு. டபிள்யூ. பி. பி. திஸாநாயக்க*)

(Mr. W. P. B. Dissanayake)
මට බොහොම සන්තෝෂයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා එතුමා දැන් ඒ කටයුත්ත කර ගෙන යනවාය කියා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඒ පියවර ගන්නට වැදගත් හේතුවක් තිබෙනවා. මේ රටේ මුදල් පාලන නීතිරීති හා රෙගුලාසි සංවිධානය වූණේ රට සංවර්ධනය කිරීමට අවශ්‍ය කරන මුදල් පාලනයක් තිබුණු කාලයක නොවෙයි. අද මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩ නැංවෙන්නේ හා ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති සකස් වී තිබෙන්නේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහායි. අන්ත ඒ පසුබිමට මඹන විධියට මුදල් රෙගුලාසි අවශ්‍ය නිසයි, මම ඒ යෝජනාව කළේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට දැන් සූදනම්ව සිටීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා.

[කථානායකතුමා]

තමුත් මුදල් ඇමතිතුමනි, ඒ මුදල්වලට මොනවාද, වෙන්තේ? මගේ ආසනයට වෙන් කෙරෙන විමධාන මුදල් සේරම වියදම් කෙරෙන්නේ අධ්‍යාපනය දියුණු කරන්නයි. දියුණු කිරීම සඳහා මගේ ආසනයේ ලොකු කුණුරු තැනෑ; වතු තැනෑ. මම නියෝජනය කරන්නේ නගරබද ආසනයකුයි. එම නිසා මේ අවුරුද්ද සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වෙන් කර දුන් විමධාන මුදල් අවුරුද්ද මුලදීම මම බොහොම සන්නේෂයෙන් වෙන් කලා, ඉස්කෝල දියුණු කරන්න. කිසිවිධ විද්‍යාලයේ රැස්වීම් ශාලාවක් සහ පන්ති කාමර 4 ක් සඳහා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ලවා මුල් ගල් තැබෙව්වා.

තමුත් මට මේ මාසයේදී මහනුවර දිසාපතිතුමාගෙන් ලියුමක් ලැබුණා. ඒ සඳහා මම වෙන් කළ මුදල්වලින් විශාල ප්‍රමාණයක් ආපසු කවිවේරියට ආවාය කියා. අපේ මහනුවර ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ පරිපාලනය බොහොම දුර්වලයි. මම වෙන් කළ ඒ රුපියල් ලක්ෂ 50 ක් ලක්ෂ 23 ක්ම ආපසු ගාණේධාගාරයට යැවීම සඳහා කවිවේරියට ලැබී තිබෙන බව කියන්නක් ලැජ්ජයි. ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා මට සමාවන්න ඕනෑ. මම මේ විධියට කරුණු සඳහන් කිරීම ගැන. මම කථානායක ධුරය දරුවාට මමත් මන්ත්‍රීවරයෙක්. එම නිසා මටත් මගේ ජන්ද කොට්ඨාශය සම්බන්ධයෙන් වගකීම් කොටසක් තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය යටතේ කලින් මම අදහස් කළ සේරම වැඩ නිශ්චය වීම ගැන මම මේ විකේ ඉන්නේ බොහොම හිතේ අමාරුවෙනුයි. මහනුවර ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ තිබෙන දුර්වලතාව, සම්පූර්ණයෙන්ම මේ තත්ත්වයට හේතු වී තිබෙන්නේ.

එතැන් ඉන්න ඉංජිනේරු මහත්මයාට මාසයකට සැරයක්වත් මට ටෙලිපෝන් කරන්න බැහැ. "සර්කිට්" ගිනිල්ලා! මම එයා ගෙන්තලා ඇහුවා, "ඇයි උඹ මේ අපරාධය කළේ?" කියා. "මේ මුදල් වියදම් කරන්න බැහැ කියා මට ජුඩි මාසයේදීවත් කීවා නම් මේ මුදල් වෙත කාරණාවලට යොදවන්න කිවුණා" යි මම එයාට කීවාම, එයා කළේ විරිත්තන එකයි.

මේ තත්ත්වය නිසා මට විශේෂයෙන් කියන්න පුළුවනි, මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා කළේ බොහොම වැදගත් කථාවක්ය කියා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ජු. ජේ. ජී. ජ මෙස්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී වටහා කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වීම ගැන මටත් සමා වන්න ඕනෑ.

පසුගිය අසවැය විවාද හතේදී කළ සියලුම කථාත් එකතු කර බැලුවත් මුදල් අංශය සම්බන්ධයෙන් කළ ඉතාම හොඳ කථාව තමයි, ගරු මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා දත් මොහොතකට කලින් කළේ. ඒ ගැන මම එතුමාට විශේෂයෙන් සතුහිටවන්න වෙතවා.

එතුමාට දීර්ඝ පළපුරුද්දක් තිබෙනවා. එතුමා කීවා වාගේ මා යටතේත් එතුමා සේවය කර තිබෙනවා. ඒ කාලයේ මම බොහොම තරුණ වයසේ නිලධාරියෙක්. ඒ කාලයේ මගේ වයස අවුරුදු 24 යි. අපි පුළුවන් තරම් උත්සාහ ගන්නවා, එතුමා ඉදිරිපත් කළ හොඳ අදහස් ක්‍රියා කරන්න.

ඊළඟට, ගරු කථානායකතුමා ඉදිරිපත් කළ අදහසත් ඉතාමත් වැදගත්. මම මුදල් ඇමති වූණත් මමත් මන්ත්‍රී කෙනෙක්. මගේ ආසනයටත් විමධාන අයවැයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 50 ක් ලැබෙනවා. ඒ රුපියල් ලක්ෂ පණහෙනුත් එක්තරා මුදලක් ආපසු ගාණේධාගාරයට යනවා. ඒ මොකද කීවොත් ඇතැම් යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරන්න බැරවන තිසයි.

මගේ ආසනයේ තවමත් තවටු දෙකේ ඉස්කෝල දෙකක් හඳුනාගෙන යනවා. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒ ඇස්තමේන්තු අනුමත කරල කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට භාර දෙන්න බැරි වූණ නිසා ඒ ගොඩනැගිලි දෙකේ වැඩ ප්‍රමාද වී තිබෙනවා. මම හිතන්නේ, ඒ ගොඩනැගිලි දෙකේම මුදල් ආපසු ගාණේධාගාරයට යයි.

මේ විධියට අවුරුද්ද අත්තිමේදී යැනෙන මුදල් කොටසක් ආපසු ගාණේධාගාරයට යෑම සම්බන්ධයෙන් මම පොඩි අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. සාමාන්‍යයෙන් මම හැම වර්ෂයකදීම වාගේ මන්නේබර් මාසය වන විට පරීක්ෂා කර බලනවා, මගේ ආසනයේ විමධාන අයවැය ලේඛනයේ මුදල් වියදම් වන ආකාරය සම්බන්ධයෙන්. වෙන් කෙරුණු සම්පූර්ණ මුදල අවුරුද්ද අවසානය වන විට වියදම් වන්නේ නැත්නම් මම වහාම ඒ මුදල් යොමු කරවනවා, මාස දෙකකින් අවසන් කරන්න පුළුවන් වැඩකට.

සාමාන්‍යයෙන් අවශ්‍ය නැතකට විදුලි රැහැන් ඇද ඉවරයක් කරන්නයි. ඒ විධියට හදිසියේ මුදල් යොදවන්නේ. කොහොම හරි ඒ මුදල්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්න මම උත්සාහ කරනවා. ඒ වූණත් යම්කිසි මුදල් කොටසක් ආපසු ගාණේධාගාරයට යෑමත් හැම වර්ෂයේදීම වාගේ සිදු වෙනවා. අපි මුදලක් වෙන් කර දුන්නත් ඒ මුදල් සම්පූර්ණයෙන් වියදම් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒවා කෙටිකල ව්‍යාපෘති නිසියාකාරව ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒට හේතුව ප්‍රාදේශීය වසයෙන් තිබෙන පාලනයේ දුර්වලකමයි.

කථානායකතුමා
(ආරාධනායක අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Speaker)

ලැයිස්තුවේ හැටියට ඊළඟට කථා කරන්න ඉන්නේ බදුල්ලේ දිසා ඇමතිතුමායි. එතුමා නැති නිසා නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාට පුළුවනි, කථා කරන්න.

පු. හ. 105

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා (නියෝජ්‍ය මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමා)
(ஜனாப் எம். எல். எம். அபுசாலை — மகாவலி அபிவிருத்திப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. L. M. Aboosally, Deputy Minister of Mahaweli Development)

Mr. Speaker, I must thank you for giving me an opportunity to speak a few words on this very good Budget presented by the Hon. Minister of Finance this year. I will not take long. I will speak only a few words which are relevant to the Budget.

However good a Budget the Hon. Finance Minister may present, invariably you will find the Opposition coming out with something against it. If they have nothing to say—(Interruption). No, I do not say that you should keep quiet. You should criticize but you should make it constructive and not just criticize for criticism's sake.—(Interruption) I know. Yesterday, it was said that although this Budget is good, there may be gazettes coming. I was listening to the Hon. Finance Minister's reply to that in the Television last night at 10.30 when he told the country that there will be no increases by the gazette, like what the SLFP government did previously. I hope at least that categorical statement of the Hon. Finance Minister will—(Interruption). How can we increase prices without the gazette?

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ජු. ජේ. ජී. ජ මෙස්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

The day before night.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனாப் எம். எல். எம். அபுசாலை)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

What you said was that the gazette will come after this. Anyway, if the prices decrease in the world market, there will be reductions in the prices also.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(ශ්‍රී. ජු. ජේ. ජී. ජ මෙස්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

I think I must clarify this matter about gazettes, Sir. Every government in every country in the world has to use the gazette to notify new import duties, new taxes

and new prices to the country. There is no other way. In this country since 1947 every government had used the gazette to gazette new import duties, new revenue protection orders and new taxes. The SLFP Government did it and the UNP governments did it. All the new import duties had to be gazetted, They will be gazetted, but I can assure you that there will be no increase in prices as a result of any of the gazette orders that are being issued this week or the following week, except, of course, cigarettes and arrack.

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ஜனப் எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I hope that makes it very clear to you now and please stop talking about unnecessary price increases and dupe the public. I know you do not have anything much to say about the Budget. I listened to the speech made by the hon. Member for Attanagalla. He quoted from the 'Guardian' and started reading out a letter and I timed it. He read that letter for almost 45 minutes, which clearly showed that he had nothing to criticise in the Budget.

As the Hon. Minister rightly pointed out the World Bank is an organization of about 148 member countries and if they appoint experts to advise those countries and if they do their job what is wrong with it? A country can accept their recommendation or reject it I remember sometime ago they wanted the Third World countries to concentrate on agriculture and if that was done how much benefit Sri Lanka would have reaped today! If our tea, rubber and coconut were in a better position? So that, just because somebody gives advice you cannot say that advice should not be taken.

I congratulate the Hon. District Minister for Kandy for making not only a good speech, but also for making constructive criticism. This is what one would expect from the Opposition. Unfortunately except for one or two in the Opposition most of them are mediocre. At least sometime ago we had men like the former Member of Parliament for Mannar Mr. Soosaitasan, the former Member for Trincomalee Mr. Sampanthan, and the late Member for Mullaitivu Mr. Sellathambu who made very constructive contributions during the Budget debate. Or reading through the HANSARD you could go back to Mr. Phillip Gunawardena the father of the Member for Maharagama, Dr. Colvin R. de Silva, Dr. N. M. Perera, Mr. Bernard Soysa whose speeches were a treat to read. What do you get today? Mediocre speeches which have nothing in them. I am very sorry that in the circumstances we have to depend on government Members like the Hon. District Minister for Kandy to come out with same good criticism. You must admit that none of you made any speeches as good as his today. (*Interruption*) You could have done it if you were more concerned about your work (*Interruption*). That is the difference. I hope you will not take this as something against you but do some good

6-A 080206 (84/11)

home work and come prepared for the Budget debate and at least try to criticise the government, which we want you to do, but make it constructive.

I remember yesterday the Hon. Member for Attanagalla talking about the Mahaweli. I must say that he was talking through his hat. I invited hon. Members of the Opposition last time during the Budget and said that we will provide them with transport and look after them if they came and saw what has been done in the Mahaweli and then criticise. I know one Member of the Opposition took the opportunity and he visited the place and said "I have seen this work with my own eyes and I am not going to talk anything against it because enough and more work had been done during these four or five years." as Deputy Minister for Mahaweli Development I would invite all the Members of the Opposition to come and see what has been done and then talk. We will bear all the costs. Do not come to this House after reading nonsense that some journalists write and then criticize the whole government.

I must thank the Hon. Minister of Finance for finding the money for Mahaweli. When I was there two weeks ago, I saw System 'C'. We have already settled 8,000 families, 20,000 acres of land are under paddy. I spoke to the people there and all of them who went through some hardships and are still going through hardships without schools and sometimes without water, roads and transport facilities all of them are happy and say that they will not go back to their villages, because they know there is a good future for them. They have seen areas which have been developed and witnessed the development that is taking place. There are schools. Some of the schools that I opened there are far better than any school that I have ever seen in the Ratnapura district. The Central school there has all the facilities like a library, everything by the ECC, I think, and worth over Rs. 3 1/2 million. The teachers are there. I thought the teachers there would be dissatisfied with the conditions there and want to get back to better places. But all of them have been provided with quarters and are happy, they say they would stay there. Work is being done with the money allocated by the Finance Ministry and is going on very fast. If one reads the budget speech you will see that the Finance Minister has made certain proposals and in fact, all the proposals with a rationale behind it. It is not only for development but also to solve the unemployment problem. That, as you know, is one of the greatest problems which all of us as Members of Parliament face, as the Hon. Minister of National Security told you, every year about 200,000 students leave school and are looking for jobs. They have also to be found jobs. So more and more development has to be done to provide employment opportunities for them and this is what the Hon. Minister of Finance is doing. If all of us help him I think we can solve this problem. Unemployment is a problem that most of us face. So let us all get together to help him to solve this problem.

[பி. பி. பி. அமைதி மன்றம்]

With regard to the tax proposals, while congratulating and thanking the Hon. Minister for raising the personal tax exemption limit to Rs. 24,000. I would ask him to consider next year increasing that amount by a little more, for this reason. If the limit is raised to about Rs. 36,000 you might be able to eliminate a large number of files in the smaller categories, and the department can then concentrate on the sharks who avoid taxes, as the Hon. Minister pointed out in his Budget speech. Many people have made avoiding taxes a fine art. I read somewhere that the Inland Revenue Department is being geared to catch these people. I think it is the duty of the Government, and especially of the department, to do this because people who are honest pay taxes while others who are clever find loopholes to escape. I know there are many people in the Ratnapura District - I do not know how they do it - who get away without paying taxes. These people have palatial buildings, possess three or four cars and lead luxury lives, paying hardly any taxes. There may be many big business people who belong to this category. I am glad that the Hon. Minister of Finance is making arrangements to see that the Inland Revenue Department is streamlined and that these people are brought to book.

Sir, I would like to say a few words about the taxing of professionals. This is a good thing, but I do not know how far the Hon. Minister will succeed even if he insists on the issue of receipts. Receipts may or may not be issued. It is very difficult to check on this. I suggest that one way he could prevent the professionals from by-passing this receipt system would be to exempt the fees paid to these people from income tax. Then the people who pay - whether the amount is Rs. 10,000, Rs. 15,000 or even Rs. 2,000 - will insist on the issue of receipts. Otherwise, receipts may or may not be issued. They may take a big fee and issue a receipt for a smaller amount as is done when deeds are written.

Talking about agriculture, the increase in the ad valorem tax from Rs. 28 to Rs. 32, I think, is a very wise thing because the cost of production of tea today is in the region of Rs. 35 or Rs. 36, especially after the increase in the wages of plantation workers. The cess has been increased. But I do not know - I am not quite sure - about the subsidy on new plantings for tea. I was made to understand by the State Plantations Corporation that it has been increased to Rs. 25,000 per hectare. If it has been done I think it is a good thing. Tea is our major foreign exchange earner, and if we are really keen on increasing tea production, we should increase the subsidy on new tea plantings from Rs. 4,700, as it stands today, to a new figure of about Rs. 10,000 an acre, which I think will encourage a lot of people to plant, especially if you are converting rubber into tea. Rubber is uneconomic and if one wishes to

convert rubber into tea it goes as new tea planting. Therefore if the subsidy has not been increased, I would suggest that the Minister of Finance should seriously consider the question of increasing the subsidy on new planting of tea to a reasonable figure of at least Rs. 10,000 per acre.

Referring to the question of cess, I would like to bring one other point to the notice of the Hon. Minister of Finance. Coconut is also an item that brings in foreign exchange although a large amount of it is consumed in the country itself. Here again there is a restriction on new planting in that the Minister himself imposes a restriction by limiting the acreage of new planting per person to two acres. I know that many people can plant much more than two acres if an increased subsidy is given, but because the Treasury does not give money for new planting to the Coconut Ministry they are unable to allow anybody more than two acres of new planting of coconut. This is a matter I would like the Hon. Minister to seriously consider because there is a large extent of land available under the Mahaweli Scheme. Now that we are self-sufficient in rice, I do not think it would be wise to go on increasing the paddy acreage. By 1987 in System C alone we will be able to settle another 12,000 families, and that will mean another 30,000 acres of paddy. How long can we go on doing this? System B will also come into operation soon. There we have 120,000 acres of irrigated land, and there is also partly irrigated land. All these lands will have to be planted. So there should be a policy with regard to the agricultural programme in the Mahaweli. There, I feel, a large extent of the land can be planted in coconut.

சுதந்திர உணர்வு மன்றம்
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

The land distributed under Maduru Oya to the peasants is not so developed. They have made complaints to me about it. Why do you not come out with the details?

பி. பி. பி. அமைதி மன்றம்
(ஜி. எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I will take that up when my Ministry Votes come up for discussion. I can tell you this. Maduru Oya, Mahiyangana and Systems C and B are all thick jungle. We do the levelling of it with bulldozers; we help the settlers to cut canals and we give them water. You cannot have ready-made paddy fields for settlers who go there. That is why I said in my speech earlier that they are going through difficulties. But they are happy. They do not want to go back to their villages because they have seen that the adjoining areas have come up well.

சுதந்திர உணர்வு மன்றம்
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Why not give them some assistance till they are developed?

பி. பி. பி. அபூசாலி
(ஜனாப எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

We are giving them assistance. If you go there you will see it. That is why I said at the beginning of my speech that we are prepared to take you there free of cost and show you what is being done. We are giving them assistance for one year. you can say no from there. That is why I am inviting you. I am going to Kotmale.

சுனாந்த டாஸனாயக்க
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

I have been to that area.

பி. பி. பி. அபூசாலி
(ஜனாப எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

Have you been to system C ?

சுனாந்த டாஸனாயக்க
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

Yes, very recently I went there.

பி. பி. பி. அபூசாலி
(ஜனாப எம். எல். எம். அபூசாலி)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I will take you there with me next week. Then we can jointly see it.

The other matter that I wish to deal with is what the Hon. Speaker himself referred to and that is the non-utilization of money given to the kachcheris. I think he hit the nail right on the head when he said that I think large sums of money are unspent because of the lack of proper organization and administration. If proper action had been taken all this money could have been spent, the sum of Rs. 50 lakhs given per electorate. All this money can be spent, as the Hon. Minister of finance pointed out, if regular meetings are held and a check kept on what amount of money has been already spent, what contracts are being done and what contracts are not being done. I know that in some cases the Gramodaya Mandalayas take contracts and some of them sub-contract it. Some of them do their jobs. In my area I have some very good Gramodaya Mandalayas which are doing a very good job. In some cases they are unable to do it. So I think if proper control is kept of these every three months something could be done. I have done so myself, and this year in June and July I have been able to divert some of the funds, and at the end of this year I am sure I should complete the Rs. 50 lakhs given to me. It is not impossible. But I agree with the Hon. Minister of Finance that regular checks have to be kept, and that has to be done by the Member himself. Otherwise these things just go out of control.

Another matter that I would like to bring to the notice of the Hon. Minister if about the monies that are being spent under the Intergrated Rural Development

Projects. Here, while thanking him for getting these projects for several districts, I think a certain amount of control will be necessary, because I find that policies are being laid down by the country which gives the money as to where these monies should go. For instance, I can bring to his notice that in the Ratnapura District the country that is giving the money wants a good part of it spent on the estates. For some reason they think that the estate people are not looked after, that they do not have facilities, that they do not have houses. So, that money that really should go into the Ratnapura District, where the villagers are very poor, is going into the estates, while the Hon. Minister of finance has allocated more than Rs. 5,000 million for the next five years for the estates to be developed. Then, I know that estates are making large profits. In the case of the SPC, I was told by the chairman that he has already deposited a large amount of money in the banks and with the interest on it he is going to repair roads and provide lines and water service on the estates. So if the country that funds these Integrated Rural Development Projects is also going to spend money on the estates, there is going to be redundancy and a waste of funds. I think the Government should have a say here and tell them where this money should go. In the case of the Ratnapura District, it has not had the advantage of getting Kandyan Peasantry Commission money. I do not know why, because Sabaragamuwa and Uva were one province earlier and some time later it was divided into two. But now in Uva is getting it, not Sabaragamuwa. Kegalle District is also not getting the money. Sir, the Ratnapura District is also an undeveloped area. Ratnapura has been neglected in every way, and even with these Intergrated Rural Development schemes, a part of this money should really go to the villages for roads, water service, irrigation, schools and so on, but it is all going to the estates. I think there is a certain amount of injustice there which I would like the Hon. Minister of Finance to take note of.

All this brings me to the point that, as the Hon. Minister of Finance rightly pointed out, for all this development and an increase in the wage structure we have to have one thing, and that is peace and harmony in the country. I would like to speak a few words on this, because this I feel is the most important aspect of the whole of this Budget speech. We should have peace and harmony in the country for all that the Hon. Minister of Finance expects from his Budget and all his hard work during the last year. Undoubtedly, I feel there should be a political solution acceptable to all the three communities as regards the powers and functions, of perhaps the District Councils or the Zona Councils – whatever you may call them – and on the question of colonization, higher education and jobs for the educated youths which I feel are the major factors. In fact, I think it is the problem of a say in the policy making bodies of the country.

[එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා]

Speaking of minorities, the minorities are of the opinion that they should be consulted and their point of view and their problems heard. They do not want to be taken for granted. This, in a nutshell, I feel is the real problem. They certainly do not want to infringe on the rights of the majority. At the same time they do not want their own rights eroded. This is the simple issue as I see the communal problem in Sri Lanka. It is certainly not beyond the intelligence of our present leaders to arrive at a fair and reasonable solution to this and other problems if all parties are sincere and are prepared to understand each others point of view. It is conceded that some people say that Sri Lanka belongs to the Sinhalese. It is conceded that in the whole wide world Sri Lanka is the only land which the Sinhalese can call their own. There is no question about it. But the majority community must likewise concede the fact that the Sri Lankan Tamils and Muslims who together number about three million have no other country of their own. Sri Lankan Muslims have nothing in common with the Arabs or the Pakistanis except their religion.

කථානායකතුමා
(ආරාධනායක ආචාර්යවරයා)
(Mr. Speaker)

The hon. Member is speaking on the Budget or on the ethnic problems ?

එම්. එල්. එම්. අබුසාලි මහතා
(ඉහත ආරාධනායක ආචාර්යවරයා)
(Mr. M. L. M. Aboosally)

I am speaking on the budget, Sir, but I feel that the most important aspect of the budget is that we should have peace and harmony in the country. Otherwise, all these proposals will go haywire. That is why I said that we should have peace and harmony in this country. That is very important. The Hon. Minister of Finance himself said in his speech that without that all this will be of no use.

Anyway, Sir, I will not dwell too long on that. I feel that is the most important aspect of the whole thing. I would like in that context to tell the House that I feel that this problem can be settled if all of us get together and sincerely give in where necessary and solve this problem once and for all.

I would like finally to thank the Hon. minister of finance for the many concessions he has given to the people of the country today and bring to his notice one other matter which I feel might be of use to the people. That is with regard to question of liquor. He has increased the price of liquor by Rs. 50. This has been going on for a number of years and as a result I find in our areas a large quantity of kassippu being manufactured. I do not know whether the reduction in the price of arrack will not stop the manufacture of

kassipu and in a way be able to get a better revenue from arrack itself ; or, in the alternative, whether he cannot have some system with the Police or the Excise Department which are under him to stop this menace of kassippu. I find that this is spreading in a large way in the villages today. This is a matter I thought I should bring to his notice.

I wish to thank you, Sir, for giving me half an hour to speak.

කථානායකතුමා
(ආරාධනායක ආචාර්යවරයා)
(Mr. Speaker)

In the absence of the Hon. District Minister Colombo, I call upon the Hon. District Minister for Hambantota.

ප්‍ර. ක. 10.38

වෛද්‍යාධිපති එ. එම්. බී. සිරිල් මහතා (නිස්සමහරාම)
(භෞතිකීය කලාතිථි ඒ. ආම්. ඩී. ජි. ආර්ථි. — ත්‍රිසමහරාම)
(Dr. P. M. B. Cyril-Tissamaharama)

ගරු කථානායකතුමනි, 1985 වර්ෂයේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලංකාවාසී ජනතාවගේ—විශේෂයෙන් ගොවි ජනතාවගේ හා කම්කරු ජනතාවගේ—හදවත් දිනාගත්තාය කියලා අපට කියන්නට පුළුවන්. මා නියෝජනය කරන මැතිවරණ කොට්ඨාශයත් ඒ වාගේම හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයත්, ගොවි හා කම්කරු ජනතාව ජීවත්වන ගම්බද ප්‍රදේශයකි. මේ ප්‍රදේශයේ ජනතාව වෙතින් අගන්න ලැබෙන වාර්තාවත් නිසා අපි අද ඉතාමත්ම සන්නේෂ වෙනවාය කියලා ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ජනතාවට බදු බර වැඩි කරන්නේ නැතිව, ජනතාවගේ පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩි කරන්නේ නැතිව විශාල සහකාරී ලබා දෙන අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම නිසාම එතුමාට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත්, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේත් මෙන්ම ගැම දෙනෙකුගේම සතුටිය පුද කෙරෙන්න.

ගරු කථානායකතුමනි, අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වාර්තා කිරීමට පිහිටුවා තිබෙනවාය කියලා එතුමන්, කථා කළ අතේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළා. අපට දැනගන්නට ලැබෙන ගැටලුවට එක වාර්තාවක් දෙකක් පමණක් නොවෙයි එතුමා ඇති කර තිබෙන්නේ, වාර්තා දහයක් පහළොවක් පමණ ඇති කර තිබෙනවාය කියලා අපට අධිමේරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. මෙය මුදල් ඇමතිතුමා අඛණ්ඩව ඉදිරිපත් කළ අට වන අයවැය ලේඛනයයි. එම නිසාම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලංකා පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයේ මුදල් ඇමතිවරුන්ගේ අයවැය වාර්තා වැඩිම ගණනක් ඉදිරිපත් කළ එකම මුදල් ඇමතිතුමා වීමේ ගෞරවය ලබා තිබෙනවා. එතුමා මේ වරක් ජනතාවට බරක් නැතිව, ජනතාවට සැකයක් නැතිව, ජනතාවට තෙරපෙන්නේ නැතිව, මිරිකෙන්නේ නැතිව ආත්ම ගරුත්වයක් ඇතිව ජීවත්වීමට අවස්ථාව සලසා දෙන අයවැය ලේඛනයක්, සහන සලසන අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළාය කියලා අපට ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. 1977 දී තම පළමුවන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ඇති කළ විප්ලවය වෙතය දිගටම පවත්වා ගත් එතුමා අටවන වරටත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ඒ විප්ලවය වෙතය තව දුරටත් ආරක්ෂා කරලා තිබෙනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරු, වාමාංශික මන්ත්‍රීවරු, විප්ලවය ගැන කථා කරනවා. මොකක්ද ඒ උදවිය කළ විප්ලවය ? විප්ලවය ගැන කථා කළ උදවිය, කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් කථා කළ උදවිය අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළ කාලයේදී රජයේ සේවකයන් වෙනුවෙන්, කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් මොනවාද කර තිබෙන්නේ ? කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් කථා කරන ගරු මන්ත්‍රීවරු මේ කාරණය බොහෝම වුවමනාවෙන් අහගෙන ඉන්න ඕනෑ. ඒ කාලයේදී රජයේ වැටුප් වැඩි කරන්නට කියලා ජනතාව ඉල්ලීමක් කළාම, වෘත්තීය සමිති තායකයන් කෑ ගැසුවාම මොනවාද මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ලැබුණේ ? 1956 වර්ෂයේ ඉලා මුදල් ඇමතිවරුන්ගේ ඉතිහාසය ගැන කල්පනා කර බැලුවොත් ඒ කාලයේදී සමාජවාදීය කියන ආණ්ඩුවලින් ඉදිරිපත් කරපු අයවැය ලේඛනවලින් රජයේ සේවකයන්ට

ලැබුණේ රූපියල් දහනයි පණහක මුදල් වැඩිවීමක් පමණයි. වෘත්තීය සමිති තායකයන්ය, කම්කරු තායකයන්ය, වාමාංශික තායකයන්ය කියා ගත් උදවිය එතෙක් සටන් කරලා ලබා දී තිබෙන්නේ රූපියල් දහනයි පණහයි.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන — මහරාජයා)
(Mr. Dinesh Gunawardene - Maharagama)
අයිතිවාසිකම් ගණනාවක් ලබා දී තිබෙනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ඒ අය සිටි කාලය තුළදී—

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

දුන් අයිතිවාසිකම් තැනි කරලා තිබෙනවා නමුත් තාත්සේලාගේ ආණ්ඩුව

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

මොකක්ද තැනි වුණේ, අර රූපියල් දහනයි පණහේ දීමනාවද ?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

දහස් ගණනක් මහජනවරුන් දමා තිබෙනවා, දුන්නු අයිතිවාසිකම් තැනි කර දමා අද මෙතැන ඇවිත් කථා කරනවා. [බාධා කිරීම]

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ජනතාව ගැන කථා කරන වෘත්තීය සමිති තායකයන් එද රු. 17.50 පි ලබා දුන්නේ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

සල්ලිවලින් තොවෙයි, වෙනත් අයිතිවාසිකම් තැනි කර දමා තිබෙනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

තැනි කර තොවෙයි, ඇති කර දුන්නු එකම රජය එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය බව අපි අභිමානයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

අද ගොවි අයිතිය පවා තැනි කර දමා තිබෙනවා. අද ගම්බත්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ අද ගොවීන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ මොනවාද ?

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති පිළිගත් කියයි නමුත් තාත්සේලාගේ පියාත් මේ පක්ෂයට ආවේ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

අද ගොවියාට මොකද කළේ ?

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

එද ඉල්ලීම් දහනක් ඉදිරිපත් කලා. නමුත් වමේ තායකයින් එම ඉල්ලීම්වලින් කියක් ලබා දුන්නාද ? [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා
(ආචාර්යවරුන්ගේ ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Speaker)

Hon. Member for Maharagama will get his turn to reply. Please do not interrupt.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ උදවියට මේවා කියලා දෙන්න නැහැ. එතුමාගේ පියා අවසාන කාලයේ දී අපේ රජයට ඇවිත් අපේ සමාජවාදී වැඩපිළිවෙල තුළින් ජනතාවට සහනයක් ලබා දෙන්නට උත්සාහ කලා. මම හිතන්නේ ඒ කාලයේ මේ මන්ත්‍රීතුමා කුඩා නිසා—ලාබාල වයසේ සිටි නිසා—වෙනතට ඇති මේවා අමතක වී තිබෙන්නේ. එහෙම තැනි නම් ඒ කාලයේ එතුමා මේ රටේ තොට්ටියාද දන්නේ නැහැ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

එද කටයුතු කළේ ඩිච්ලි සේනානායක මහත්මයාත් එක්කයි. මම පැහැදිලි කර දෙන්නම් එදත් අදත් අතර ඇති වී තිබෙන වෙනස.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

අදත් එකයි එදත් එකයි. ඒ ප්‍රතිපත්තිවල වෙනසක් නැහැ. අපේ ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයාගේ කාලයේදී සිට අප අනුගමනය කල ප්‍රතිපත්තිවල වෙනසක් සිදු වී නැහැ. එම නිසා නමයි, මතුම මන්ත්‍රීතුමා (අතිරේක මුහුණත මහතා) ඊයේ කීව්වේ—

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

මහමැතිවරණ කල් දමන ඒවා ඒ ප්‍රතිපත්තිවල කඩදවත් තිබුණේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

පුංචි මැතිවරණයක්වත් දිනා ගත්ත බැර මිනිසුන් මහ මැතිවරණයක් ගැන මහ ලොකුවට කථා කරනවා. පුංචි මැතිවරණයක් දිනන්න බැර නම් මහ මැතිවරණයක් දිනන්න පුළුවන්ද ?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

සංවර්ධන සභා මැතිවරණයක් කල් දමන්නට තීරණය කරලා. ලබන අවුරුද්දේ දී නමුත් තාත්සේලා සංවර්ධන සභා ඡන්දය පවත්වන්නේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(භවත්තිය කලාභිති ජී. ආර්. ඩී. සිරිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

සංවර්ධන සභා මැතිවරණ කාලයේ මන්ත්‍රීතුමා සිටියාද ? නමුත් තාත්සේලා හැකියාවක් තිබුණද එයට එක් කෙතෙක්වත් දමා ගත්ත ? [බාධා කිරීමක්] නමුත් තාත්සේලා ආවේ බොහෝම අමාරුවෙන්.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලයේ සිටි කාලයේ දී, 1956 සිට මේ රටේ ගොවි ජනතාව ඉල්ලා සිටියා තමන්ගේ නිෂ්පාදනවලට වැඩි මිලක් ලබා දෙන්න, තමන්ගේ නිෂ්පාදනවලට සහකාරී ලබා දෙන්න කියා ඉතින් ඒවා ලබා දුන්නාද ? නැහැ. ඒ ගැම එකක්ම ලබා දෙන්නට පුළුවන් වුණේ අපේ ආණ්ඩු කාලයේදීයි.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ති.රු. ති.ගිණේෂ් ඉ.ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

කුඹුරු ජනන ගොවීන් 1956 ආණ්ඩුවෙන්, නමුත් තාත්සේ ඒවා ගැන නොදන්නයි කථා කරන්නේ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
කාරණය හරහා විද්‍යාගත නොවී මම කපා කරන්නේ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
1956 ආණ්ඩුව තමයි ගොවිපාට තැනක් දුන්නේ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ඒ ක්‍රියාවලිය, 1956 ට වඩා ව්‍යාප්ත කර තිබෙන්නේ අද මේ රජය කාලය තුළදී බව ප්‍රකාශ කරන්නට මිනිසුන්. ගරු කපා කොටසක තුළ. මේ රටේ රජයේ සේවකයින් 1956 සිට විප්ලවවාදීන් පස්සේ යමක් දැනෙන ජීවන වැටුපක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලීමක් කළා. ඒ උදව්‍ය එද ඉල්ලීම් 17 ක් ඉදිරිපත් කළා. එයින් ආණ්ඩුව මොනවාද ඉටු කළේ? අවුරුදු දහයක පමණ කාලයක් තිස්සේ රු. 17.50 ක් ලබා දුන්නේ. 1970 සිට 1977 දක්වා වූ රු. 5 ක දීමනාවක් පමණයි ලබා දුන්නේ. නමුත් 1977 දී මේ රජය බලයට පත් වුණු දවසේ සිට මේ දක්වා රජයේ සේවකයන්ට තමන්ගේ මාසික වැටුපට රුපියල් පන්සියයක් පමණ වූ දීමනාවක් මගින් පඩි වැඩිවීම් ලබා දී තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේවා ගැන කපා කරන්නේ තැන්ගේ ඇයි? රජයේ සේවකයන් එද පැවති රජය තමන්ට සැලකූ ආකාරය තම සිත් සතන්වල තියාගෙන සිටින තියා තමයි. මහා මැතිවරණය තබා පූර්ව මැතිවරණයක්වත් දිනා ගන්නට විරුද්ධ පක්ෂයට බැරි වුණේ. සමුපකාර මැතිවරණයක්වත් දිනාගන්නට බැරි වුණු උදව්‍ය දක් මහ මැතිවරණයක් ගැන කපා කරනවා!

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
ඇයි එහෙම මහ මැතිවරණයක් තියන්නෙ තැන්ගේ?

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
තියන්නෙ තැන්ගේ තමුත්තාන්සේ පැරදෙයි කියලා බයට.

රේනූකා හේරත් මහත්මිය (නුවරඑළිය දිසා ඇමතිතුමිය)
(නිල. නිලධාරී, රේනූකා හේරත් - නුවරඑළිය මහලය, අනුරාධපුරය)
(Mrs. Renuka Herath-District Minister, Nuwara Eliya)
මහරගමින් පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ කොහොමද?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
තමුත්තාන්සේලාට තැවන එන්නට ලැබෙන්නෙ තැනි තියයි මහ මැතිවරණයක් තියන්නෙ තැන්ගේ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
මහ මැතිවරණයක් තියලා තමයි මේ රජය තැවන වරක් බලයට ආවේ. [බාධා කිරීමක්] මහ මැතිවරණය හා සමාන ජනමත විචාරණයකින් තමයි මේ රජය තැවන වරක් බලයට පැමිණිලා ඉන්නේ. ජනතාවගේ විරුද්ධත්වය උඩ නොවෙයි. තමුත්තාන්සේලා ජනමත විචාරණයෙන් පැරදිලා නොවෙයි. මය කපා කරන්නේ? ජනතාවට වුවමනාවක් තැනූ, තමුත්තාන්සේ මන්ත්‍රීවරයෙක් කරන්නට. මහ මැතිවරණය ගැන කපා කරන තමුත්තාන්සේ. හරිහැටි ක්‍රියා කරනවා නම්, ඉල්ලා අස්විය යුතුයි. තමුත්තාන්සේ හැම මැතිවරණයකින්ම පරාදයි.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
ඒක මංකොල්ලයක්, ජනමත විචාරණයක් නොවෙයි.

රේනූකා හේරත් මහත්මිය
(නිල. නිලධාරී, රේනූකා හේරත්)
(Mrs. Renuka Herath)
මහත්මියගේ මංකොල්ලයක්ද?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
ඒක මංකොල්ලයක්. මහජනයාගේ අයිතිය මංකොල්ල කැටා තමුත්තාන්සේලා. තමුත්තාන්සේලා මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේත් ආයතන අභිමි කෙරෙව්වා.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
අභිමි වෙලා තැනූ. එකමා ඉන්නවා.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
මව්! පත් කරපු තියයි අද එකමා බුලත්සිංහල ඉන්නේ. තේරුමක් තැනි කපා කියන්නට එපා. අයවැය ගැන කපා කරන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ජනමත විචාරණයකිනුයි, ජනතාවගේ කැමැත්තකිනුයි මෙතැන ඉන්නේ. ඒ ක්‍රමය නොතිබුණා නම් තමුත්තාන්සේ අද මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් ඉන්නවාද? එහෙම නම් තමුත්තාන්සේ කොහේද අද ඉන්නේ? අද තමුත්තාන්සේ මේ ගරු සභාවට ඇවිදිත් කපා කිරීමට හැකියාව තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
අපි යන්න ලැස්තියි. මහ මැතිවරණය තියන්න. අපි පැරදුණාම! මහ මැතිවරණය තියන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
අවශ්‍ය වෙලාවට ඒක තියව්.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)
කාටවත් අවශ්‍ය වෙලාවට නොවෙයි, මහජන අයිතිය අනුව තියන්න.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආවේණික කෘෂිකර්ම විද්‍යාඥයා, පී. ඒ. ඒ. පී. පී. පී.)
(Dr. P. M. B. Cyril)
පසුගිය මාසයේ තිබුණු අතුරු මැතිවරණයේදී තමුත්තාන්සේ මහත්මියට හිඟින් කැගහුවා නේද? තමුත්තාන්සේගේ මය ගබ්දයට මොනවාද කෙරුණේ? මහ මැතිවරණයක් තිබුණත් තමුත්තාන්සේටත් ඒ දෙමයි වෙන්නේ.

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(නිල. නිලධාරී, ඉංජිනේරු) (Mr. Dinesh Gunawardene)

මහත්මියගේ අලුත් ජන්ද වැඩියෙන් දුන්නේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධවයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අභ්‍යන්තර ඉංජිනේරු)
(A Member)
තුනූ. තුනූ.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)
එහෙම නම් දිනකවද ?

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා
(ශ්‍රී. ශ්‍රී. ගුණවර්ධන)
(Mr. Dinesh Gunawardene)

තමුත්තාත්සේලාම ලැබුණේ පත් දහයි. අට දහක් ආණ්ඩුවට විරුද්ධව දුන්නා.

රේනූකා හේරත් මහත්මිය
(ශ්‍රී. ශ්‍රී. රේනූකා හේරත්)
(Mrs. Renuka Herath)

කවුද අලුත් ජන්ද වෙතම ගණන් කළේ ?

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අ. මන්ත්‍රීවරයා)
(A Member)

ඒ මන්ත්‍රීතුමා අගත්තේ මිත්තේරියේයි.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

මිත්තේරියෙන් එහෙමයි, හැම තැනම එහෙමයි. මහරගම තිබ්බත් මය විකමයි වෙන්නේ. [බාධාකීර්මක්]

කථානායකතුමා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Mr. Speaker)

I would kindly remind the hon. Member for Maharagama that his turn to speak will come. Please do not reduce this Debate to a fish market.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ගරු කථානායකතුමනි, සත්‍යය කියන කොට මේ උදවියට බොහොම කේන්ද්‍රීය යනවා. අපට මේවා පුරුද්දයි. මම තමුත්තාත්සේ ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වුණේ මෙන්න මේ විකයි. 1956 සිටම මේ රටේ ගොවි කම්කරු ජනතාවත්, ඒ වාගේම රජයේ සේවකයින්ගත් මවුන්ට දෙන සහනාධාර වැඩි කරන්නට, පඩි වැඩි කරන්නට කියා කැගැහූ අවස්ථාවලදී ඒ ඒ කාලවල තිබුණු රජයෙන්, ඒවායේ සිටි මුදල් ඇමතිවරුන් ඒවාට කන් දුන්නේ නැහැ. ඒත් අපේ භාග්‍යයකට 1977 දී මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ පළමුවැනි අයවැය ලේඛනයේ සිට මේ අයවැය ලේඛනය දක්වා සෑම වර්ෂයකදීම, සෑම අයවැය ලේඛනයකින්ම ගොවි කම්කරු ජනතාවටත්, රජයේ සේවකයින්ටත් සහනාධාර ලබා දීම හා පඩි වැඩි කිරීම දිගින් දිගටම කරගෙන ආවා. මේක මහමැතිවරණයක් එන විට, එහෙම නැතිවීම් අතුරු මැතිවරණයක් එන විට කරන දෙයක් කියා බොහොම උදවිය කීවා. නැහැ! මේක විප්ලවය වෙනසක්. විප්ලවය කියන්නේ මේකයි. මේක කාගේවත් මඵ පොඩිකරන, කාටවත් ගරහන දේසපාලන ක්‍රමයක් නොවෙයි. මේක තමයි, අලුත් විප්ලවය. මේ තුළින් තමයි, රජයේ සේවකයන්ට රුපියල් පන්සියයක පමණ පඩි වැඩි කිරීමක් කරන්නට පුළුවන් වුණේ. මේ රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දරන මතයත්, අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තින් තිසයි මේවා කරන්නට පුළුවන් වුණේ. මෙවර වැඩි කරන ලද රුපියල් සියයක් සමඟ ගත් විට මේ කාලය තුළදී වැඩිපුර ලබා දුන් පඩිය එද කම්කරුවෙක් මාසයකට ගත් සම්පූර්ණ පඩියට වඩා වැඩියි කියන එක අපට අධිමිඵරයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙවර ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛනයක් සමඟ වාර්තාවල් සිට වාර්තාවල් කීපයක් තබා තිබෙන බව මම තමුත්තාත්සේ ඉදිරිපිට කීවා. රජයේ සේවකයින්ගේ පඩි වැඩි කරනවාත් එක්කම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගොවිකම්කරු ජනතාවට, වියේෂයෙන් කෘෂිකර්මයට විශාල රුකුලක් දී තිබෙනවා. අද රටේ ආර්ථික තත්ත්වයන් ලෝකයේ ආර්ථික තත්ත්වයන් මොන තරම් අගභය සම්පන්න තත්ත්වයක තිබුණත්, කරදරකාරී තත්ත්වයක තිබුණත් අද රටේ සංවර්ධනයට වෙන් කර තිබෙන මුදල් එද මය සමාජවාදී රජයවල්වලින් ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනවලින් සංවර්ධනයට වෙන් කළ මුදල මෙන් දහ

ගුණයකටත් වැඩි කියන එක අපි ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ඒ සංවර්ධනයට වෙන් කළ මුදල් අඩු කළේ නැහැ. මේ තුළින් වැඩි වැඩියෙන් රැකියාවල් රකියාලත් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවන් ඇති කර තිබෙනවා. ගත් ලක්ෂයකට වැඩි රැකියා සම්භාරයක් ලබා දුන් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළ රජයක් තිබෙනවා නම් ඒ මේ රජය බවත්, ඒ වාගේම මුදල් ඇමතිතුමාගේ ඉන්නවා නම් ඒ මේ රෝකි ද මැල් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා බවත් අපට ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. ඒ වාගේම විශාල රැකියා සම්භාරයක් ඇති කළ රජයත්, ඉදිරියේදීත් රැකියා ඇති කරන්නට පුළුවන් රජයක් මේකයි කියන එක අපි ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

එපමණක් නොවෙයි, ආගන්තකීය මොන තරම් ප්‍රගත තිබුණත්, රටේ ආර්ථික තත්ත්වයට මොන තරම් තර්ජන තිබුණත්, රටේ සාමයට, සමගියට, මොන තරම් තර්ජන තිබුණත්, ඒ තත්ත්වයන් යටතේ රටේ ආරක්ෂාව සඳහා ප්‍රථම වරට විශාල මුදල් සම්භාරයක් වෙන් කරන්නට සිදු වුණත්, සංවර්ධනය සඳහා යෙදවිය යුතු මුදල සහ පහකින්වත් අඩු කරන්නේ නැතුව මේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අපි නැවත වරක් සතුකිවන්න වෙන්න ඕනෑ.

මම හිතන්නේ ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් එකවරම ක්‍රියාත්මක වන්නේ මේ කාලය තුළදීය කියායි. අපි ඒ කාලයේ දේශපාලන කටයුතුවල තීරන නොවුණත්, මට මතකයි අවුරුදු පහක කාලීන පාර්ලිමේන්තු වාරයක් තුළදීම ප්‍රචේදන යෝජනා ක්‍රමයක් ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වුණා නම්, ක්‍රියාත්මක වුණේ එකම එක සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයක් බව. නමුත් මේ කාලය තුළදී එහෙම නොවෙයි, හැම ගමකම, හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම, හැම දිස්ත්‍රික්කයකම, හැම ප්‍රදේශයකම සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක වන බව අපට පෙනෙන්නට තිබෙනවා. මේ පැත්තෙන් මහවැලිය, අනෙක් පැත්තෙන් ලුණුගමුවෙහෙර, ඒ වාගේම තවත් පැත්තකින් තිල්වලා ගඟ යෝජනා ක්‍රමය, ගා ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් ව්‍යාපාර දැන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. හැම තැනම, හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් තුළම, විශාල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම සඳහා මුදල් වෙන්කරන්න මුදල් ඇමතිතුමාට හැකියාව ඇතිවුණේ එතුමාගේ පොද්ගලිකත්වය නිසාත්, එතුමාගේ දක්ෂ තර්ක විතර්ක නිසාත්, පිටරටවලට ගිහිත් එතුමා කළ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම නිසාත් බව අපි ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. එතුමා හිතමනේ ගියාය කියා කාටවත් කියන්න ඉඩක් නැහැ. රටේ සංවර්ධනය සිද්ධ වන හැටි තාර්කිකවලට පිටරටවල අයට අවබෝධ කරවා දී අවශ්‍ය මුදල් ලබාගෙන තමයි එතුමා අපට දී තිබෙන්නේ.

ප්‍ර. ගා. 10.55

කථානායකතුමා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Mr. Speaker)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාශ්‍රයෙන් ඉවත්වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වෛද්‍යාරත්න මහතා] මූලාශ්‍රාරුචි විය.

අනන් පීඨය, ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන් වෛද්‍යාරත්න මහතා] මූලාශ්‍රාරුචි විය.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMAN WAIDYARATNA) took the Chair.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් මහතා
(ආචාර්ය කලාතිථි ඒ. ආර්. ඩී. ජිත්තිල්)
(Dr. P. M. B. Cyril)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා මුදල් අමාත්‍යාංශය භාරගන්නට කලින්, එකම පාර්ලිමේන්තු වාරයක් තුළදී වරින් වර මුදල් ඇමතිවරුන් පස් හය දෙනෙක් සේවය කලා. ඒ කාලය තුළදී විවිධ මතිමතාන්තර දරු විවිධ අදහස් දරු විවිධ ආයතනවල අධ්‍යාපනය ලැබූ උදවිය මුදල් ඇමතිවරුන් වශයෙන් සේවය කලත්, ඒ අයට හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ රටේ සංවර්ධනයට, රටේ දියුණුවට, අධ්‍යාපනයේ දියුණුවට අවශ්‍ය තරම් මුදල් ලබා දීමට. අද රටේ හැම ගමක් ගානේම, හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් ගානේම සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කරවීම පහසු වන ආකාරයට, අංශ සම්පූර්ණ මහා විද්‍යාල, මධ්‍ය මහා විද්‍යාල ආදිය ඇති කර තිබෙනවා. මේ කාලයතුළදී ඵෙතිහාසික ලෙස වාර්තාගත වන අන්දමට

[වෛද්‍යවෘත්ත පී. එම්. ඩී.සී.පී. මහතා]

ගුරුවරුන් පමණක් 50,000 ක් පමණ පත් කරන්න මුදල් ලබා දුන් එකම මුදල් ඇමතිතුමා ගැන රොහි ද මැල් ඇමතිතුමාය කියා අපට ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කියන්න පුළුවන්.

1977 දී අපේ මැතිවරණ කොට්ඨාශය අපි භාරගන්නා විට අපේ මුළු මැතිවරණ කොට්ඨාශයේම සිටියේ ගුරුවරුන් 302 ක් පමණයි. ගුරුවරුන් 800 ක් පමණ අපට අඩුව සිටියා. එසේම මගේ ජනද කොට්ඨාශයේ අංගයම්පුරණ මධ්‍ය මහා විද්‍යාල එකක්වත් තිබුණේ නැහැ. අපේ දැරුවත්ට මොන තරම් උසස් මට්ටමේ උපත් හපත්කම් තිබුණත්, වෛද්‍යවරයෙක් වෙන්න, ඉංජිනේරුවරයෙක් වෙන්න, නැත්නම් විද්‍යා පුහුණුවක් ලබාගන්න උසස් පෙළ විභාග සඳහා සුදුසුම් වෙන්න විද්‍යාගාරයක් සහිත පාසලක් තිබුණේ නැහැ. තමුත් මේ ගැන මුදල් ඇමතිතුමා දරන මතය නිසා - රජය දරන මතය නිසා - මෙතුමා ලබා දුන් ඒ ආර්ථික පහසුකම් නිසා අපට හැකියාව ලැබුණා. මේ කාලය තුළදී ඒ තිබුණු ගුරු හිඟය නැති කර ගන්න. මගේ ජනද කොට්ඨාශයේ හැම තරයක්වම දැන් අංග සම්පුර්ණ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයක් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයේ මෙන්ම යෙදු හැම විද්‍යාලයකින්ම වාගේ වෛද්‍යවරුන්, ඉංජිනේරුවරුන්, ආදීන් බිහි වූණේ මේ කාලය තුළදීය කියා අපි ප්‍රශංසා කරන්න මිනි.

ගැන තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අංශයෙන් පමණක් නොවෙයි. මේ විප්ලවය වෙතය ඇති වූණේ. 1977 ට කලින් පැවති අතුරු මැතිවරණ ගැනත් මතක් කරන්න කැමතියි. 1977 ට පෙර අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ මුල්කීර්ගල කොට්ඨාශයේ අතුරු මැතිවරණයක් තිබුණා. එද එහි තිබුණේ අතුරු මැතිවරණයක් නොවෙයි, කාර් පොඬිපට්ටම් කරන, මිනිසුන්ගේ මඵ පොලොකු විභාග කරන යුද්ධයක්. ඒ අවස්ථාවේ නවකයෙක් හැට්ට මමත් එක කොට්ඨාශයක් බාරගෙන වැඩ කළ නිසා මම දැන්වනවා ඒ මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ අපේක්ෂකයින්ටත් ජනතාවට හා සහයෝගය දෙන්නට එහි ගිය අයටත් මොන විධියේ තර්ජන ගර්ජන හා අධිගෝචරම් ඇති කළාද කියා. එහෙත් මේ රජයේ කාලය තුළ දී ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න අපට හැකියාව ලැබුණා. 1977 මහ මැතිවරණයේදී මන්ත්‍රීධුරාපේක්ෂකයෙක් හැට්ට මා ඉදිරිපත් වූ අවස්ථාවේ අපේ විරුද්ධවාදීන් බෝම්බ, තුවක්කු, පිස්තෝල ආදිය ඒ අයගේ වාහනවල ගෙන ගොස් අසු වි පොලිය අත්අඩංගුවට ගන්නා. තමුත් 1977 ක් පසුව ඒ තත්ත්වය ඒ ප්‍රදේශවලින් අතුගා දැමීමා යයි අපට ආධිමඛයෙන් කියන්නට පුළුවන්. අද බොහොම පහසුවෙන් හා කරදරයක් නැතිව අතුරු මැතිවරණයකට යන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් අපි ඇති කර තිබෙනවා. [බාධාකීර්මක්] සැණකෙලි බිමක් හා සමාන යයි කුණ්ඩසාලේ අලුත් මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. පී. විජේසිරි මහතා) කියනවා. මේ තත්ත්වය ඇති වි තිබෙන්නේ මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති තිසයි. අපවැය යෝජනාවලින් ඉදිරිපත් කළ ආර්ථික පහසුකම් මෙන්ම අධ්‍යාපනික පෙරලියකුත් ඇති කර ඒ අයගේ ආකල්පවල වෙනසක් ඇති කරන්නටත් පුළුවන් වූණේ මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති තිසයි.

එමෙන්ම ගැන තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කාලය තුළ දී අපේ ගැන මුදල් ඇමතිතුමා වාර්තාවල් කීපයක්ම පිහිටව්වා යයි කියන කියමනට මමත් එකතු කරන්න කැමතියි. අයබදු සහන දුන්න එකම රජයක් මේ රජයයි, අයබදු සහන දුන් එකම මුදල් ඇමතිතුමාත් රොහි ද මැල් මැතිතුමායි කියා. 1977 ට කලින් මම වෛද්‍ය වෘත්තියේ යෙදී සිටි කාලයේ අයබදු ගෙව්වේ ලොකු වෛද්‍යවරු පමණක් නොවෙයි. අපි යටතේ සිටි විත්තමු සේවිකාවන්ට හා උපස්ථායිකාවන්ටත් අමුදැම් යුවලම උපස්ථායක සේවියේ යෙදී සිටියා නම් අයබදු ගෙවන්න සිදු වුණා. 1977 දී මේ ගැන ඇමතිතුමා මුදල් ඇමති වූවාට පසුව ඒ තත්ත්වය සම්පුර්ණයෙන්ම නැති කර දැමීමා. එපමණක් නොවෙයි, පහළ මධ්‍යම පන්තියටත් සහන ඇති කර තිබෙනවා. ඒ අයට විශාල වශයෙන්ම අයබදු සහන ලබා දුන්නේ මෙවර අපවැයෙන් යයි අපට ප්‍රශංසා කරන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා මධ්‍යම පාඨකයින්ටත් විශාල වශයෙන් ආර්ථික පහසුකමක් ලැබුණා.

මීටත් වඩා විශාලම පහසුව මෙයයි : 1977 ට පෙර සමාජවාදී මුදල් ඇමතිවරු අපවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන විට තිබුණු තත්ත්වය අපට මතක් වෙනවා. අපවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන දවසේ මුළු රටමේ කම්කරු ජනතාව එතෙක් දුටුවනවා ; මෙතෙක් දුටුවනවා ; බටු බාහිරාදිය රැස් කරනවා. අතේ තිබෙන සියලුම මුදල්වලට පිටි හාල් රෙදිපිළි ආදිය ගන්නවා. එපමණක් නොවෙයි. මොනවා හෝ මිල වැඩි වි කරපිට තිබෙන බර තවත් වැඩි වෙද්දී ලොකු සැකසකුකුයි ජනතාව ඒවත් වූණේ. එහෙත් මෙවර අපවැයේ තිබුණු

කැපී පෙනෙන විශේෂ ලක්ෂණයක් නම් මොන තරම් අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කළත් මොන තරම් කරදරකාරී තත්ත්වයකින් සංවර්ධනයට හා ආරක්ෂාවට මුදල් වැය කළත් මේ මුදල් ඇමතිතුමා දුප්පත් ජනතාවට හා කම්කරු ජනතාවට කරදරයක් නොවන ආකාරයට අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරයි කියන එක ජනතාව දැනගෙන සිටීමයි. ඒ පිළිබඳව ජනතාව තුළ ලොකු විශ්වාසයක් තිබුණා.

මෙම අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට සහිතයකට පමණ ඉස්සර අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ස්ථිර වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කළා. මෙවර අයවැය යෝජනා තුළින් මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවට, කම්කරු ජනතාවට, කෘෂිකාර්මික ජනතාවට සහනයක් සලසනවා මිය බරක් පට්ටන්නේ නැති බව. ජනතාව තුළ එතුමා කෙරෙහි එම විශ්වාසය තිබුණා. 1977 ට ඉස්සර, මුදල් කෝට්ටු අවලංගු කළ කාලයේදී මිනිසුන්ට මොන තරම් කරදරකාරී තත්ත්වවලට මුහුණ දෙන්න සිදු වූණේද කියා. හැම දෙයකටම පෝලීම් තිබුණා වාගේ මුදල් කෝට්ටු මාරු කරන්නටත් අවිච්චි, පෝලීම්වල කෙරුණු හැටි බොහෝ දෙනෙකුට අමතක වි නැහැ. එම නිසා තමයි, අතුරු මැතිවරණවලදී ජනතාවට කරුණු දැක්වීම තුළින් මෙතරම් විශාල ජයග්‍රහණ අපේ රජයට ලබා ගන්නට පුළුවන් වූණේ. ඇත්තෙන්ම මිනිසුන් තුළ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. මොන තරම් කරදරකාරී තත්ත්වයක් තිබුණත්, මොන තරම් අපහසුතාවක් තිබුණත්, ජනතාව පිට බර පට්ටන්නේ නැති බව.

ගැන තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ගැන මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර තම අයවැය යෝජනා වලින් පොහොර සඳහා අය කරනු ලබන තීරු බදු අඩු කිරීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශයක් තියෝජ්‍යය කරන මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් අපේ ජනතාවගේ ස්තුතිය මේ සම්බන්ධයෙන් එතුමාට මම පුද කරනවා. පොහොරවලට අය කරනු ලබන තීරු බදු අඩු කළා වාගේ කෘෂිකාර්මික භාණ්ඩවලට අය කරනු ලබන තීරු බදුත් මෙවර බැරී නම් ලබන වාරයේදීවත් අඩු කරන්නට හෝ සම්පුර්ණයෙන්ම ඉවත් කර දමන්නට එතුමා ක්‍රියා කරනවා නම් කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදන වැඩි කරන්නට එය රුකුලක් වෙනවා. මන්ද ? අද අපේ ප්‍රදේශයේ බොහෝ දෙනා තම කෘෂිකාර්මික වැඩ සඳහා පාර්ටිචි කරන්නේ රෝද දෙකේ අත් වූක්ටර් යන්ත්‍රයි. මෙය හැම ගෙදරකම දකින්නට ලැබෙන භාණ්ඩයක තත්ත්වයට පරිවර්තනය වි තිබෙනවා. තමන්ගේ නිෂ්පාදන ප්‍රවාහනය කිරීමට පමණක් නොවෙයි ඇතැම් අවස්ථාවලදී රෝගීන් පවා ප්‍රවාහණය කිරීමට සඳහා දැන් යොදා ගන්නේ මේ වූක්ටර් යන්ත්‍රයි. එම නිසා දැන් මෙය ගෘහ භාණ්ඩයක තත්ත්වයට පත් වි තිබෙනවා. එම නිසා මෙවැනි භාණ්ඩ සඳහා තීරු බදු අඩු කිරීමෙන් හෝ කිසියම් සහනයක් ලබා දෙනවා නම්, කෘෂිකාර්මාන්තයේ යෙදී සිටින ඒ ජනතාව අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට සදකාලිකවම ස්තුති වන්න වෙනවා කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මෙවර බැරී නම් ලබන වරටත් ඒ සහනය ගොවි ජනතාවට ලබා දෙනවාය කියන විශ්වාසය ඇතුව, රටේ සංවර්ධන කටයුතුවලට අවධානය වැඩි වැඩියෙන් යොමු විම ගැන, එතුමාට අප ස්තුති වන්න වෙනවා.

මේ සමඟම මතක් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා අද උදේ කළ කරුණු පැහැදිලි කිරීමෙන් කලින් මූලාසනයේ සිටි කථානායකතුමාගේ කථාවෙන් ප්‍රකාශ වූණේ, විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ඇතැම් ප්‍රදේශවලට වෙන් කළ මුදලෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් වැය කරන්නට බැරිව ආපසු භාණ්ඩාගාරයට එන බව. මෙයට භාත්පසින්ම වෙනස් තත්ත්වයකුයි අපේ ප්‍රදේශයේ පවතින්නේ. අපට ලැබෙන රුපියල් පණස් ලක්ෂය මාස හයක් ගත වන විට වැය කර හමාර වි, එසේ වැය කළ මුදල් භාණ්ඩාගාරයෙන් ලබා ගන්නට බැරුවයි අපි දැන් දහලන්නේ. රුපිල් පණස් ලක්ෂය වෙනුවට රුපියල් හැත්තෑ ලක්ෂයක පමණ වැඩ දැනටමත් අවසන් කර තිබෙනවා. ඒ මුදල කෙසේ වෙතත්, අඩු ගණනේ ඒ වෙන් කළ රුපියල් පණස් ලක්ෂයෙන් ලැබෙන්නට තිබෙන ඉතිරි මුදලටත් මේ මාසයේ අත්තිමට්ටත් සම්පුර්ණයෙන්ම ලැබෙනවා නම් ඒක විශාල පහසුවක්. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට දැනට ලැබී තිබෙන්නේ ලැබිය යුතු මුදලෙන් භාගයක් පමණයි.

අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම වාගේ තවත් රු. 25,00,000 ක් පමණ බැගින් ලැබිය යුතුව තිබෙනවා. අපේ ව්‍යාපෘති සම්පුර්ණයෙන්ම හමාර කර ඒ ගෙවීම් කිරීමට අපොහොසත් වි සිටිනවා මුදල් කොලාබ්ම නිසා. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී ගැන මුදල් ඇමතිතුමාගේත් භාණ්ඩාගාරයේ නිලධාරීන්ගේත් අවධානය යොමු කරමින් ඉල්ලීමක් කරනවා මෙම ඉතුරු මුදල මේ මාසය තුළදීම ලබා දෙන්නය, එය අපට ලොකු සහනයක්ය

කියා හැකියාවක් තිබෙනවා නම් ඒට අමතරව තවත් මුදලක් දෙන්න පුළුවන් නම් අපට මේ අවුරුද්ද තුළදීම තවත් කොයෙක් සංවර්ධන කටයුතුවලට යොමු කරන්න පුළුවන්. ඒ මොකද, 1977 වන තුරු අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ කිසිම වැඩක් කෙරී තිබුණේ නැහැ. පාසල් ඉදි කිරීම ආදී සෑම දෙයක්ම මුල සිටම කරන්න සිදු වුණේ අපටයි. මම ඉතාමත් ආඩම්බරයෙන් හා වගකීමකින් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධන වැඩවලට වෙන් කළ මුදල් කිසිම අපතයක් නැතිව, කිසිම දුෂණයකින් තොරව සම්පූර්ණයෙන්ම වැය කරන්න පුළුවන් වුණොය කියා. ඒ නිසා අමතර වැඩ ගණනක් දෙන්නට බැරී නම් අපට ලැබිය යුතු මුදලවත් ඉක්මණින් ලබා දුන්නොත් අපට එය විශාල සහනයක් බව මා නැවතත් මතක් කරන්න කැමතියි.

ඒ එක්කම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි එතුමාගේ ඥානවේන දුරදර්ශී ක්‍රියා කලාපය නිසා ගම්බත්තොට දිස්ත්‍රික්කයට ඒකාබද්ධ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතියක් ලැබී තිබෙන බව. එය කලින් අවුරුදු 5 කටයි සීමා වී තිබුණේ. ඒ අවුරුදු පහේ සීමාවට නේරාඩි සංවිධානයෙන් පොරොත්තු වී තිබුණේ රුපියල් ෫෫ ලක්ෂ 100 ක් පමණයි. නමුත් ඔබතුමාගේ මැදිහත් වීම නිසා අපට ඒ මුදල රුපියල් ෫෫ ලක්ෂ 348 දක්වා වැඩි කරගන්න පුළුවන් වුණා. ඒ වාගේම ඒ අවුරුදු පහෙන් පස්සේ තවත් අවුරුදු පහකට දීර්ඝ කරගන්නත් පුළුවන් වන විධියට කටයුතු සැලසුණා. එය ඒ තත්ත්වයට ගෙන එන්නට පුළුවන් වුණේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මැදිහත් වීම නිසායි. ඒ වාගේම ඒ නේරාඩි සංවිධානයේ උදව්‍ය මේ අවුරුද්දේ ඉදිරි කාලය තුළදී ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සඳහා ඕනෑ තරමක මුදලක් යොදවන්න කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුද්දේ ඒ උදව්‍ය රුපියල් ෫෫ ලක්ෂ 80 ක් වෙන් කරන්න කැමැත්ත පල කලා. නමුත් ලබාගන්න පුළුවන් වුණේ ෫෫ ලක්ෂ 40 ක් පමණයි. මම ඉල්ලීමක් කරනවා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් අපට භාණ්ඩාගාරයෙන් කරදරයක් නැතිව ඒ නේරාඩි රටෙන් දෙන මුදලක් පසුගිය අවුරුද්දට වැඩි ප්‍රමාණයක් මේ අවුරුද්දේ වෙන් කර ගන්නට අවස්ථාව සලසන්නය කියා. ඒ මොකද? අපේ ප්‍රදේශවලට විශාල අමාරුකම් තිබෙනවා. පාසල්වල කොයෙක් අඩුපාඩු තිබෙනවා. ඒවාත් ඉෂ්ට කරන අතර ග්‍රාමීය වැව් සෑගෙන සංඛ්‍යාවක් ප්‍රතිසංස්කරණය කර ගැනීමටත් පුළුවන් වෙනවා.

මේ කාලය තුළදී හැම අයුරකින්ම කරගෙන යන සංවර්ධනය නොකඩවා කරගෙන යාමට පුළුවන් වී ඇත්තේ මේ රජයේත් ඔබතුමාගේත් මැදිහත් වීම සහ ඔබතුමාගේ අය වැය යෝජනාත් නිසා බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

විශේෂයෙන් මේ අවුරුද්දේ අය වැය සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නේ මිල වැඩිවීම දෙකක් ගැන පමණයි. එකක් නම් සීගරට මිල ගත 5 කින් ඉහල යෑමයි. ඒ ගැන ඒවා පරිහරණය නොකරන්නෙක් හැටියට මම සන්නේෂ වෙනවා. ඒ වාගේම මේ තුළින් සිදුවන ගාර්ථික උවදුර ගැන කල්පනා කර බලන විට ඒ ගැන කවුරුදත් දොස් කියන එකක් නැත කියා මම කල්පනා කරනවා. මට මතක් වෙනවා ඒ කාලයේදී අය වැය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවල ගනයකින් සීගරට මිල වැඩි වූ විට ඒ දුම් පානය කරන අයගෙන් සියයට එකකටත් ඒ පුරුද්දෙන් ඉවත් වෙනවා. එම නිසා මෙවර ගත පහකින් වැඩි වීම නිසා සියයට පහකටත් දුම් පානයෙන් මිදෙනවා නම් එය ඔබතුමා කරගත් ලොකු පිංකමක් කුසලයක් කියා මම කියන්න ඕනෑ. ඒවායින් භාණ්ඩාගාරයට මුදල් ලැබීමෙන් ඇති වන ආර්ථික වාසියට වඩා දුම් පානයෙන් මිනිසුන් ගලවා ගැනීම නිසා විශාල ඉතුරුවීමක් වෙනවා. ඒ මොකද? සීගරට බිම මිනිස් ජීවිතවලට අහතුරුදායකයි. සෞඛ්‍යයට අහිතකරයි. ඒ වාගේම දුම් පානය කරන ශිෂ්‍යයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් එයින් ගලවාගන්න පුළුවන් වෙනවා. ඒ වාගේම දුම් පානයේ යෙදෙන ශිෂ්‍යයින් මේ නිසා එයින් ගලවා ගන්නට පුළුවන්. මත්පැන් පාවිච්චියත් ඒ හා සමානයි. අරක්කු බෝතලය රුපියල් පහකින් වැඩි වීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම අපි නම් සන්නේෂ වෙනවා. නමුත් මෙය නියම විධියට ක්‍රියාත්මක වුණොය කියා අපට ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන් වන්නේ රුපියල් පහකින් මිල වැඩි වීම නිසා බොහෝ දෙනෙක් එයින් මිදුණොත් පමණයි. එහෙම නැතිව අරක්කු මිල වැඩි වීම නිසා ඒ අය කපිපුටුවලට බැස්සොත් සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට වෙන් කළ මුදල තවත් වැඩි කරන්නට ඔබතුමාට සිදු වෙනවා. ජනතාව ඒ තත්ත්වයෙන් බේරා ගන්නට ඔබතුමා යටතේ තිබෙන ඇක්සයිස් දෙපාර්තමේන්තුව යුතුසුළු වුණොත් එය සාර්ථක කර ගන්නට හැකියාවක් ඇති වෙනවා.

මම දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. ඔබතුමා රජයේ සේවකයන්ට දී තිබෙන ආර්ථික පහසුකම් හා බදු සහන ගැනත්, කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයට විශාල වශයෙන් අනභීත දීම ගැනත්

කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියටත්, ඌන සංවර්ධනයක් තිබුණු ප්‍රදේශයක මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියටත් මම ඉතාමත් සන්නේෂ වෙනවා. ලබන වර්ෂයේදීත් මේ වාගේ අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් දුප්පත් මහජනතාවට, ඉහට වගලක් නැතිව ජීවත් වන උදව්‍යට රැකියාවක් ලබා ගන්නට, තිවහනක් ලබා ගන්නට, ඉඩමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වය උදකරන යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට හැකි වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් ඔබතුමාට නැවත වරක් සතුකිවන්න වෙමිනි. මගේ වචන ස්වල්පය හමාර කරනවා.

පු. හා. 11.15
 එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා (ගල්ගමුව)
 (திரு. எச். எம். ஏ. லொகூபண்டா - கல்கமுவு)
 (Mr. H. M. A. Lokubanda -Galgamuwa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙවර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී මීට වඩා බරක් ජනතාව මත පටවාවිය කියා ජනතාව තුළ විශාල බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා. ඒ වාගේම ජනතාව ඒ බර ඉසිලීමට සූදානමකින්, ඉසිලීමේ බලාපොරොත්තුවෙන්, ඉසිලීමට සුදුසු තත්ත්වයකින් සිටියා. මම එසේ සඳහන් කරන්නේ පසුගිය වතාවේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී රටේ තිබුණු තත්ත්වයට වඩා විශාල වෙනසක් හැම අතින්ම ඇති වී තිබෙන නිසායි. පසුගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය සාකච්ඡා කරන විට තිබුණු තත්ත්වයට වඩා අවුරුදු දහයකින් පහළොවකින් විය යුතු වෙනස්වීම්, ඇති විය යුතු ප්‍රශ්න අද මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවා. මේ රටේ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂක කටයුතුවලට විශාල මුදලක් මේ රජයට වියදම් කරන්නට සිදු වී තිබෙන බව අපි සියලු දෙනාම දන්නවා. ඒ වාගේම මේ රටේ විශාල මිනිස් ඝාතන නීතරම සිදු වන බවත් අප හැම කෙනෙක්ම දන්නවා. ඒ හැම එකක්ම තිබියදී මේ රටේ කරගෙන යන විශාල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමවලට දෙන මුදල් අඩු නොකර, මේ රටේ සෑම ප්‍රදේශයකම සිසුව කෙරුණ සංවර්ධන කටයුතුන් කරගෙන යමින් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය, සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රය ආදී මේ හැම ක්ෂේත්‍රයකටම අයත් කටයුතු නොකරවවා කරගෙන යන නිසා ඇත්ත වශයෙන් මීට වඩා බරක් මේ අවස්ථාවේදී උසුලන්නට සිදු වෙයි කියා ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා.

මට කලින් කථා කළ ගම්බත්තොට ගරු දිසා ඇමතිතුමාට එතුමාගේ කථාව කරගෙන යාමේදී ඇති වූණු බාධා දකින විට, 1977 දී පලමුවෙන්ම මේ ගරු සභාවට මා පැමිණි අවස්ථාවේදී කළ කථාව මට සිහි පත් වුණා. එය මතක් කළ යුතු යයි කියා මට සිතුවණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1977 දී අපි නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රදේශ නියෝජනය කරන තවක මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් මේ ගරු සභාවට පැමිණි බව නමුත්තාත්තේ දන්නවා. මම ගල්ගමුව මැතිවරණ කොට්ඨාශය නියෝජනය කරන්නට එන විට සිටියේ ගොවියෙක් වශයෙන් මගේ ජීවිතය ගතකරමිනුයි. ඇත්තවශයෙන්ම මේ මහ පොළොවේ ඉඩම් අක්කර පහකටත් අයිතියක් නැතිව, කිසිම සම්පතක අයිතියක් නැතිව සිටි අවස්ථාවක, මගේ අම්මවත් නාත්තවත් මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් කටයුතු කර නොතිබුණු අවස්ථාවක, ගොවීන් නියෝජනය කරන ආයතනය ගොවියෙක් වශයෙන් පක්ෂයේ නායකතුමා හමු වී, මම ඒ ගොවීන්ගේ නියෝජකයෙක් බව පටසමින් මේ පාර්ලිමේන්තුවට එන්නට වරමක් දෙන ලෙසයි. ඉල්ලා සිටියේ. මට එම වරම ලැබුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඇතිවූණු එම වෙනස්කම නිසා, වර්තමානයේ අපට මේ අවස්ථාව සැලසී තිබෙන්නේ. ලහඳී අතුරු මැතිවරණය පැවැත්වූ මින්තේරිය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ නියෝජනය වශයෙන්, එද ඒ කොලනියට ගිය, ගමේ ඉස්කෝලේ උගත් පුද්ගලයකුටත් ඒ අත්දැමට තේරී එන්නට පුළුවන් වුණේ එකී වෙනස්කම නිසායි. නමුත් අපි ගොවීන් ගැන දන්නේ නැත, ගොවීන් පිළිබදව අපට හැඟීමක් නැත, කැක්කුමක් නැත කියා ගිතන විධියට විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා කතා කිරීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. නමුත් දුන් ඒ කතා මතක් කරන්නට මට වේලාවක් නැහැ. මම කථා කළ යුතුව තිබුණේ මීට විනාඩි පහකට පමණ ඉස්සෙල්ලා.

1977 දී අපි ගොවීන් වශයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ආවාට පසු මේ වනතුරුත් ඉඩම් අක්කර පහකටත් අපි වැඩි කරගෙන නැහැ. බැංකු ගිණුමක ගත පහකටත් දමා නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කාටත් දෙන ලද සම්පතක් වශයෙන් රජයෙන් ලැබුණු ජීප් රියක් අද දීරුපත් වෙලා. සම්පත් වශයෙන් අදත් අපට තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රමාණයයි. මේ රටේ ගොවීන් වෙනුවෙන් ගොවිතැන් නොකරන හාමුල් 'ආ' කරන්න ඕනෑ නැහැ. මේ රටේ ගොවීන්

[ඊ. එම්. ජී. ලොකුබණ්ඩා මහතා]

වෙනුවෙන් කතා කරන ඕනෑ හොඳට කැත්ත උදැල්ල අල්ලන්න පුළුවන්, උදැල්ල හොඳට අල්ලා තුඩුරට බැස එක් පැත්තක සිට අනෙක් පැත්තට නියර බැඳගෙන යන්න පුළුවන් කැත්තක් අතට ගෙන, කැලේ රොහා කැලේ තිබෙන පොඩි ගස් වික මහ ගස් වික කපා ඒ වැඩේ හොඳට කරන්න පුළුවන් මිනිසුන් පමණක් බව මම ඉතාම තදින් මතක් කරදෙන්න ඕනෑ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඇති වී තිබෙන වෙනස අනුව.

පොත්වල තිබෙන ත්‍යාගවල මිනිසුන්ගේ අදහස්වල තිබෙන ත්‍යාගවල හා පුස්තක මහ අනුව අතලොස්සක් දෙනා වෙනුවෙන් කරන කතාවලින් අපේ පක්ෂයට මඩ ගැසීමේ ව්‍යාපාරයක් කවුරුත් හෝ ඇති කරගොත් මම ඒ ගැන ඉතාම කනගාටු වෙනවා. රජයේ සේවකයන්ට දී තිබෙන රුපියල් සියය පොල් කන්නවත් මදිය කියන කතාවක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දුන් බැඳු පත්තරයේ සඳහන් වෙනවා. තවත් අය කියා තිබෙන නොයෙක් නොයෙක් දේවල් ඒ පුවත්පතේ සඳහන් වී තිබෙනවා. දුන් පොඩ්ඩකට ඉස්සෙල්ලා මමත් ඔය පුවත්පත බැලුවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නිල. ඡුෆ්. ජේ. ජී. ජී. ගෙස්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

පොල් කන්න අවුරුදු හතක් තිස්සේ දුන්නේ රුපියල් පහලොවයි. එක වෙනත වැඩි වීමක් පමණයි.

ඊ. එම්. ජී. ලොකුබණ්ඩා මහතා
(නිල. ආච්. ආච්. ආ. බොරැක්ෂුරාණාරා)
(Mr. H. M. A. Lokubanda)

මේ රටේ සමහර වෘත්තීය සමිති තායකයෝ ඔය පුවත්පත් ප්‍රකාශන ලබාගත්තේ මේ රටේ අතලොස්සක් වන ඔවුන්ගේ නියෝජිතයන් අතුරෙන් බව මම ඉතාම ඕනෑකමින් කියන්න ඕනෑ. මේ රටේ කාර්යාලවල වැඩ කරන ඇතැම් අය නියෝජනය කරන වෘත්තීය සමිති තැත්වීම් රජයට මොකක් හෝ බලපෑමක් කරන්න හිතාගෙන ඇති වුණු වෘත්තීය සමිතිවලයි ඔය තායකයන් නියෝජනය වන්නේ. මම මුලින් සඳහන් කළ පරිදි ගොවීන් නියෝජනය කරන ගොවි නියෝජිතයන් වශයෙනුත් එසේ නියෝජනය වන ආයතනවල දේශපාලන සංවිධායකයන් වශයෙනුත් අපි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ වැඩ පිලිවෙල ගැන එතුමාට සතුහි කරන්න ඕනෑ. අපේ පක්ෂයටත් මේ රජයටත් මේ රටේ ජනතාවගේ සහයෝගය තිබෙන බව ඊයේ පෙරෙහිදී ගම්බදව පැවැත්වූ අතුරු මැතිවරණ දෙකෙන්ම අපි ක්‍රියාත්මක වශයෙන් ඔප්පු කර තිබෙනවා. ඒ පැවැත්වූ අතුරු මැතිවරණ දෙකෙනුත් ඒවාගේම අනෙක් අවස්ථාවලදීත් මේ රටේ සංවර්ධනය පිලිබඳ ඉභියක් කෙරුණු බව තමුත්තාත්තේ දන්නවා.

මම සමහර අවස්ථාවලදී සමහර ගරු ඇමතිතුමන්ලා සමග හෙලිකොප්පරයෙන් මගේ ආයතන උඩින් යන විට මගේ ආයතනයේ බඳින ලද පොඩි වැඩි මම ඒ ඇමතිතුමන්ලාට පෙන්වනවා. අසුවල් වැව බැත්තේ අසුවල් කාලයේදී, අසුවල් වැව බැත්තේ අසුවල් කාලයේදී ආදී වශයෙන් මම විස්තර කර දෙනවා. විසළි කලාපයේ තිබෙන්නේ පොඩි වැඩි එක්ක මිශ්‍ර වුණු ආර්ථිකයක්. පොඩි වැඩි හා මහා මාර්ග ක්‍රම එක්ක එකතු වුණු සංවර්ධනයක්. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩිම මහා වාර්මාර්ග තිබෙන්නෙ මට. මගේ ආයතනයේ මහා වාර්මාර්ග පහක් තිබෙනවා. ඒ පහ සඳහා ලක්ෂ විසි පහක් තිහක් විසදම් කරලා දුන් අවසානයයි.

ඊළඟට, පුළු වාර්මාර්ග හාර සියයක් පමණ තිබෙනවා. ඒවායින් සියයට පහහතට වැඩි ප්‍රමාණයක් දුන් සංවර්ධනය කර තිබෙන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න ඕනෑ. හැම අවුරුද්දකම වැඩි හිත හතළිහක් සංවර්ධනය කරනවා. මේ අවුරුද්දේ සමහර වැඩි සඳහා ලක්ෂ හය හත විසදම් කරලා, වැඩි තිස් පහක් පමණ මේ අවුරුද්දේ සංවර්ධනය වෙනවා. ලෝක බැංකු යෝජනා ක්‍රමයට මගේ අසුවල් වැව ඇතුළත් කරන්න කියමින් මම හැමදිමත් වාර්මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට කතා කරනවා. අද අපේ ආයතනවල අසුවල් වැව හැදුවේ තැනැයි කීම වැඩිවල ලේඛනයක් කියවනවාට වඩා ලේසියි.

ගොබෑ අමාත්‍යාංශය ගැන බැලුවත් තත්ත්වය ඒකයි. ගිලන් රථයක් ලබා ගන්නට බැරව පොදුගලික කාර් හිමියන්ට මුදල් ගෙවමින් දුප්පත් මිනිසුන් විශාල අමාරුකම්වලට වැඩි සිටි මගේ ආයතනයට දුන් ගිලන් රථ තුනක්ම දී තිබෙනවා. හැම රෝහලකටම අපුත් ගොඩනැගිල්ලක් දී තිබෙනවා. ලෝක බැංකු ආධාරවල මේ වසරේ මුදල්වලින් මහාමාර්ග කටයුතු වෙනුවෙන් මගේ

ආයතනයට ලක්ෂ පහක් එකක් ලැබී තිබෙනවා. විමර්ශන අයවැයට අමතරව. එහෙම නම් මොකක්ද මේ රටේ මීට වඩා කරන්න තිබෙන්නේ? මේ රටේ මීට වඩා අයිතිවාසිකම් දිය යුතු කාටද? මීට වඩා ආරක්ෂා විය යුතු මොකක්ද?

පසුගිය අවස්ථාවක අපි කෘෂි නිෂ්පාදන ගැන කතා කලා. මේ කතාව වෙනත් කවුරුවත් කියනවාට වඩා මේ පක්ෂයේ නියෝජිතයකු වශයෙන් මගේම කවීන් කීම මට ආඩම්බරයක්. අර උදවිය කියන ඒවා එකක්වත් කරන්න හොඳ නැහැ. අවශ්‍යත් නැහැ. ඒ අය හදන්නේ මේ තුලින් ජනතාව අතරට යන්න. මේකේ නියම උරුමකාරයන් අපි බව, එක්සත් ජාතික පක්ෂය බව මම මුලදී කීවා.

මේ රටේ ගොවි ජනතාවට අපි නොයෙකුත් විධියේ සහන සලසා තිබෙනවා. පාරිභෝගිකයින්ට අවහිරයක් ඇති නොවන විධියට පසුගිය කාලයේදී කෘෂි නිෂ්පාදන ආනයනය කිරීම ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩු කර තිබෙනවා. දුන් කෘෂි නිෂ්පාදන ආනයනය කරන්නේ ඉතාමත් අඩු ප්‍රමාණයක්. සමහර අවස්ථාවලදී ආනයනය කරන්නේ පරිප්පු වාගේ දේවල් පමණයි. ඒ වාගේම මේ රටේ ගොවියා නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය කිසි දෙයක් මින් මතුටට පිටරවීන් නොගෙත්වීමට අපි තවදුරටත් කටයුතු කළ යුතුයි. එය ගොවියාට කරන විශාල උපහාරයක්.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගරු සමාජ සේවා ඇමතිතුමාට විශාල සහයෝගයක් දී තිබෙනවා. පසුගිය වතාවේදීත් ඒ සහයෝගය දුන්නා. ඒ සහයෝගය ඉදිරියටත් දෙන්න ඕනෑම අවස්ථාවක සුදුසුම බව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. අපි පසුගිය මිත්තේරිය අතුරු මැතිවරණය සඳහා ජන්ද කටයුතු කරන විට අපි ගියේ කාර්වලින් නොවෙයි. ජන්ද දෙදහ, තුන්දහ තිබෙන ප්‍රදේශ හාර ගෙන අපි ඒ ප්‍රදේශවල ඇවිද්ද, අපේ ජන්ද කොට්ඨාශවල පැවැත්වූ මැතිවරණවලින් පසුව අපට ලබදීම හමු වූ ජනතා හමුව තමයි මිත්තේරිය අතුරු මැතිවරණ ජනතා හමුව.

අපේ ගම්වල තිබෙන පවුල්වලින් සියයට දෙකක් පමණ ඉතාමත් අත්තරායකාරී තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා. දරුවන් හතර පස් දෙනා සිටින පවුල්වල තාත්තා සමහරවිට සර්පයෙක් දෂට කර මිය ගියාම ඒ පවුල ඉතාමත් අවාසනාවන්ත තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. ඒ අම්මාට සිදු වෙනවා ඒ පවුල රැක බලා ගැනීමට. එවැනි කිහිප දෙනෙක් සමග කථා කිරීමේදී මට දැන ගැනීමට ලැබුණේ, එවැනි ඇතැම් පවුල්වල වැඩිමහල් දරුවාගේ වයස අවුරුදු අටක් පමණ බව. ඒ දරුවාට බාල තවත් පොඩි පොඩි ගැහැණු ළමයින් ඉන්නවා. අර වැඩිමහල් දරුවා තමයි, ඒ පවුල නඩත්තු කළ යුතු තත්ත්වයට පත්වෙන්නේ. කිසිම හවිහරණයක් නැතිව සිටි ඒ අය ඒ අවස්ථාවේදී අපේ අනුකම්පාවට යොමු කිරීම සඳහා තම තමන්ගේ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කලා. එම නිසා මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට සලාක සහනාධාර ක්‍රම මගින් යම් සහනයක් සපයන ගමන් මා සඳහන් කළ අන්දමේ අත්තරායකාරී තත්ත්වයන්ට පත්වෙන මේ රටේ දුප්පත් ගොවි පවුල්වලට යම් සහනයක් සලසා දීම සඳහා යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න ඕනෑ. අපේ ගම්වල වගා නිලධාරී මහත්මයාණන් ඉන්නවා. විශේෂ සේවා නිලධාරී මහත්මයාණන් ඉන්නවා. මහජන යොබෑ පරීක්ෂක මහත්මයාණන් ඉන්නවා. විත්තමු මානාවක් ඉන්නවා. මේ අයගේ තෙත් ඒ අය කෙරෙහි යොමු වී ක්ෂණිකව පියවර ගන්නා ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුකයි. අකුණු සැර වැදීම, සර්පයින් දෂට කිරීම ආදිය නිසා අනාවරණ පවුල්වල සහන සපයන ගමන්ම ඒ ප්‍රදේශවල සංවර්ධනයට තිබෙන බාධාවන් මඟ හැරවීමටත් අපි කටයුතු කළ යුතුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන් කරන මුදල් මේ රටේ යම්කිසි පිරිසක් අතරට යවනවා. සමහර ඇස්තමේන්තු දෙස බැලූ විට, ඒවා හඳුනා නිලධාරී මහත්වරුන් අවශ්‍ය ඇස්තමේන්තුවට වඩා දෙගුණයක් වැඩිවෙතැයි, ඒවා හඳුනා තිබෙන්නේ. අද ග්‍රාමෝදය මණ්ඩලයකට යම් වැඩක් කරන්න රුපියල් 50,000 ක් දුන්නොත් ඒ අය ග්‍රාම සමග ගණන් බලනවිට රුපියල් 75,000 ක පමණ ඇස්තමේන්තුවක් ඇති වෙනවා. ඒ විධියට මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා දෙන මුදල් විශාල වශයෙන් නාස්ති වෙනවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නිල. ඡුෆ්. ජේ. ජී. ජී. ගෙස්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

මේ තාස්තිය තහර කරන්නේ කොහොමද? පාරවල්, වාර්මාර්ග යෝජනා ක්‍රම සහ ගොඩනැගිලි යන තුනටම මේ තාස්තිය වෙන බව පේනවා.

[ඊ. ජ. කෙටිපිටපත මහතා]

අපි දන්නවා. වර්තමාන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එදා 1977 දී මුදල් ඇමති වූ රජය ගාර ගන්නාට පසුව ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛන කීපය මගින් හේ සහනාධාර වැඩි කළා ; රබර් සහනාධාර වැඩි කළා ; පොල් සහනාධාර වැඩි කළා ; එතුමා ඒ විධියට කටයුතු කළේ දුරදර්ශී මුදල් ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් බව අපි දන්නවා. මගේ මතකයේ හැටියට එතුමා මුලින්ම හේ සහනාධාරය වැඩි කළ කාලයේ හේ රාත්තලකට ලැබුණේ ඉතා අඩු මුදලකුයි. මේ රටේ රබර් මිලක් ඒ කාලයේ තිබුණේ ඉතා අඩුවෙනුයි. නමුත් එතුමා ඒ කාලයේ ඒ විධියට ඒ පාරම්පරික වගාවන් සඳහා සහනාධාර වැඩි කළේ හුදෙක් ඒ වතු හිමියන්ට ආධාර කිරීම සඳහාම නොවෙයි. ඊටත් වඩා රටේ ආර්ථික සංවර්ධනය ගැන කල්පනා කරලයි. එතුමා ඒ විධියට ඒ සහනාධාර වැඩි කළ නිසා එතෙක් පාර්වට හිඟින් තිබුණු හේ වතු වල, රබර් වතු වල අයිතිකාරයින් සමුඛ වගා කරන්න පටන් ගත්තා. එදා, 1977 දී එතුමා ආරම්භ කළ සහනාධාර වැඩි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය නිසා, ඊට අවුරුදු හතකට පස්සේ අද හේ මිල ඉහල ගොස් තිබෙන අවස්ථාවේදී හේ වතු හිමියන්ට - පුළු හේ වතු හිමියන් විශාල සංඛ්‍යාවකට - විශාල වශයෙන් වාසි ලැබෙන බව අපි ඉතා ආධර්මයෙන් සඳහන් කරනවා. එතුමා එදා දුරදර්ශීව ආරම්භ කළ ඒ සහනාධාර වැඩි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රතිඵල වශයෙන් අද හේ වතු හිමියන්ට පමණක් නොව රබර් වතු හිමියන්ටත්, පොල් වතු හිමියන්ටත් විශාල වශයෙන් ආදායම් ලබා ගන්න පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් එතුමාගේ දුරදර්ශීභාවය පැහැදිලි වන හොඳම සාධකයක් තමයි, ඒ.

1970 සිට 1977 දක්වා තිබුණු රජය ලංකාවේ තිබුණු පොද්ගලික අංශයේ වතු කොමිෂාරිවල වතු රජයට පවරා ගත්තා. එසේ ඒවා රජයට පවරා ගැනීම නිසා මොකද වුණේ ? ඒ රජයේ ප්‍රතිපත්ති නිසා සැලැස්මක් තැනිව කළ වතු පාලනය නිසා මේ රටේ ආර්ථිකය සම්පූර්ණයෙන්ම කඩා වැටෙන තත්ත්වයට පත් වුණා. ඒ අය රජයට පවරා ගත් ඔක්කෝම වතු පාලනය ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට හාර දුන්නා. මන්ත්‍රීවරු කළේ මොකක්ද ? තමන්ගේ පස්සෙන් ගමන් කළ දේශපාලන මිත්‍රයන්ට ඒ වතු පාලනය හාර දීමයි. ඒ අන්දමට, රජයට පවරා ගත් ඒ වතු වලින් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ගත්තේ එක් අයෙක් පමණයි.

ඒ තත්ත්වය යටතේ සිදු වුණේ මොකක්ද ? වතු පාලනය කළ කොමිෂාරිවලින් එතෙක් රජයට ලැබුණු ආදායම් බදු තැනි වි යැමයි; විශාල වතු හිමියන්ගෙන් ලැබුණු ආදායම් බදු තැනි වි යැමයි; රජයට පවරා ගත් ඒ ඉඩම්වලින් කලින් ලැබුණු ආදායම් තැනි වි යැමයි. අත්තිමේදි, රජයට පවරා ගත් ඒ වතු වල තිබුණු හේ ගස්වල කඳ පමණයි ඉතුරු වුණේ; රබර් ගස්වල පොත්තටම කැපුවා; පොල් ගස්වල ඉතිරි වුණේ කොළ වික පමණයි; ඒවායේ ගෙඩි තැනි වුණා. පසුගිය රජය එසේ ඉඩම් රජයට පවරා ගැනීම නිසා මේ රටේ ආර්ථිකය පරිහානියට යන මාර්ගය කැපුණා.

එපමණක් නොවෙයි. ඒ රජයේ ප්‍රචලිත මුදල් ඇමතිතුමා රුපියල් පණගේ සහ සියළුම නෝට්ටු අවලංගු කළා. හම්බන්තොට දිසා ඇමතිතුමා කීවා වාගේ "මුදල් තිබෙන තැන් මම දන්නවා මුදල් ගොසන හැටි මම දන්නවා" යි ඒ මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. එසේ කීවත් කළ එකම දේ තමයි, රුපියල් පණගේ සහ සියළුම නෝට්ටු අවලංගු කිරීම. නමුත් ඒ කාලයේ මේ රටේ සමහර ගෙවල්වල රුපියල් දහයේ නෝට්ටු ගොඩගසා ගෙන තිබුණු බව ඒ අය කල්පනාවට ගත්තේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. ගෙවල්වල මැණික්, රත්තරන් වගේ දේවලුන් තිබුණා. ඒවා කිසි දෙයක් ගැන කල්පනා කරන්නේ නැතිව රුපියල් පණගේ හා සියළුම නෝට්ටු පමණක් අවලංගු කළා. එයින් වුණේ මොකක්ද ? ඒ ක්‍රියාමාර්ගය නිසා ඒ කාලයේ මේ රටේ යහමින් සල්ලි තිබුණු කිසිම කෙනෙකුට පහර වැදුණේ නැතැයි මම හිතනවා. යම්කිසි පහරක් වැදුණා නම් වැදුණේ දුප්පත් ජනතාවටය කියන එකක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි.

ඊළඟට මුදල් ඇමතිතුමා දේශීය කෘෂිකර්මාන්තය තහා සිටුවීම සඳහා පෝර සම්බන්ධයෙන් තීරු බදු සහගත් ලබා දී තිබෙනවා. එය ඉතාම කාලෝචිත පියවරක් බව කියනවා මිනැ. මෙයින් මුළු ලංකාවටම ඉතා විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා. මේ තත්ත්වය යටතේ විශේෂයෙන්ම කෘගුලු දිස්ත්‍රික්කය තුළ ඒවත් වන ගොවි පවුල් ලක්ෂයකට පමණ සහනයක් ලැබෙනවා. කෘගුලු දිස්ත්‍රික්කය, සියට 90 ක් පමණක් ගොවි ජනතාව වාසය කරන ප්‍රදේශයක්. පෝර මිල අඩු වන විට ඒ අයගේ වි වගාවට, රබර් වගාවට, පොල් වගාවට සැහෙන රුකුලක් ලැබෙන නිසා එය ආදායම් වැඩි කර ගන්නත්

විශාල ආධාරයක් වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් පෝර මිල අඩු කිරීම නිසා - කෙලින්ම නොව වක්‍ර මාර්ගයෙන් - පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා. පොහොර වැඩිය යෑමෙන් අස්වැන්න වැඩි වන විට බඩු මිල අඩුවෙන්න පුළුවනි. එනිසා එයින් පාර්ලිමේන්තුවට විශාල ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැති බව මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

මම දැක්කා පුවත්පතක තිබෙනවා, රුපියල් පියයක් වැඩි කිරීම මදිය කියා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ කියමනක් තිබෙනවා සාමාන්‍යයෙන් කසාදයක් බැඳගත්ත බැර කෙනෙකුට තිබේ අහලා ගියත් ඇති කියා. අන්ත ඒ වාගේ මේ රටේ අමාරු තත්ත්වය බලන විට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා රුපියල් පියයක් වැඩුප් වැඩිකිරීම ලොකු දෙයක්. මේ අවස්ථාවේ දී මම අනන්ත කැමතියි. 1970 සිට 1977 වන තෙක් මේ රට පාලනය කළ පාලකයන් කියකින් පඩි වැඩි කලාද කියා. මොකක්ද එදා කීවේ ? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රට අමාරු තත්ත්වයට වැටී තිබෙන නිසා පටි තදකරගන්නය කියා එදා ජනතාවට කීවා. යම්කිසි අවස්ථාවකදී කිසිම ඉල්ලීමක් නැතිව රජයේ සේවකයින්ගේ පඩි වැඩි කළ ආණ්ඩුවක් තිබෙනවා නම්, ඒ එකම ආණ්ඩුව අහිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ මේ ආණ්ඩුවක් කියන එක අපි මේ අවස්ථාවේදී ඉතා ආධර්මයෙන් සඳහන් කරනවා. ජන්දය ලබා ගනිද්දී එතුමා කීවේ නැහැ, ඉල්ලීම් 21 ක් දෙනවාය, පඩි වැඩි කරනවාය කියා. එහෙම කියලා නොවෙයි ජන්දය ලබා ගත්තේ. නමුත් කිසිම ඉල්ලීමක් නැතුව එතුමාගේ ජන්දය, මෙවර රුපියල් පියයකින් හා මීට පෙර අවස්ථාවල ඊට වැඩි ප්‍රමාණයකින්, පඩි වැඩි කර තිබෙනවා.

ඒ වැඩුප් වැඩි කිරීමට අමතරව වක්‍රෝක්තියෙන් කළ වැඩි කිරීම මොනවාද ? අපි ඒවා ගැනත් සලකා බලන්නට මිනැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා යෝජනාකර තිබෙනවා ආදායම් බදු ගෙවිය යුතු සීමාව රුපියල් 24,000 දක්වා වැඩි කිරීමට. මෙයින් ලැබෙන සහනය යන්නේ කාටද ? අපි ඒවා ගැනත් සලකා බලන්නට මිනැ. ඒ සහනයක් ලැබෙන්නේ සේවකයින්ටය කියන එක අපි සඳහන් කරන්නට මිනැ. නමුත් සමහර අය මය මක්කෝම අමතක කරනවා. සමහර අය කල්පනා කරනවා මේවා පැත්තකට දමා මේ රටේ ජනතාව මුද්‍රා කරන්න පුළුවන්ය කියා. මම නමුත්තාත්සේට කියන්නම් එක තීරයකි. 1970 දී ශ්‍රී ලංකා තීරයේ පක්ෂය බලයට පත්වුණා. 1969 දී ආරම්භ කළ මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය ඒ අය අවුරුදු තුනකින් කල් දමුවා. මොකද කල් දමීමේ ? 1969 දී එක පටන් ගත්තේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි. ඒ නිසා ඒ අය කල්පනා කලා මේක අපි දිගටම ගෙන ගියොත් එහි කීර්තිය, ප්‍රශංසාව ලැබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයටය. ඒ නිසා ඒක මකන්නට නම් අවුරුදු තුනක් පමණ එය හමස් පෙට්ටියට දමා අඵත් දෙයක් ලෙස පටන් ගතයුතුය කියා.

1969 දී ආරම්භ කළ මහවැලි ව්‍යාපාරය 1970 දීත් කරගෙන ගියා නම්, 1971 දී මේ රටේ කැරැල්ලක් ඇති වෙන්නේ නැහැ ; 1977 දී ශ්‍රී ලංකා තීරයේ පක්ෂය පරාජයට පත් වෙන්නේ නැහැ. මේ රටේ ජනතාව බලන්නේ රජයක් කරන වැඩ දෙයයි. රජයක දක්ෂතාව බලන්නේ ඒ කරන වැඩ අනුවයි. කලින් ආණ්ඩුවක් පටන්ගත් දෙයක් මකා දමා ඒක තැනිකර දමා ජනතා ජන්දය ලබා ගන්න කවදවත් පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා තීරයේ පක්ෂයෙන් හොඳ වැඩක් කලා නම්, ඒ වැඩේ මකා දමීමට, විනාශ කිරීමට, අපි කවදවත් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ඒක අපේ ප්‍රතිපත්තිය නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත්තාත්සේ දන්නවා, මේ රටේ හුහක් අයගේ ආත්මාර්ථකාමීත්වයත්, බලලෝභයත් තිසයි මේ විධියට රට පිරිහුණේ කියා. ආත්මාර්ථකාමීත්වයත්, බලලෝභයත් මුල් කරගත් දේශපාලනඥයින් රටේ පිරිහීම ගැන වගකීම යුතුයි. අද මේ රටේ ක්‍රස්තවාදී ව්‍යාපාර තිබෙනවා. මේවාට වගකියන්නට මිනැ කවිද ? 1939 සිට මේ රටේ මාක්ස්වාදී විෂමිත වැපුරු ඒ දේශපාලන පිතෘවරයන් මේ අවස්ථාවටත් තත්ත්වයට සම්පූර්ණ වගකීම හාරගන්නට මිනැ. ඒ අය අවුරුදු හිහක් ගතලීගත් තුළ මේ රටේ ඒ විෂමිත වැපුරුවා. මාක්ස්වාදී ව්‍යාපාර මගින්, කොමියුනිස්ට්වාදී ව්‍යාපාර මගින් විප්ලවය ගැන කථාකර කැරලි ගැන කථා කර, විනාශ කිරීම් ගැන කථා කර මේ රටේ ඒ විෂමිත වැපුරුවා. ඒ බිරවලින් ගස් හැදී අද ගෙඩි හටගන්නා අවස්ථාවේ ඒවා සියල්ලටම කරගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ මේ රජයටය කියන එක අපි කණගාටුවෙන් කියනවා. ඒ හොල්ලෝ මොකක්ද කළේ ? බලලෝභයෙන්, ආත්මාර්ථකාමීත්වයෙන් කල්පනා කලා. "මේ රට විනාශ වුණත් කමක් නැහැ ; කොතොම හරි මේ රටේ බලය අල්ලන්නට මිනැය" කියලා කල්පනා කලා. නමුත් කට තිබුණාට, දහසුවාට, මොළය තැනි නිසා ඒ පුද්ගලයන් අදත් හිටපු තැන්වලින් තවත් පහල වැටී තිබෙන බව අපි මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් පලාත් කිහිපයකට පමණක් සීමා වී තිබුණු කර්මාන්ත මේ රටේ ගැම තැනට ව්‍යාප්ත කිරීමට මේ අයවැය ලේඛණයෙන් කටයුතු කර තිබේනවා. එම නිසා තමයි මම මුලින්ම සඳහන් කළේ, මේ අය වැය ලේඛණය ආර්ථික සැලැස්මක්, සංවර්ධන සැලැස්මක් හා ආර්ථික මග පෙන්වීමක් සඳහා ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛණයක් කියලා. අද කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නේ දිස්ත්‍රික්ක දෙක තුනක පමණයි. මම තමුත්තාන්දේට කණගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ, 1980, සංඛ්‍යාලේඛණ අනුව, කැගලූ දිස්ත්‍රික්කයේ කර්මාන්ත සඳහා දායකත්වය දී තිබෙන්නේ දහ දහයක් කොටසකට පමණක් බව. මෙයින් අපිට දෙ ති යනවා, ඒ දිස්ත්‍රික්කවල කර්මාන්ත නොමැතිකම. රැකිරත්තා නොමැති ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත දියුණුව සඳහා එතුමා සහන සලසා තිබෙනවා. යන්ත්‍ර යුතු මේ රටට ගෙන්වීමේදී අය කරන නිරු බදු ගාස්තු අඩු කර තිබෙනවා. මෙයින්, කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නන් දිරි ගැන්වෙනවා. මේ නිසා තමන්ගේ කර්මාන්ත තත්ත්වය දියුණු කරන අතරම සහනදායී පියවරවල් ලැබෙන දිස්ත්‍රික්කවලට ගිහිල්ලා තවත් කර්මාන්ත ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමට, මේ අයට බලාපොරොත්තු ඇති වෙනවා. ඒ විධියේ දිස්ත්‍රික්කවලට ගිහිල්ලා ඒ ප්‍රදේශවල ඇති අමු ද්‍රව්‍ය ලබාගෙන අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට බලාපොරොත්තු ඇති කරගන්නට පුළුවන්. ඒකයි මම තමුත්තාන්දේට කියන්නේ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛණයෙන් ඉලක්කම් වලින් සහන පෙන්වුණේ නැහැ. බඩු මිල අඩු කළේ නැහැ. බඩු මිල වැඩි කළේත් නැහැ. එතුමාගේ සැලැස්ම අනුව වක්කුන්තියෙන් උදව්වක් දීලා තිබෙනවා. මේ අනුව රට පුරාම කර්මාන්ත විප්ලවයක් ඇති කිරීමට.

තවත් යෝජනාවක් මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙනවා. එකක් යෝජිත ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුවයි. අද මේ රටේ ප්‍රධාන බැංකු දෙකක් තිබෙනවා. රාජ්‍ය ආයතන. එකක් ලංකා බැංකුව වන අතර අනෙක මහජන බැංකුවයි. මහජන බැංකුව ආරම්භ කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදීයි. අපි ඒ ආණ්ඩුව කළ හොඳ දේවලින් කියන්නට ඕනෑ. මහජන බැංකුව එද ආරම්භ කළේ, මේ රටේ ගොවි ජනතාවට සහනයක් සැලසෙන අයුරු ණය ලබා දීම සඳහායි. තමුත් ඒ පරමාර්ථයක් කෙලින්ම මහජන බැංකුවෙන් තුරන්වෙලා මහජන බැංකුව අද වාණිජ බැංකුවක් බවට පත් වී තිබෙන බව කණගාටුවෙන් වුවත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. එම නිසා කාමාන්‍ය ගොවියාට—ගම්බද පුද්ගලයාට—මේ බැංකුවෙන් ණය ගන්නටත් අද අමාරුයි. මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට එකක් කියන්නට කැමතියි. මම මේ ලගදී කෘෂිකර්ම අනුකාරක සභාවේ රැස්වීමකට සහභාගි වෙමින් සිටින විට මට දැනගන්නට ලැබුණා, ලංකා බැංකුවෙන් රජයේ සේවකයන්ට ගොවිතැන් සඳහා ණය දීම ප්‍රතික්ෂේප කරන බව. මේක ඉතා වැදගත් දෙයක්. වී ගොවිතැන් කරන අයට බැංකුව ණය ලබා දෙන්නේ නැහැ. සමහර රජයේ සේවකයන්ට පොඩි පොඩි කුණුරු කැලී තිබෙනවා ඒ අයට ඒවායේ වගා කටයුතු කර ගන්නට අවශ්‍ය මුදල් ණයට ගැනීමට සිදු වෙනවා. මේ බැංකුව තමුත්තාන්දේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන ආයතනයක්. එම නිසා මම තමුත්තාන්දේගේ කැණුවෙන් ඉල්ලනවා, මහජන බැංකුවෙන් ණය ලබා දෙනවා වගේම ලංකා බැංකුවෙන් ණය ලබාදෙන්නට කටයුතු කරන්නටය කියලා. එය ඉතාම වැදගත් දෙයක්.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(නි.ප්‍ර. ඡුර්. ජ්‍ය. ජ්‍ය. න ගෙය)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ගරු දිසා ඇමතිතුමා මට පොඩ්ඩක් ඉඩ දෙන්න. මේ ප්‍රශ්නය දැන් ගරු මන්ත්‍රීවරු කීප දෙනෙකු විසින්ම මා වෙත ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මම එය පිළිගන්නවා. මමයි මහජන බැංකුවේ කෙටුම්පත ඉස්සෙල්ලාම හැදුවේ, 1958 දී. එම නිසා මහජන බැංකුවේ පරමාර්ථ ගැන මම තරම් දන්නා තවත් කෙනෙක් නැහැ. බාග වෙලාවට මමයි මහරගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පියායි හැරෙන්නට ඒ ගැන තවත් දන්නා කෙනෙක් එතකොටත් හිටියේ නැහැ. මමයි මහජන බැංකු පනත කෙටුම්පත් කළේ ගරු මහරගම මන්ත්‍රීතුමාගේ පියාට. අපේ පරමාර්ථය වූණේ, ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනතාවට—ගොවි ජනතාවට—පුළුම් මිනිසාට, සුළු කර්මාන්ත කරුවාට, සුළු වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයාට, සුළු ශාඛ කර්මාන්තකරුවාට; විශාල සහනයක් දෙන්නටයි. ඒ අදහසින්ම මහජන බැංකුව එද පිහිටුවුවේ. හැබැයි, ඒ අවස්ථාවේදී අපට ඒ පනත ඉදිරිපත් කරන්නට බැර වුණා, ගරු පිලිප් ගුණවර්ධන ඒ ඇමතිතුමා ඒ කාලසීමාවේදී ඒ ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා අස්වෙලා ගිය නිසා. පසුව ටී. බී. ඉලංගරත්න මහත්මයා 1962 දී ඒ පනතේ තම පමණක් වෙනස් කරලා ඉදිරිපත් කලා. කෙසේ වෙතත්, මීට අවුරුදු කීපයකට පෙර සිටම මට පෙනී ගොස් තිබෙනවා—ගරු දිසා ඇමතිතුමා සඳහන් කළ අන්දමට—මහජන බැංකුව දැන් මූලික

පරමාර්ථයෙන් විකස් ඇත් වී තිබෙන බවත් විශේෂයෙන් කරන්නේ වාණිජ බැංකු කටයුතු බවත්. මූලික පරමාර්ථයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත් වී නැහැ. තවමත් බැංකුව ගොවි ජනතාවට ගැම අවුරුද්දකම කෝටි තුන් හාර සියක් ණයට දෙනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට ඒ ප්‍රමාණයක් මදි. මගේ අයවැය කථාවේ 47 වැනි පිටුවේ සිට 51 වැනි පිටුව දක්වා බැංකු ක්‍රමය ගැන අපේ අනාගත බලාපොරොත්තු පිළිබඳව සම්පූර්ණ විස්තරයක් සඳහන් වෙනවා. ඒ පිටු වික කියවා බැලුවොත් තමුත්තාන්දේලාට වැඩි විස්තර පෙනෙයි.

අපි හිතනවා, දැනට තිබෙන මේ බැංකු දෙක සංශෝධනය කිරීමෙන් මේ අඩු පාඩු නැති කරන්නට බැරි බව. අපේ අත්දැකීම් අනුව අපි එතෙම හිතනවා. ඒ නිසා තමයි, කෙලින්ම මම බැංකුව යටතේ අලුත්ම බැංකු ක්‍රමයක් අපි මේ රටේ පිහිටුවන්න සන්නේ. එයට කියන්නේ ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුව කියලයි. ගැම ප්‍රදේශයකම අපි ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පිහිටුවන්න යනවා. ප්‍රමාදය තිබෙන්නේ තිහි කෙටුම්පත්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේයි. එයේ තිහි කෙටුම්පත් සම්පාදනය නොවුණා නම් මෙයට මාස 6 කට පමණ කලින් ඒ පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත් මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට තිබුණා. කෙසේ හෝ ඉදිරි මාස කීපය තුළ ඒ පනත් කෙටුම්පත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා. එමෙන්ම ඒ පනත් කෙටුම්පත ගැන තමුත්තාන්දේලාගේ අදහස් උදහස් දැනගන්නටත් මම කැමතියි. ඒ අදහස් අනුව තවත් සංශෝධන අවශ්‍ය බව පෙනී යනවා නම් ඒවා පිළිගන්නත් මම ලැහැස්තියි. මෙය අලුත්ම බැංකු ක්‍රමයක්. දැනට තිබෙන ක්‍රමයේ බැංකුවක් නොවෙයි. ඒ සංවර්ධන බැංකු සීමා වන්නේ සම් ප්‍රදේශයකට පමණයි. කැගලූ සංවර්ධන බැංකුව කැගලූවට පමණයි. කොළඹ සමග සම්බන්ධකමකුත් නැහැ; මහනුවර සමග සම්බන්ධකමකුත් නැහැ; කැගලූ සංවර්ධන බැංකුව කැගලූවට පමණයි. කෙලින්ම මම බැංකුවෙන් මුදල් ලැබෙන්නේ කැගලූ දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට පමණයි.

අපි ඒ බැංකුවලට සේවක පිරිස තෝරා ගන්නට යන්නෙන් පුළුවන් තරම් දුරට—මක්කොම යයි මම කියන්නේ නැහැ—ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින්මයි. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල දියුණුව ගැන එක්තරා ගැහිමක් හා කැක්කුමක් ඇති අය ගැනී තරම් දුරට ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින්ම තෝරා ගැනීමයි එයින් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ. දැනටත් බැංකුවල සේවය සඳහා අපි නිලධාරීන් බඳවා ගන්නේ සියයට 90 ක් පමණම ගම්බද පලාත්වලින්මයි. හැබැයි, ඒ අය ගමෙන් ඇත් වෙනවා. හොඳට වාසු සම්කරණය කළ කාමරයක ඉඳ ගන්නාම තැන්තම් විදුලි පංකාටක් යටට වුණොම ඒ අය තිරියාසයෙන්ම ලොකු මහත්වරු වෙනවා; ලොකු නිලධාරීන් වෙනවා. එවිට ඒ අයට ගම අමතක වෙනවා. එවැනි පිරිසක් නොවෙයි. මේ අලුත් බැංකුවලට බඳවා ගැනීමට අපි අදහස් කරන්නේ. පුළුවන් නම් රෙද්ද බැනියම ඇදගෙනම සේවය කරන්නට ලැබැස්තියි. ගමේ ඇවිදින්නට ලැබැස්තියි, ගමට ණය දෙන්නට ලැබැස්තියි, පිරිසක් බඳවා ගැනීමටයි අපි අදහස් කරන්නේ. ඉංග්‍රීසියෙන් නම් "බොයර් [පුටු බැත්කර්ස්]" කියලයි අපි පාවිච්චි කරන්නේ.

Barefoot bankers. A new scheme of barefoot bankers, I think, is the only remedy to the problems of Sri Lanka. If this scheme works, it is the only solution. I cannot guarantee the success because in this country everything goes by "තත්ත්වය" People have such a wrong sense of values that once they become bankers they may not like to be barefoot bankers. They may like to put on a coat and tie, wear shoes and socks and move away from the village if they can. Even if they live in the village they will get themselves off from the village. It is something wrong in our whole social set-up. There is nothing wrong with the banks.

එන්. ඒ. සෙනෙවිරත්න මහතා
(නි.ප්‍ර. ෨෨. ෨. ෧෪/෧෧/෧෯෬෨)
(Mr. N. A. Seneviratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට සතුති කරනවා ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පිළිබඳව විස්තරයක් කිරීම ගැන.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, දැනට පවත්නා මේ බැංකු දෙකින් ග්‍රාමීය ජනතාවට වැඩි ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන තිසයි. ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු ක්‍රමය ආරම්භ කිරීමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කල්පනා කර තිබෙන්නේ. අද

[ඊ. ජ. සෙනෙවිරත්න මහතා]

ග්‍රාමීය ජනතාව ගැන කල්පනා කර බලන විට ඒ අයගෙන් සියයට 10 ක්වත් බැංකු ක්‍රමයට හුරු පුරුදු වී නැති අය බව අපි කියන්නට ඕනෑ. ඒ අය බැංකුවලින් ණය ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එයට හේතුව මම කියන්නම්. අද බැංකුවල තිබෙන තීරීරීති අනුව ගම්බද පුද්ගලයෙකුට බැංකුවකින් ණයක් ගැනීම බොහෝම අමාරුයි. ණය ඉල්ලුම් පත්‍රයක් යටතේ කෙතෙක් විසින් ආදායම් බදු ගෙවන අය ඇපකාරයක් වශයෙන් අත්සන් කරන්නට කැමති කරවා ගන්නට සිද්ධ වෙතවා. විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල ආදායම් බදු ගෙවන අය කැමති වෙන්නේ නැහැ. ගම්බද ණය ලබා ගන්නා සාමාන්‍ය ගැමියෙකු වෙනුවෙන් ඇපකාරයකු වෙන්නට. ආදායම් බදු ගෙවන හුඟක් අය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ව්‍යාපාරික කටයුතුවල යෙදෙන අයට හෝ එවැනි තත්ත්වයක අයට අතදීමට බව සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. එම නිසා ග්‍රාමීය බැංකු මේ රටේ ව්‍යාපාරිකයන්ට නොවෙයි, ගැමි ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සැලසෙන අයුරු සකස් කරන ලෙස මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ණය මුදලක් අනුමත කරන්න කලින් ඒ සඳහා විශේෂයෙන්ම ආදායම් බදු ගෙවන්නන් ඇපකරුවන් වශයෙන් අත්සන් කළ යුතුය කියන කොන්දේසිය සැලකිල්ලට නොගෙන, ගම්බද ජනතාවගේ ස්වයං රැකියා ක්‍රම, ආර්ථික සංවර්ධනය, කෘෂිකර්මාන්තය ආදිය දියුණු වන අයුරින් ක්‍රියා කිරීම සඳහා වූ සැලසුම් ඇති බැංකුවක් වශයෙන් ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුව සකස් කර ඉදිරිපත් කළොත් එය මේ රටේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල දියුණුවට හේතු වන බව සඳහන් කරන අතර කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයටත් එවැනි ශාඛාවක් ලබා දෙන මෙන් මම ඉතා ගෞරවයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කථාවෙන් පමණක් නොවෙයි, ක්‍රියාවෙනුත් දේශීය වෙදකම නගා සිටුවීමට මෙවර අයවැය යෝජනා තුළින් ලොකු සේවයක් කර තිබෙනවා. මෙහිදී තමුත්තාත්සේට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි, සහ, ගුරු, සහ වෙද යන ත්‍රිවිධ අංශ සම්බන්ධ කරමින් 1956 දී දේශපාලකයන් පිරිසක් මැතිවරණ සටන ගෙන ගිය ආකාරය. 1956 දී පිහිටුවන ලද ආණ්ඩුවේ අවසාන යුගය කීවුවු වන ඒ තුන් පොලෙන් දෙපොලකට—ඒ කියන්නේ සහ සහ වෙද යන කොටස් දෙකට—පාරේ බැස යන්නට බැරී තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වුණි. ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ මය කාලයේ මේ රටේ අගමැතිවරයා වශයෙන් හිටපු බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ ඝාතනයෙන් පසුවයි. එම ඝාතනයට වෙද මහත්මයාකුත් හාමුදරු කෙනෙකුත් සම්බන්ධ වුණි. තමුත් ඒ පාලන කාලයේ මොකක්ද ඇති වුණු වෙනස? හුඟ දෙනෙක් බලාපොරොත්තු වුණි, දේශීය වෙදා ක්‍රමයේ තව නැමීමක් හා තව නැගීමක්, තමුත් ඇති වුණේ එකම දෙයයි. ඒ කාලයේදී වෙද මහත්වරුන්ට අවසර දුන්නා, ලෙඩ ඇතිව හෝ තැනුව මිනිසුන්ට වෙදා සහතික නිකුත් කරන්නට. ඒ කියන්නේ සමහර වෙද මහත්වරුන් ලෙඩදුන්නටත් වෙදා සහතික දුන්නා, ලෙඩ නැති අයටත් වෙදා සහතික දුන්නා. වෙදා සහතික නිකුත් කරන්නට වෙද මහත්වරුන්ට ඉඩ දීමෙන්ම ආයුර්වේද වෙදා ක්‍රමය දියුණු කරන්නට බැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපි පිළිගන්නවා, දිවංගත බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ආයුර්වේද වෙදා ක්‍රමය දියුණු කිරීමට සැගෙන වැඩ කොටසක් කළ කෙනෙක් හැටියට. ඒ සඳහා එතුමාට අපි ගෞරව කළ යුතුයි. තමුත් මේ රටේ

ආයුර්වේද වෙදා ක්‍රමය දියුණු කරන්නට විශාල සේවාවක් මේ රට පාලනය කළ යම් ආණ්ඩුවක් සිදු කලා නම් ඒ කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජයක් බව මා ආවිමඹරයෙන් සඳහන් කරනවා. විශේෂයෙන්ම ගම්පහ ආයුර්වේද විද්‍යාල රජය පිරිගත් ආයතනයක් බවට පත් කිරීම සහ මාවතැල්ලේ කෙරමිණියේ පාරම්පරික වෙද විද්‍යාල පිළිගැනීම ආදී බොහෝ දේවල් කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවලින් බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා කථාවෙන් පමණක් නොවෙයි, ක්‍රියාවෙන්ද ආයුර්වේදය නගා සිටුවීමට පියවර ගෙන තිබෙන බව මම කීවා. එතුමා, මේ රටට සිංහල බෙහෙත් වර්ග ගෙන්වීමේදී තීරු බදු අය කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දැමීමට එතුමා යෝජනා කර තිබෙනවා. මෙය සිංහල වෙදකමට කළ ලොකුම සේවාවක් බව අපි ඉතා ආවිමඹරයෙන් සඳහන් කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ජාතික දේ පිළිබඳව අප තුළ ගැනීමක් තිබෙන්න ඕනෑ. අපේ ආයුර්වේද කටයුතු හාර ඇමතිතුමා මෙම සහා ගර්භය තුළ දැන් සිටියා නම් ඒ ගැන එතුමාට බොහෝම සන්නේෂ වෙන්නට පුළුවනි. අපේ රට විනාශයට පත් වුණේ ජාතික දේ පිළිබඳව ගැනීමක් නැතිවීම නිසයි. මේ රට අපේය කියන ගැනීම, සමහර විට අපේ මහජනයා තුළ තිබුණත්, මේ රටේ ඇතුළු දේශපාලනඥයන්ට නැති බව කතහොටුවෙන් වුණත් කියන්නට මට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ ගැනීම නැති නිසයි මේ රට අද මේ තත්ත්වයට වැටී තිබෙන්නේ.

සමහර අය කියනවා අපි බලයට ආවාම අපේ මොළයේ තිබෙන සැලසුම් සියල්ලම ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියා. ආයුර්වේද වෙදකමටත් වුණේ ඒ සේලේම තමයි. සමහර වෙද මහත්වරු රහස් බෙහෙත් ඔක්කෝම තමන්ගේ හිතේ තියාගෙන සිටියා. ඒවා ඒ ගොල්ලන් එක්කම වැළලී ගියා. සමහරු මේවා ලියා තැබූ පුස්තකාල පොත් වැළලූවා. මෙපමණ හොඳ වෙදකමක් මුළු ලෝකෙම තිබුණේ නැහැ. 'ගුරු මුණ්ඩි' කියා මේ රටේ ආයුර්වේද වෙදා ක්‍රමය නැති වුණා වාගේම මේ රට විනාශයට පත් වුණේ දේශපාලනඥයින්ගේ 'ගුරු මුණ්ඩි' කියා කියා මම මේ අවස්ථාවේදී මම ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ ගොල්ලන් දන්න දේ ඔක්කෝම ඔප්ටේ තියාගෙන හිටියා. අවසානයේදී ඒ ඔක්කෝම ඒ අයත් එක්කම වැළලී ගියා. ඒ ගොල්ලන්ගෙන් රටට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ; ජාතියට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් වුණේ නැහැ. ඒ ගොල්ලන් කටයුතු කෙළේ "අපි බලයට ආවාම අපි ඒ කාණ්ඩය කරමු" කියන ගැනීමෙනි. තමුත් ඒ අය බලයට ආවේත් නැහැ; ඒ අයගෙන් මේ රටට සේවයක් සිදු වුණේත් නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! The Sitting is suspended till 1.30 p.m.

රැස්වීම ජව අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. ගා. 1. 30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்மேல் அமர்வு பி.ப. 1.30 மணி வரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, பின்னர் ஆரம்பப்பாவிற்றது.

Sitting accordingly suspended till 1.30 p.m. and then resumed.

[ඉතිරි වැඩ කටයුතු සඳහා 1984 නොවැම්බර් 19 වන සදුදා නිල වාර්තාව බලන්න.]

[தினிய்ச்சித் தொடர 1984 நொவம்பர் 19, திங்கட்கிழமை அதிகார அறிக்கையிற் பார்க்க.]

[For continuation of Proceedings see OFFICIAL REPORT for Monday, 19th November 1984]

